

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1008
23. IV 1971.

И ПЕТКОМ

ДОГОДИЛО СЕ...

МАЈСТОР НА БИЦИКЛУ. — Бернар Миније зарађује себи за живот изводећи вештине на бициклу и са бициклом. Приликом недавног боравка у Лондону млади Француз је бициклом „скочио“ на блатобран аутомобила, остао на њему задњим точком а предњи дигао.

НАДУВАНИ ТЕРМОФОР. — Двадесет једногодишњи Нараин Дадрија из Бедфорда, у Енглеској, претворио је обичан термофор од чврсте гуме у балон за надување. То му није од прве пошло за руком: пробао је и пробао више од 6 месеци. Сада, кад је у томе успео, каже да то није тешко. Треба се само трудити и бити упоран. И наравно — имати челична плућа. Онима који желе да се на њега угледају, Дадрија поручује да, кад већ добро поодмакну у својим покушајима, заштите очи јер добро надуван термофор може да прсне.

Зегацима

СА ОСТРВА ЈУЛЕ, У НОВОЈ ГВИНЕЈИ ПРИЗНАЈЕ СЕ ЗРЕЛОСТ КАД НАПУНЕ 13 ГОДИНА. ДО ТОГ ВРЕМЕНА ОНИ СВАКЕ ГОДИНЕ ДОДАЈУ НА СВОЈЕ НАУШНИЦЕ ПО ЈЕДНУ ШКОЉКУ!

Ripley

Веровати или не!

Зеган ИЗВОР

У БЛИЗИНИ БАРЕНТОНА (ФРАНЦУСКА) СТАНОВНИЦИ ИЗ ОКОЛИНЕ НАЗИВАЈУ „ЗАЦАРАНИ ИЗВОР ЧАРОВЊАКА МЕРЛИНА“ ЈЕР ВЕРУЈУ ДА УЗИМАЊЕ ВОДЕ ИЗ ЊЕГА ДОНОСИ ПРОВАЛУ ОБЛАКА!

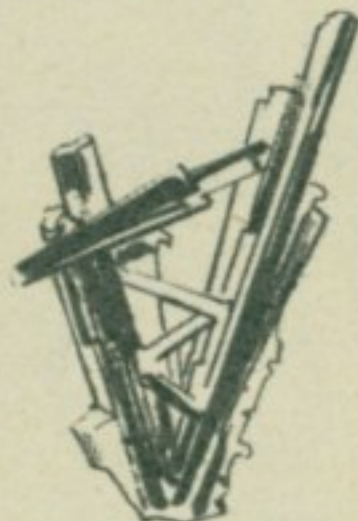

Раро спете

КАХЕР БИЛАХ, СВЕМОЋНИ БАГДАДСКИ КАЛИФ, БИО ЈЕ 932. ГОДИНЕ СВРГНУТ С ПРЕСТОЛА И ОСЛЕПЉЕН. ПОСЛЕДЊИХ 16 ГОДИНА ЖИВОТА ПРОВЕО ЈЕ КАО ПРОСЈАК ОДЕВЕН У ДРОЊКЕ!

СТРУК САНЦО-КРЕТА

ИЗРАСТАО ЈЕ ИЗ ЈЕДНОГ ОСУШЕНОГ СТАБЛА НА ИМАЊУ ФРЕДА КИНГА У ХЕЈДЕНВИЛУ (САД)

Кристали

МИНЕРАЛА СТИБНИТА ИЗГЛЕДАЈУ КАО МОДЕРНЕ СКУЛПТУРЕ

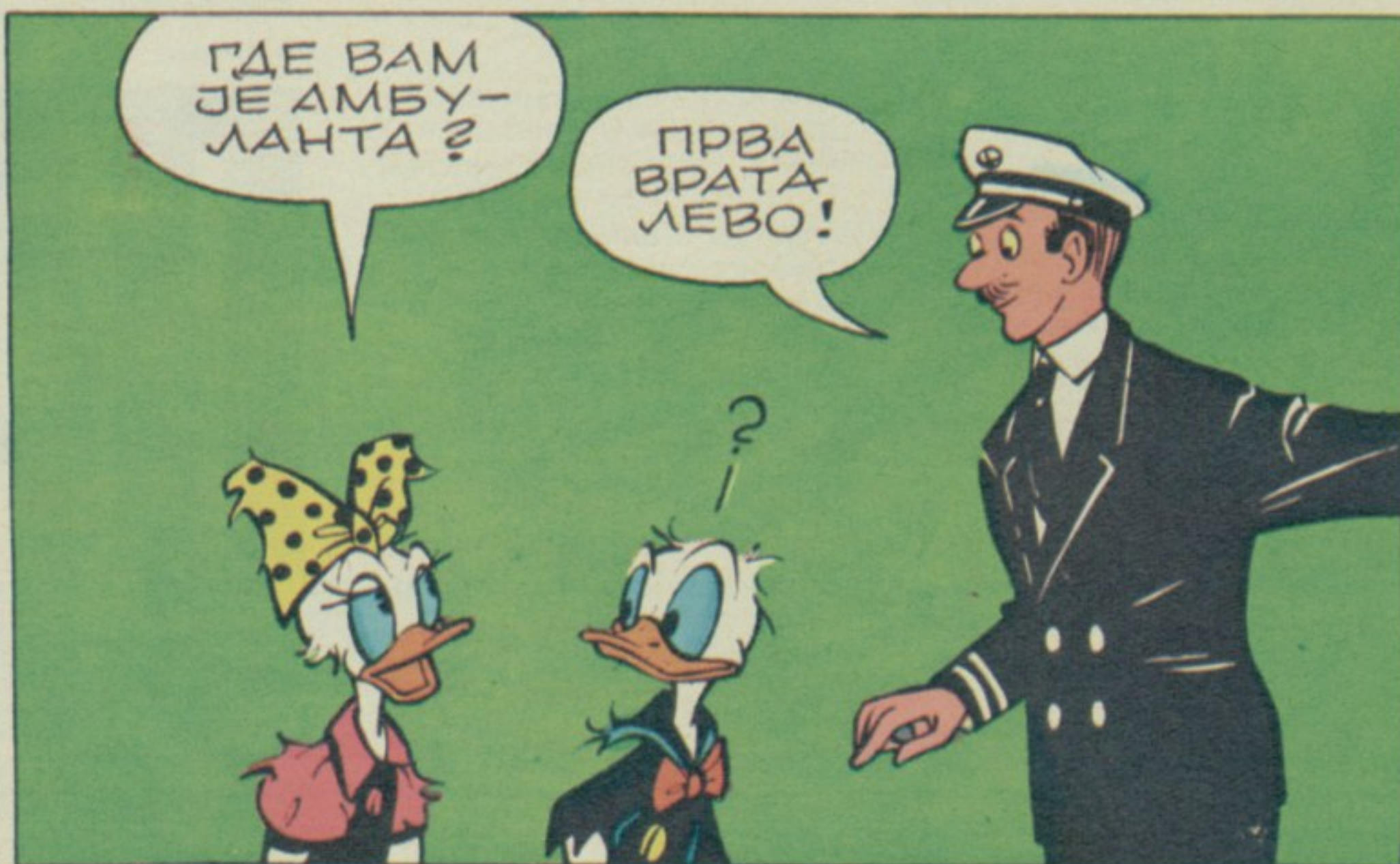
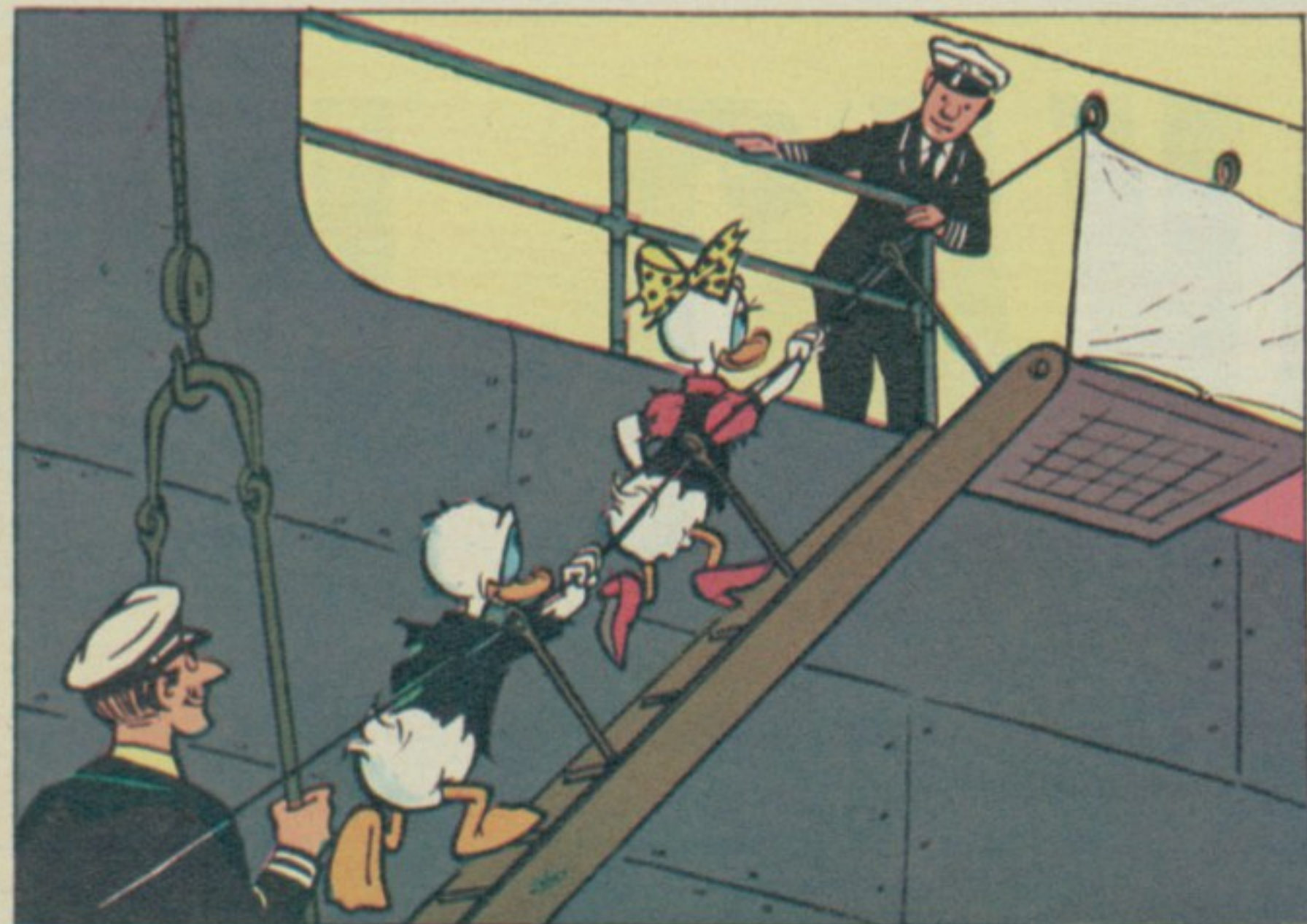

МУЖЈАК

БУБЕ АСАНТНОСИНУС АЕДИЛИС ИМА ПИПКЕ 4 ПУТА ДУЖЕ ОД ТЕЛА

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Ескадра адмирала Турнера била је боље наоружана и јапански вицеадмирал Микава знао је да може победити Американце само ако их изненади

Данас се мореуз између два острва у јужном Пацифику, Гвадалканала и Флориде, зове **Теснац гвозденог дна**. Име је добио по гробљу бродова који су пре тридесетак година овде завршили пловидбу, далеко од својих матичних лука у Јапану и Сједињеним Америчким Државама.

За Гвадалканал се све до августа 1942. године тако ретко није ни знало. Али, од тада, током шест месеци име овог острва изгубљеног у Тихом океану није силазило са првих страница штампе. Воде око њега постале су поприште најжешћих битака између Јапанаца и Американца у II светском рату.

Гвадалканал је за САД био најважнија тачка у Тихом океану. Ту су оне морале пружити најснажнији отпор да би зауставиле јапанско надирање према небрањивој Аустралији. Међутим, чим су се америчке снаге искрцале на Гвадалканал, Јапаници су одлучили да у овај део Тихог океана упуте ескадру брзих ратних бродова како би осујетили утврђивање Американца на Соломонским острвима.

Појрешна зајобесџ

Јапанска команда добро је знала да се прво мора сукобити с америчким ратним бродовима који су штитили искрцавање људства и опреме. Транспортни бродови налазили су се на изласку из теснаца, широког око 70 км док су ратни бродови, подељени у три групе, патролирали мореузом. На улазу и излазу из теснаца стражу је чувао по један разарач. У то време амерички разарачи су били опремљени радаром, али они још нису били усавршени и нису представљали велику помоћ. Три групе бродова биле су тако распоређене да су затварале улазе у теснац.

Амерички адмирал Турнер није добио никакво обавештење о покрету јапанске ескадре коју је предводио вицеадмирал Микава, а други подаци које је примио — нису били тачни! Зато су и наредбе које је издао својим бродовима биле погреш-

не. Он је своје официре обавестио да су Јапанци далеко. Да несрећа буде већа, адмирал Флечер је баш уочи напада, са својим делом ескадре напустио Гвадалканал верујући да је његов задатак око обезбеђења завршен.

У ствари, вицеадмирал Микава налазио се у близини. Он је направио план да у ноћи између 8. и 9. августа нападне америчку базу.

У мршбој џишину

Јапанске тешке крстарице **Чокаи, Аоба, Како, Кинугаса** и лаке крстарице **Генриу** и **Јубари** пловиле су великом брзином према Гвадалканалу. Пратио их је само један разарач.

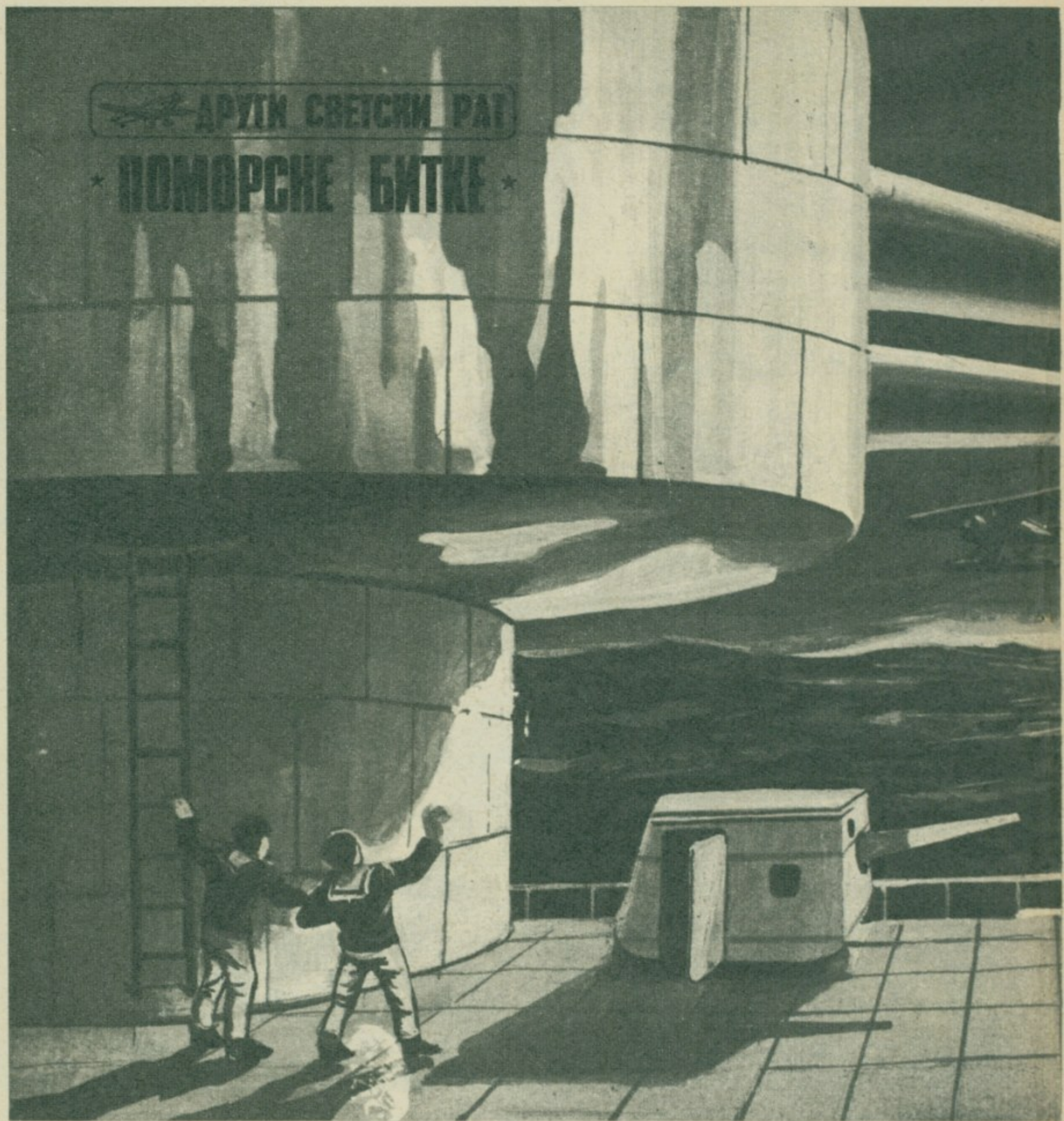
Прву групу америчких бродова који су патролирали каналом не слутећи опасност сачињавале су две тешке крстарице, **Канбера** и **Чикаго**. Северна група имала је три тешке крстарице, **Винсинз, Асторија** и **Квинси**, док је трећа група била састављена само од лакших крстарица **Сан Хуан** и **Хобарт** у чијој су пратњи била два разарача.

Пошто су Американци били бројнији и боље наоружани, Јапанци су знали да их могу победити само ако их изненаде. Зато је вицеадмирал Микава наредио ескадри да неприметно стигне на место окршаја.

Ноћ између 8. и 9. августа. Небо над Гвадалканалом и Флоридом било је покривено облацима. Око поноћи, са обронака острва Сава почео је да дува тежак топао ветар који је носио кишу. Водена завеса између две групе америчких крстарица постајала је све гушћа.

Јапанска ескадра је нешто после поноћи упловила у теснац. На улазу је патролирао амерички разарач **Блу**. Јапанци су имали срећу: у тренутку кад су пролазили, разарач је био кромом окренут према њиховој ескадри. Амерички осматрачи гледали су у свим правцима осим иза себе, а управо тамо, 500 метара од њих кретала се јапанска ескадра.

Јапански војници крај топова били су спремни да пошаљу амерички разарач

ПАКАО КОД

на дно. Међутим, вицеадмирал Микава је оклевао. Као искусан ратник закључио је да Американци немају појма о њиховом присуству и зато је наредио потпуну тишину. Аветињски тихо, док је тропска киша пригушивала шум бродских мотора, ескадра је клизнула у теснац.

Већ у 1 час и 18 минута после поноћи Микава је у прсте знао распоред америчких снага. Његови хидроавиони су надлетали теснац и извиђали. Американци нису отварали ватру мислећи да су — њихови!

Пошћуно изненађење

На челу јужне групе америчких бродова пловила је тешка крстарица **Канбера** а

за њом **Чикаго**. Морнари и официри су се одмарали, поуздајући се у патролне разараче који су штитили прилаз теснацу.

У том тренутку јапански хидроавиони бацили су ракете које су осветлиле поприште: две ескадре биле су тако близу једна другој да се са јапанских бродова лепо видело да се противнички топови налазе у основном, водоравном положају. Американци, очигледно, нису били спремни за борбу.

Одјекнула је заповест јапанских официра: „Пали!“ Гринула је ватра из свих оруђа. Из лансирних цеви полетела су торпеда.

Изненађење је било потпуно.

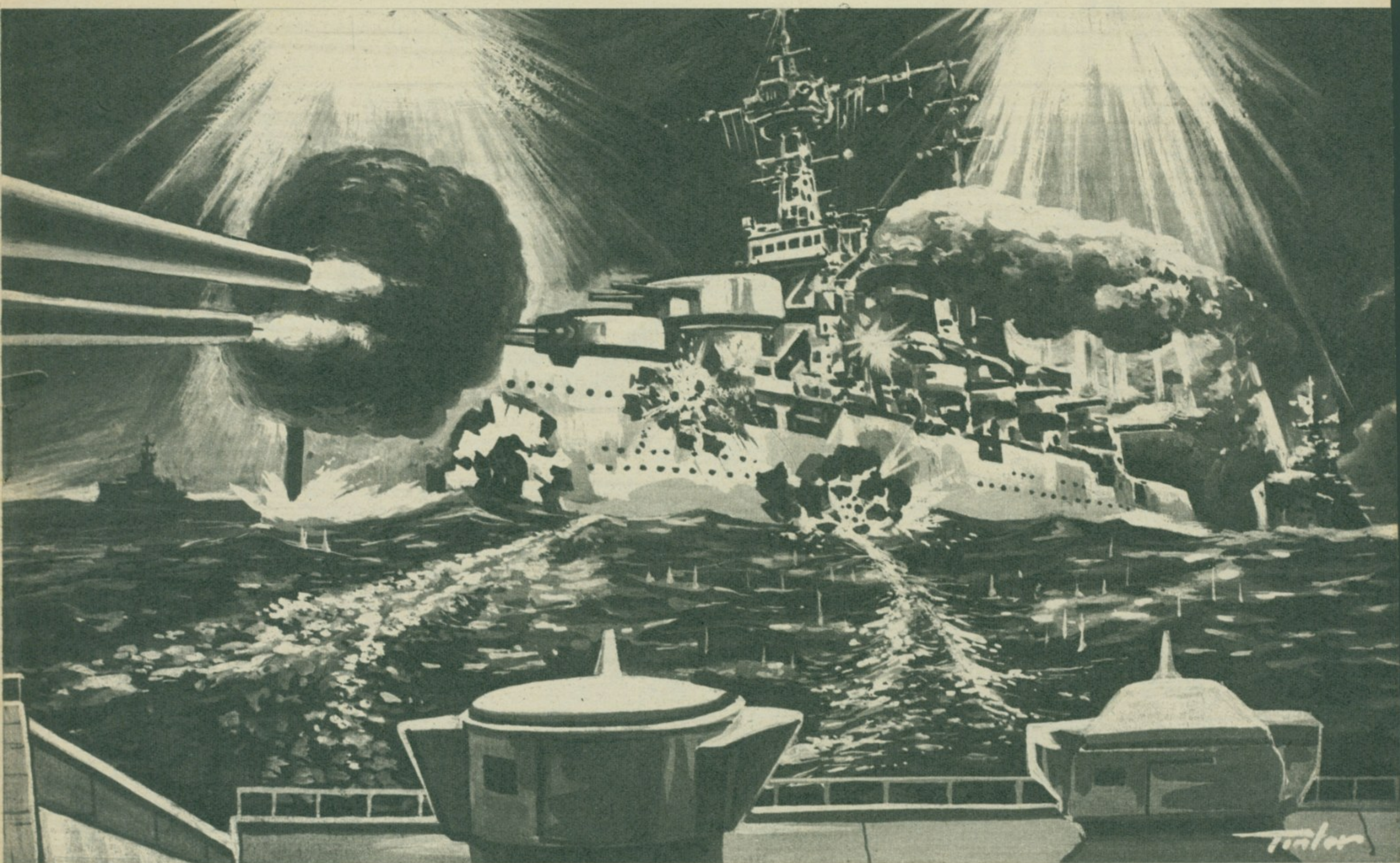
Тешка крстарица **Канбера** примила је већ у првом тренутку 24 пуна поготка! Брод је почео опасно да се нагиње. Иако је још пловио, о прихватању борбе није мог

ло бити ни речи. Многи морнари са **Канбере** никад нису ни сазнали шта се догодило: погинули су у сну.

Тешка крстарица **Чикаго**, која се затекла иза **Канбере**, прошла је нешто боље. Истина, један торпедо разнео је прамац брода, али је крстарица могла да настави пловидбу јер је море поплавило само унутрашњост прамчаног дела брода.

Невидљив нећуријашељ

Од почетка битке протекло је само 6 минута а Американци још нису ни видели противника! Јапанска ескадра наставила је пловидбу пуном брзином желећи да изненади следећу формацију. Вицеадмирал Микава није желео да губи време шаљу-

ГВАДАЛУКАНАЛА

ћи на дно већ онеспособљене бродове.

Северна група бродова није била сувише удаљена и њени официри чувши пуцње били су збуњени — нису знали шта се догађа.

Овог пута Микава није ни покушао да се прикраде сувише близу. С удаљености од 2,300 метара Јапанци су избацили торпеда и истовремено отворили ватру из свих топова. Прави ураган експлозива и челика сручио се на крстарицу **Асторију**. После првих погодака, прибравши се колико-толико, морнари и официри покушали су да организују одбрану. Команданта Гринмена топовска паљба пробудила је из најслаћег сна. Бунован је истрчао на мост и викнуо:

— Ко је дао наређење за отварање ватре? Прекини паљбу! Тучемо властите бродове!

Ово наређење пренето је тобцијама. А кад је капетан увидео своју грешку, било је касно. Други јапански плотун био је поразан. Пламен је обавио **Асторију**.

Јапанска ескадра наставља пловидбу. Блеснули су рефлектори и обасјали следећу жртву — крстарицу **Квинси**. И на овом броду топови нису били припремљени за паљбу.

Али морнари на **Квинсију**, брзо су се снашли. Опоменути зраком рефлектора, потрчали су ка топовима. Капетан Мур је повикао с командног моста:

— Отворите ватру на брод с рефлекторима!

Морнари су испалили два плотуна, али рефлектор се већ угасио. Више нису видели противника. Тада су из мрака почеле да стижу јапанске гранате. Погођени хидроавион на палуби букнуо је јарким пламеном и

сад су Јапанци видели крстарицу као на длану.

Последње речи кајешана Мура

Ухваћена у унакрсну ватру, крстарица **Квинси** примила је 57 пуних погодака! По последње речи капетана Мура биле су упућене тобцијама: — Тонемо! Туците по непријатељу.

Тада је долетела граната и разнела командни мост. Један артиљерац, пошто су телефонске везе биле прекинуте, дошао је по наређење. Тамо где је некад био командни мост лежало је десетак мртвих морнара. Само три или четири официра би-

ла су на ногама. Крај кормила је једино остао жив сигнариста. Он је узалудно покушавао да насуче брод на обалу острва Саво. Крстарица се нагло нагињала на леву страну и тонула прамцем. Посада је морала да напусти брод. Сат касније олупина је уз страшну експлозију потонула: ватра је доспела до магацина са експлозивом.

Јапанска ескадра надира ла је даље. На реду је крстарица **Винсинз**. И њени топови су управљени према прамцу а не према непријатељу. Али, Американци, после првог изненађења, прихватају борбу. Постигли су неколико погодака. Међутим, све је било узалуд. Јапанци гађају сувише тачно. Погођена је бродска болница: експлозија је разнела лекаре заједно са рањеницима. У унутрашњости брода бесне пожари. Експлози-

је муниције пробијају оклоп.

Нешто касније, **Винсинз** се изврнуо на бок и потонуо. Преживели морнари остали су на површини, на милост и немилост морских паса.

Цела битка трајала је мање од једног часа! Јапанци су се извукли уз минималне губитке: вицеадмирал Микава имао је 58 мртвих морнара и два лакше оштећена брода. Па ипак, адмирал Јамамото, врховни командант јапанске флоте, није био задовољан: Микава није извршио основни задатак — није уништио америчке транспортне бродове. После битке они су остали незаштићени, а Микава је пропустио прилику да их потопи.

У овој првој бици за Гвадалканал, од укупно шест, америчка морнарица је претрпела тежак пораз: изгубила је 1023 човека, 4 крстарице и један разарач. **М. Ф 5**

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

П. СРЕДАНОВИЋ

ЛОВ СА СОКОЛОМ

Ретко је која птица при вукла толику пажњу људи као соко. У давна времена неки су народи сокола сматрали божанством, о њему су се певале песме, писале књиге и испредале приче. Али, све то није било због његова шарена перја, јер у других птица је лепше, нити због његовог кликтања, јер славуј лепше пева, већ зато што је соко служио за лов на друге птице и дивљач, некад и као „оружје“ у борби против непријатеља, предмет трговине и још много шта.

ПРИЈАТЕЉ
КРАЉЕВИЋА
МАРКА

Соко спада у ред птица грабљивица и живи у свим крајевима света, сем у тропским. Према Брему, постоји око осамдесет врста соколова. Код нас га има мало јер је доста истребљен. Соко се храни птицама које напада у лету. Због тих особина, соко и њему сродне птице, од давнина су употребљавани за лов. У нашим народним песмама соко се помиње више него иједна друга птица и о њему се увек лепо говори:

Пусти Марко својега сокола,
Он одлети небу под облаке
И ухвати утву златокрилу.

Соко је и писмоноша. У народној песми мајка Страхиња Бана јавља сину о зулumu Влаха Алије:

Кад је стара књигу накутила,
Соколу је веза око врата.

По народној песми, соко је пријатељ човека. Он у кљуну доноси воде и напада на њеног Марка Краљевића. Често служи и као дар достојан пријатеља и јунака:

Сваком свату од свиле кошуљу,
Младожени коња и сокола.

Посебно се високо ценно соко извежбан за лов:

Да ми дадеш два сокола сива,
Служићу те колико рекнемо.

Али, сем ових примера из народне песме, о употреби сокола у нашим крајевима има и других извора. Тако си нови кнеза Властимира, који је владао у IX веку, у знак помирења са бугарским ца-

ТУРСКИ ЦАР БАЈАЗИТ ПУСТИО ЈЕ ЗАРОБЉЕНЕ ПЛЕМИЋЕ ИЗ БИТКЕ КОД НИКОПОЉА ТЕК КАДА ЈЕ НА ДАР ПРИМИО 12 БЕЛИХ СОКОЛОВА.

рем Борисом, дају му на дар: два роба, два сокола, два пса и двадесет кожа. У свитама краља Уроша, краља Милутина, кнеза Јазара и других наших владалаца спомињу се и соколари, а Стеван Високи страшно је волео лов и према његовом биографу Константину Филозофу смрт га је стигла 1427. године са крагујем на руци.

И у другим нашим крајевима био је развијен не само лов на соколе него и лов помоћу њих. У Далмацији су соколи и друге ловачке птице хватани помоћу нарочитих мрежа у планинама око Конавља и на острвима. Помиње се да су становници острва Ластова сваке године били дужни да дају своме кнезу соколе. Дубровчани су увелико трговали соколима. Године 1277. у Дубровнику се плаћала царина за једног сокола — један грош. Дубровчани су соколе продавали у Бару, а нарочито су имали добру пијацу у Босни, затим су лепо пролазили тргујући соколима у Венецији, Палерму, Каталонији и другим крајевима Европе.

ВРЕДНИЈИ
ОД ЗЛАТА

Соко је, исто тако, још од давних времена, много ценљен и у другим крајевима света. У Египту је сматран за свету птицу, код Грка је гласник бога Аполона, стари Словени чувају га у гајевима који су били посвећени разним божанствима. Средњовековни витезови сликају сокола на својим грбовима, а соко је и бојни знак хунског владара Атиле. Сокола су за лов употребљавали Индијанци неколико векова пре наше ере, а исто тако и Тра-

СОКО ЈЕ ОБУЧАВАН И ЗА РАТ: НАПАДАО ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉА У НАМЕРИ ДА МУ ИСКОПА ОЧИ.

чани. Римски цар Авитус, који је владао око 455 године, бавио се ловом са соколима. И у западној Европи овај спорт био је јако раширен. Њиме се баве не само витезови, него и свештена лица, а био је необично цењен и код ондашњих владара. Тако је Фридрих V Барбароса био не само страствен ловац са соколима, него их је и сам вежбао за лов, а његов унук Фридрих II написао је о тој врсти лова целу књигу.

Турци су нарочито ценили сокола и имали су посебне одреде соколара.

Колико су волели сокола види се и из овог примера. У боју код Никопоља, 1396. године, заробио је Бајазит најчувеније француске витезове. За ритере војводе од Невере притом је откуп од 200.000 златника, али војводу и још неке племиће није хтео да пусти ни за какву суму која му је понуђена.

Најзад му је војвода од Бургундије уместо новца послао дванаест белих соколова и Бајазит је одмах пристао да пусти војводу и остале племиће. У част њихову приредио је велики лов са соколима. Лов са соколима био је познат и код свих на рода Азије, а Марко Поло

пише о кану Кублају који иде у лов са десет хиљада соколара.

ДРЕСУРА

Вежбање сокола за лов вршило се на разне начине, а холандски генерал Аресш помиње 1860. године најбољу и једину соколарску школу у Европи — у селу Фалкенверту, у Фландрији.

Прве вежбе сокола за лов изводе се на тај начин што се он у почетку изгладни и присиљава да са наслона долети на руку соколара у којој овај држи храну. То се чини више пута док се соко не привикне, а после се вежбе наставе тиме што се соко пушта за мртвом птицом која се баца увис. Најзад, кад се и на то привикне, пушта се на живе птице у

лету. Поред тих начина има и других.

Али, соко се није само вежбао за лов на птице него и на друге животиње. Соколи су пуштани на дивокозе и зечева. Витез Таверније пише 1781. године да се у Персији помоћу соколова лове дивље свиње, антилопе, лисице, гуске, јаребице, ждралови итд. За ову врсту лова постојала је нарочита „школа“. Узме се напуњена кожа животиње и у очне дупље јој се стави месо, па се пусти соко да кљуца. Кад се на то научи, онда се испуње на животиња, на сталку којој има четири точка, полако креће и соко лети за њом и кљуца. Брзина се постепено повећава, па се најзад упрне коњ и потера трком. За све то време соко једе месо на глави испуњене животиње. Поред овога има података да су соколе у VII веку често вежбали да нападају људе и да им ваде очи.

Још и сада има код нас људи који памте ловце са соколима, али се данас више ни, ко тим послом не бави. Модерна пушка и лавез ловачких паса заменили су звиждук стреле и кликтање соко-

НЕЗАБОРАВНИ ЈУНАЦИ ИЗ ФИЛМОВА ВОЛТА ДИЗНИЈА

специјални
попуст
20%

ПОКЛОН КОЈИ ТРАЈЕ ЦЕО ЖИВОТ!

У ЧЕТИРИ ИЗВАНРЕДНО ИЛУСТРОВАНЕ КЊИГЕ СА ПРЕКО 60 ПРИ-
ПОВЕДАКА ПОНОВО ЋЕТЕ УЖИВАТИ У ЧУДЕСНОМ СВЕТУ МАШТЕ
ВОЛТА ДИЗНИЈА, СА ДИЗНИЈЕВИМ ЛИКОВИМА ПОСЕТИЋЕТЕ ДАЛЕ-
КЕ ЗЕМЉЕ И УПОЗНАТИ ТАЈНЕ ПРИРОДЕ.
КОМПЛЕТ ОД 4 КЊИГЕ СА УКРАСНОМ КУТИЈОМ СТАЈЕ 200 ДИНАРА.

КУПЦИ ЗА ГОТОВО уживају попуст од 20% тако да добијају
по повлашћеној цени од 160 динара цео комплет. Уплату ћете
извршити приликом пријема пакета од поштара — поузећем.

КУПЦИ НА ОТПЛАТУ добиће комплет по цени од 200 динара.
Уплатиће у 10 редовних месечних рата по 20 динара, после при-
јема књига (рачуна и уплатнице) почев од дана пријема књига.
ПРВУ РАТУ ПЛАТИЋЕТЕ ПОШТАРУ.

КУПЦИ ИЗ БЕОГРАДА МОГУ ПОДИЋИ КОМПЛЕТ У ПРЕ-
ДУЗЕЋУ СВАКОГ РАДНОГ ДАНА ДО 15 ЧАСОВА.

ПОРУЏБЕНИЦА

Издавачком предузећу ВУК КАРАЏИЋ, 11001 Београд, Краљевина Марка 8
Овим НЕОПОЗИВО купујем комплет од 4 књиге ЧУДЕСНИ СВЕТОВИ ВОЛТА ДИЗНИЈА.
ЗА ГОТОВО — по цени од 160 динара. Платићу поузећем.
НА ОТПЛАТУ — по цени од 200 динара. Прву рату платићу поштару.
(непотребно прецртати)

Купац _____ Место и пошт. бр. _____

улица и бр. _____ Радна организација _____

Овера о запослењу _____

(печат и потпис овлашћеног лица) _____

Купац _____

Поруџбеница се операвља само при куповини на отплату.
Пензионери уместо овере прилажу одрезак чека од пензије.
(У случају спора признајем надлежност II општинског суда у Београду)

Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia

СПРЕЈ КОНКУРС

Dahlia

ДОБИЛА САМ НАЗИВ
 "ЗЛАТНИ ПОБЕДНИК БЕОГРАДА 1970".
 КУПИ МЕ И ИЗРЕЖИ СА ОМОТА
 (САМО МОЈЕ ЛИЦЕ СА ФРИЗУРОМ).
 ЗАЛЕПИ МЕ НА ДОПИСНИЦУ И
 ПОШАЉИ ДО 1. ЈУНА 1971. НА АДРЕСУ
 ДАНЛИА, БАТАЈНИЧКИ ДРУМ 12, 11080 ЗЕМУН.
 МЕЊУ ОНИМА КОЈИ УЧЕСТВУЈУ У
 ОВОМЕ КОНКУРСУ ИЗВУКИ ЋЕ СЕ
 5. ЈУНА ПРВА НАГРАДА: СВИ
 ПРОИЗВОДИ ДАНЛИА ОБЈАВЉЕНИ
 НА ОВОЈ СТРАНИ!

ШИРИМО
 ПРИЈАТНЕ
 МИРИСЕ!

ШТИТИМ
 СВАКОГ
 ЋАКА
 ОД ЈАКИХ
 СУНЧЕВИХ
 ЗРАКА!

СЕНЧИМО ОЧИ
 У СВИМ БОЈАМА!

СВАКО ВЕЧЕ
 ЧИСТИМ ЛИЦЕ
 ДА СЕ НЕ
 ПОЈАВЕ
 БУБУЉИ-
 ЦЕ!

ОСВЕЖА-
 ВАМ
 ВАЗДУХ
 У КУЋИ,
 ШКОЛИ
 А И У
 КОЛИМА!

ДЕЗОДОРИШЕМО!

ПОЖУРИ!
 ПОРЕД ПРВЕ
 НАГРАДЕ, ДОДЕЛИ-
 ЋЕ СЕ ЈОШ 20
 ПАКЕТА ДАНЛИА!

ЈА САМ ЗА
 ДАН А КОЛЕТА ЗА
 НОЋ!

ЈА САМ
 КРЕМ ЗА
 НОЋ
 И ИМАМ
 ХРАЊИВУ
 МОЋ!

ЧИСТИМ
 БУБУ-
 ЉИЦЕ!

Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia Dahlia

ПОМОЗИТЕ ДА И МИ ДО

НАС ПЕТНАЕСТОРО ДЕЦЕ
БЕЗ РОДИТЕЉА УСЕЛИЋЕМО
СЕ У ОВУ ЛЕПУ КУЉУ! САМО,
ЈОШ НИСМО КУПИЛИ НА-
МЕШТАЈ!

Мене су пре више од годину дана дове-
ли из села Горње
Лесковнице у Ваље-
во. Тада сам има-
ла десет година.
Моја мама је пре тога ду-
го била болесна и лежала
у једној београдској болни-
ци, али чим би јој било бо-
ље долазила би у село да
ме обиђе. Када је престала
да долази, знала сам да је
умрла. То ми нико није ре-
као, сама сам осетила. Сви
су ме миловали по глави, а
неке жене су плакале и го-
вориле:

— Сирото дете!

Скривала сам се у штали
и плакала.

**ЧЕГА
СЕ
ПЛАШИМ**

Остала сам сама код та-
тиних рођака у Лесковницама.
(Тата ми је умро док сам
још била беба. Звас се Ро-
домир и био поштар).

Сада заједно са сестром
Олгицом која има 13 годи-
на живим у Ваљеву. Стану-
јемо код тетке Десе и чи-
ка Средоја у Јадранској у-
лици број 27. Они нас па-
зе као своју децу. Грде кад
нећемо да једемо.

Међутим, недавно су нам

у Центру за социјално ста-
рање рекли да ћемо се Ол-
гица и ја ускоро преселити
у велику кућу коју су за
нас изградили. И то не са-
мо ми него још и тринае-
сторо деце која такође не-
мају родитеље. Сви ћемо

живети заједно као једна
породица.

У тој кући имаћемо собу
где се учи, радионицу, а спа-
ваћемо по троје у соби. Док
се зграда зидала, долазила
сам сваког дана да видим
како напредује посао. Све
ми се чинило да од те куће

неће бити ништа. Сада је
споља готова, али унутра
још није сасвим завршена.

Чула сам да су неки љу-
ди дали много милиона за
изградњу наше будуће ку-
ће, само сад нема пара за
кревете а и неке друге ства-
ри недостају. Вероватно
због тога нисмо успели да
се досада уселимо, мада нам
је речено да ће кућа бити
спремна за усељење још
прошле године. Опет се бо-
јим да се уопште нећемо
уселити. А тако је споља
лепа да сам већ изабрала
собу, своју собу.

**КАО
ПРАВА
ПОРОДИЦА**

Рекли су нам да ћемо до-
бити маму и тату који ће
живети заједно с нама у но-
вој згради. Ја их пре него

ТРЕБА КУПИТИ ПЕТНАЕСТ КРЕВЕТА, А НОВЦА НЕМА. ОЧЕКУЈЕ СЕ ПОМОЋ ЧИ-
ТАЛАЦА (ВИДИ КОНКУРС ДЕСНО).

ДОБИЈЕМО ТАТУ И МАМУ

што заспим замишљам — мама млада и лепа и личи помало на тетку Слободанку из Центра за социјални рад. Мислим да ће нова мама морати понекад и да нас грди, а да ће нас тата покаткад и изударати ако не будемо мирни, као прави.

Замишљам да ћемо живети као деца на летовању. Увек сви на окупу — од устајања, па до кревета. Заједно у школу, на ручак, учење и све остало што нам буду рекли тата и мама.

Како сам чула сва деца која буду живела у новој кући и са новим родитељима остаће у њој све док не одрасту и заврше школовање. Тек кад будемо хтели да оснујемо своју породицу, напустићемо нашу кућу и своје родитеље које очекујемо са пуно љубави. Не знам како ћемо их наћи и где, али знам да их већ сада сви волимо.

МИ ЧЕКАМО!

Сад идем у трећи разред Основне школе у Ваљеву. Имам три петице и данас сам добила још две: једну у свеску, другу у дневник. Учитељица је читала мој задатак за који сам добила петицу пред свим ђацима у разреду.

Скоро никад се не свађам са друговима и другарицама. У почетку, кад сам дошла из села, мислила сам да ће ме дирати зато што немам маму и тату. Погрешила сам јер ми до сада нико није поменуо да сам сироче. Сви у разреду ме стално питају, када ће нам кућа бити готова и хоћемо ли се скоро уселити. И они се радују што ћемо ускоро моја сестра и ја почети да живимо у новој кући са татом и мамом који ће нам ускоро доћи.

Станица Остојић
ученица III разреда
Осн. школе у Ваљеву

ПОЗИВ ЗА ДВА РАДНА МЕСТА

Наш будући тата и наша нова мама биће изабрани конкурсом. Волела бих да су млади и да желе да остану с нама више година.

Било би добро да су учитељи или васпитачи и да знају с децом а најбоље би било да и сами имају децу. Онда би нас било више.

Желела бих да буду и правични и да нас воле.

Чула сам да ће кроз месец или два у штампи бити објављен прави конкурс за тату и маму, али већ и сад се могу јавити на адресу: **Центар за социјални рад, Ваљево, Синђелићева 48.**

КО НАМ
ПОМОГНЕ,
УЧЕСТВУЈЕ У
НАГРАДНОМ
КОНКУРСУ!

Наша кућа је готова, али није намештена и зато не можемо да се уселимо. Недостају нам кревети, постељина и остало. Зато је „Политикин забавник“ приредио конкурс на коме ћеш, ако нам помогнеш, моћи да добијеш лепе награде.

Да би учествовао у конкурс, узми једну овакву таксену марку од 1. н. дин:

Марку стави у коверат заједно са својом адресом, али немој да је лепиш. Њу ће касније заменити за новац који ће послужити за куповину кревета. На коверту напиши: **Фондација „Споменица солидарности“ ЗА КОНКУРС, 11000 Београд, Маршала Тита 16.**

Можеш учествовати у конкурс и ако уместо марке пошаљеш неку играчку, лутку на пример.

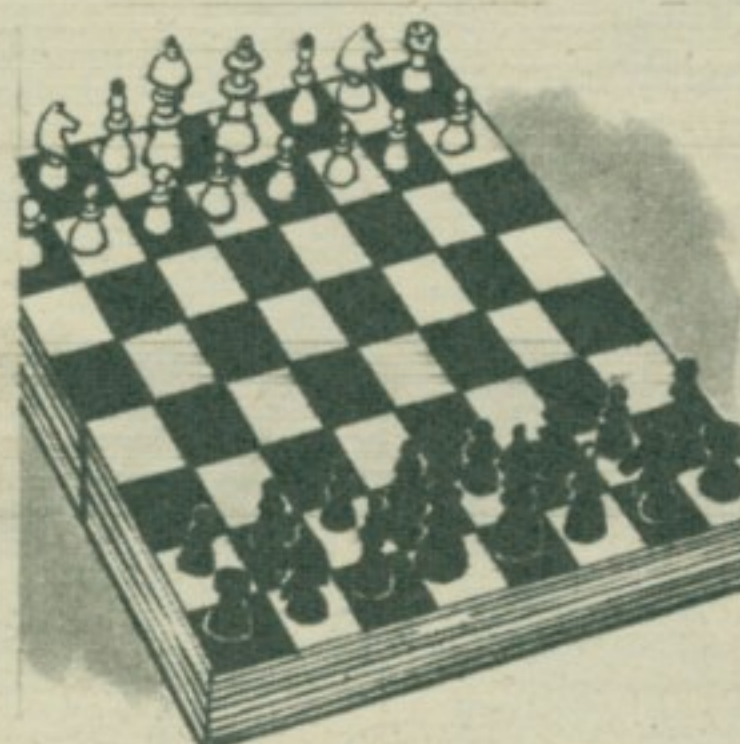

Твоја играчка којом се више не играш доб-

ро ће нам доћи. Може то да буде и нека лопта или било која друга играчка.

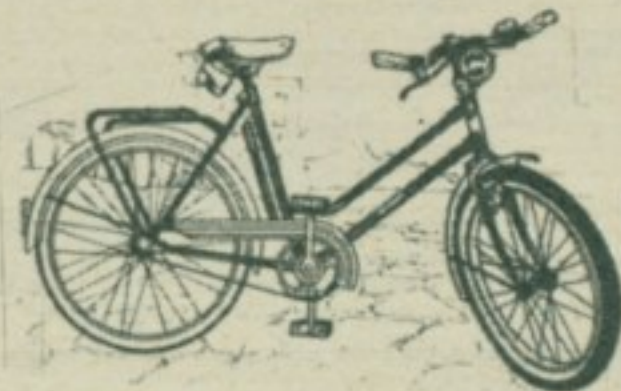

И разне друге игре можеш да пошаљеш. Можда „Не љути се, чове““, домине, шах, или нешто слично.

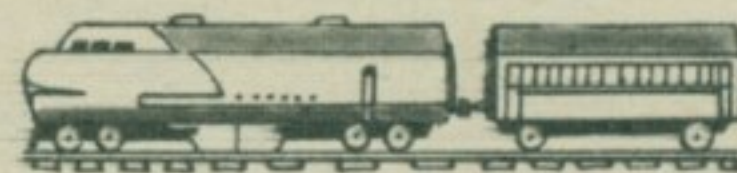

Играчку или игру пошаљи на исту адресу на коју се марке шаљу. У пакет стави и своју адресу да би могао да учествујеш у конкурс.

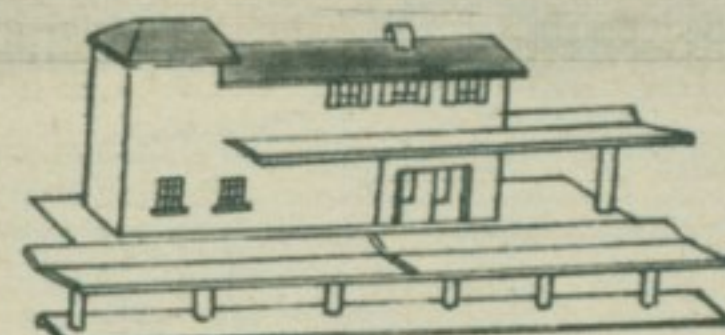
„Политикин забавник“ ће дати следеће награде: један бицикл марке „Бисер“.

Међу учесницима конкурса биће извучен на срећу и један добитник електричног воза:

Тројици добитника прилашће играчке за склапање, макете железничке станице.

Свако ко пошаље таксену марку или неку игру или играчку учествује у конкурс „Политикиног забавника“!

Злато и Терибла

ЧАРЛС ДИКЕНС

ОЛИВЕР ТВИСТ — Јунаке романа о деци које познају и воле сви људи на свету, Давида Коперфилда, Оливера Твиста, малу Дорит, створио је један од највећих енглеских писаца XIX века, Чарлс Дикенс. Они нису заиста постојали али је у Енглеској било много деце која су живела у беди. И сам Дикенс имао је тужно детињство и у романима је описао и сопствени живот.

У СВЕТУ КЊИГА — Чарлс Дикенс се родио 1812. године у Лендпорту као друго од осморо деце сиромашног чиновника. У школу није ишао и научио је да чита и пише захваљујући великој љубави према књигама. Читао је све што му је долазило до руку, често и по неколико пута једну исту књигу, а омиљена лектира биле су му авантуре Робинзона Крусое и Дон Кихот.

ПОСЕТЕ ЗАТВОРУ — Дикенсов отац допао је затвора због дугова и мали Чарлс запослио се код неког трговца да би помогао мајци и млађој браћи а мајка је морала да отвори приватну школу за децу. Свако недељно после подне, када није радио, проводио је Чарлс у тамници, правећи друштво оцу кога је обожавао. Тако је упознао ужасне прилике по енглеским затворима.

ОДЛАЗАК У ЛОНДОН — Када му је било дванаест година, Чарлс се коначно уписао у праву школу. Али, у школској клупи задржао се свега три године јер је поново био принуђен да се запосли. Посао је нашао у Лондону али је наставио да се образује сам, проводећи сваки слободан тренутак у великој библиотеци Британског музеја. У то време научио је и стенографију.

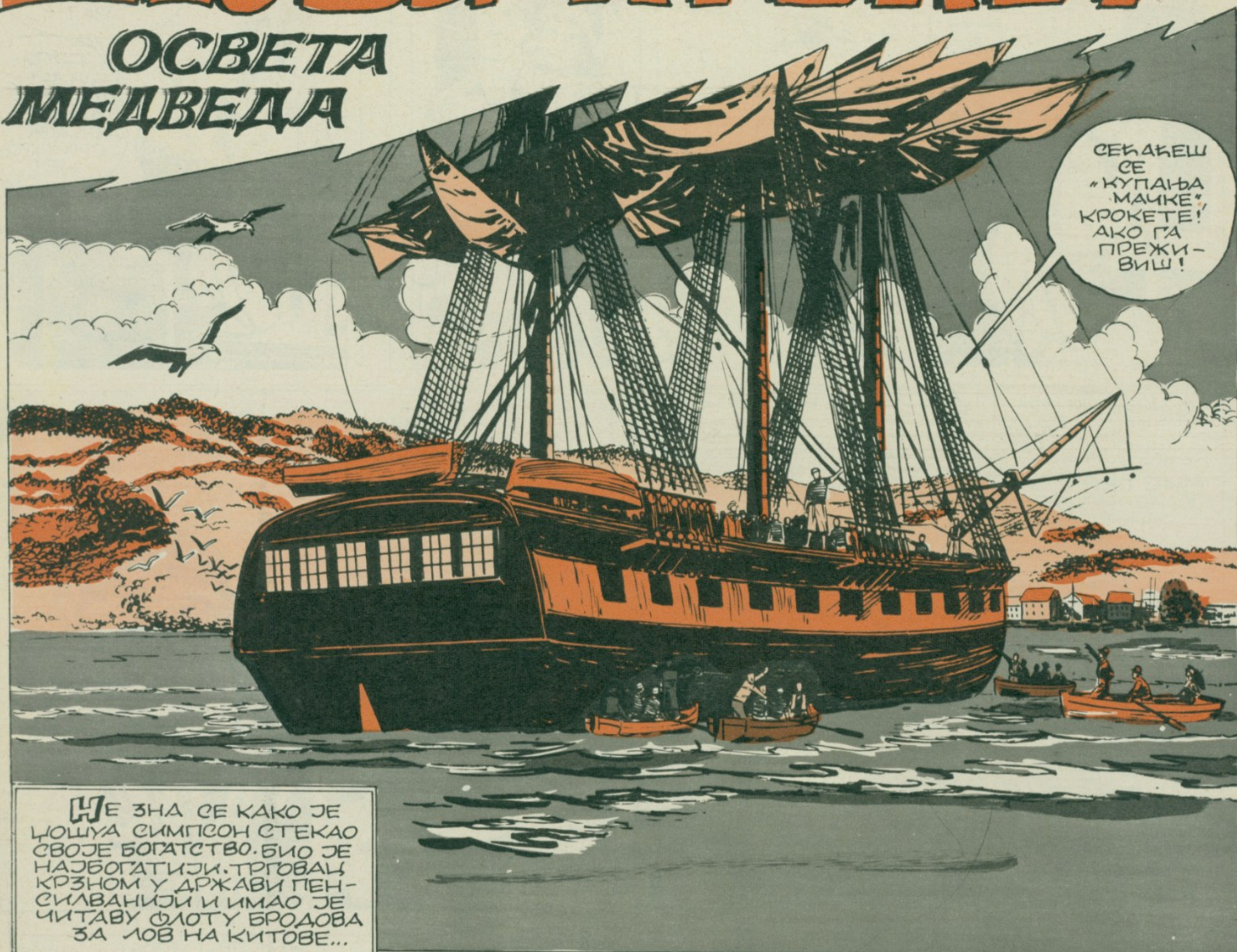
ПИКВИКОВ КЛУБ — Дикенс је најзад успео да се запосли као новинар. У почетку је писао извештаје са седница Парламента а онда се изненада прославио хумористичким романом у наставцима по имену Пиквиков клуб. Од тада много путује, пише путописе и романе у којима осуђује друштвене односе и неправду. Ова дела натерала су Парламент да спроведе извесне реформе.

СЛАВА ЗА ЖИВОТА — Дикенс је неуморно писао и његови људски, политични романи, пуни благог финог хумора: *Николас Никлби*, *Велика ишчекивања*, *Стара продавница реткости*, *Суморна кућа*, *Цврчак на огњишту* и, разуме се, *Давид Коперфилд*, *Оливер Твист*, и други, преведени су му још за живота готово на све светске језике. Умро је 1870. године за радним столом.

ДЕЈВИ КРОКЕТ:

ОСВЕТА МЕДВЕДА

ДАН РАНИЈЕ У СИМП-
СОНОВОЈ СТАНИЦИ
ЗА ОТКУП КРЗНА...

НЕКИ
ТРАПЕР
ЗАХТЕВА ДА
ВАС ВИДИ!

ЗНАМ! ОБАВЕСТИ
ДОНОГАНА И БОШМУ
ДА БУДУ ИЗД ВРАТА!
ОНИ ЗНАЈУ ШТА
ТРЕБА ДА РАДЕ!
А **ТОГА** УВЕДИ И
ОСТАВИ ВРАТА
ОДШКРИНУТА!

ДЕЈВИ ЈЕ УШАО...

ДОБАР ДАН!
ДОШАО САМ
ПО НОВАЦ
ЗА
КРЗНА!

ШЕДЕЉУ ДАНА ПРЕ ТОГА
ДЕЈВИ ЈЕ ПРОДАО СИМП-
СОНУ 300 КИЛОГРАМА
КРЗНА...

МОЈ БЛАГАЈ-
НИК ЋЕ ТИ
ИСПЛАТИТИ
150 ДОЛА-
РА!

ПОГО-
ДИЛИ
СМО СЕ
ЗА 600
ДОЛАРА,
СИМПСО-
НЕ!

СИМПСОН ЈЕ ПО-
КРВЕНЕО ОД БЕСА...

МЕНИ СЕ
ОБРАЋАЈУ СА
МИСТЕР СИМП-
СОНЕ, КРОКЕ-
ТЕ!

ДЕЈВИ ЈЕ КРОЧИО БЛИ-
ЖЕ...

ШЕСТ СТОТИНА
ДОЛАРА... КАО ШТО
ЈЕ ПОГОЂЕНО!

СТО ПЕДЕСЕТ
И НИ ПАРЕ ВИШЕ!
ЈА ОДРЕЂУЈЕМ
ЦЕНУ! ТВОЈА
СУ КРЗНА
ОШТЕЋЕНА...

ВРАТИТЕ МИ ИХ
ОНДА, СИМПСОНЕ!
ИМАМ ЈА КОМЕ
ДА ИХ ПРО-
ДАМ!

ТРГОВИНА ЈЕ
ТРГОВИНА И ДЕСЕТ
СВЕДОКА ЈЕ СПРЕМНО
ДА ПОТВРДИ ДА
САМ ТА КРЗНА КУ-
ПИО ОД ТЕБЕ ЗА
150 ДОЛАРА!

ТАКО
ЗНАЧИ,
СИМПСОНЕ!
КУНЕМ ТИ
СЕ ДА КУ ТЕ
БАЦИТИ
КРОЗ
ЗАТВОРЕН
ПРО-
ЗОР!

ТРЕНУ-
ТАК,
ТРАПЕ-
РУ!
ДА ПО-
РАЗГО-
ВАРА-
МО...

У ИАУЊЕМ ТРЕ-
НУТКУ...

ТИ СИ
ТРАЖИО
КАВГУ,
КРО-
КЕТЕ!

ДЕЈВИ КРОКЕТ НИЈЕ
ОЧЕКИВАО НАПАД.
СРУШИО СЕ ОД УДАР-
ЦА...

ДО-
СТА ЈЕ
ДО-
НО-
ГА-
НЕ!

ЗАСАД ЈЕ УКУ-
ТКАН! А СУТРА
ЋЕМО МУ ПРИРЕ-
ДИТИ „КУПАЊЕ
МАЧКЕ“ ДА
СХВАТИ КОМЕ
СЕ УСПРОТИ-
ВАО!

А ОНОГАН И БОШМА
ЗНАЛИ СУ О ЧЕМУ ЈЕ РЕЧ...

ДО СУТРА ЋЕМО
ГА ДРЖАТИ
ВЕЗАНОГ!

ДА! А
САД ГА
ИЗНЕ-
СИ-
ТЕ!

СИМПСОН ЈЕ
НАСТАВИО ДА
РАЧУНА...

ДОБРА ГОМИ-
ЛА КРЗНА ДО
КОЈЕ САМ
ЈЕФТИНО
ДОШАО!

МИСЛИМ
ДА ЈЕ
ДОБИО
СВОЈЕ,
ГА-
ЗДА!

ТО ЋЕ
ГА НАУЧИ-
ТИ ПАМЕ-
ТИ! ВИ-
ШЕ МИ
НЕЋЕ
ИСТРЧА-
ВАТИ
НА ПУТ!

ОПЕТ ГА СПУ-
ШТАЈУ, ГАЗДА!
НЕ ЗНАМ ДА
ЛИ ЈЕ ЖИВ
ИЛИ
МРТАВ!

ВИШЕ
ЈЕ
МРТАВ!

ДО-
СТА;
ЏОНИ!

ДОВОЉНО ЈЕ!
САД ЋЕ СХВАТИТИ
ДА СЕ СА СИМПСО-
НОМ НЕ РАСПРАВЉА
О ЦЕНИ! ПУСТИТЕ
ГА... АКО НИЈЕ
УМРО!

ДЕЈВИЈА СУ КАО
КАКВУ СТВАР БА-
ЦИЛИ КРАЈ ГЛА-
ВНЕ КАТАРКЕ.
СИМПСОН СЕ ВРА-
ТИО У ГРАД
ХАРТФОРДА...

ПРОКЛЕТИ,
СИМПСОН!
НИКАД
МУ
НИЈЕ
ДОСТА!

САМ БЕР-
ГЕР, СТАРИ
КРМАНОШ
НА КИТО-
ЛОВЦУ, С
ГЊУШАЊЕМ
ЈЕ ПРИ-
СУСТВОВАО
„КУПАЊУ“

ЈОШ ЈЕДАН
ПРЕВАРЕНИ
ТРАПЕР!

И КАД ПО-
МИСЛИМ
ДА МОРАМ
ДА ПЛОВИМ
НА БРОДУ
ОНОГ ЗЛИ-
КОВЦА!

САМО ДА
СИМПСОН
НИЈЕ ИМАО
ОКО СЕБЕ
СВОЈЕ ТЕЛО-
ХРАНИТЕЉЕ...

СТАРИ САМ ЈЕ
НОЖЕМ, НА СИЛУ
РАЗМАКНУО ДЕЈ-
ВИЈУ ЗУБЕ...

САМО ДА ПРО-
ГУТА МАЛО РА-
КИЈЕ... ПОВРА-
ТИЋЕ СЕ!

ТВОЈА
РАКИЈА
ВРАЋА
ИЗ
МРТВИХ!

БОЈА
МУ СЕ
ВРАЋА
У ОБРА-
ЗЕ! ТРЕ-
БА ДА ГА
ОДНЕСЕМО
У НАШУ КА-
БИНУ ДА СЕ
ЗАГРЕЈЕ!

У ВЕЧЕРИ, ДОК СУ СЕ КРМАНОШ САМ И НЕКИ МОРНАРИ ЗАБАВЉАЛИ У ЈЕДНОЈ КРИМИ, УШАО ЈЕ СИМПСОН СА СВОЈОМ ПРАТЊОМ...

ДА СИ САМО ВИДЕО ТУ НЕПОТИЦУ, САМЕ...

...И УПУТНО СЕ СТАРОМ КРМАНОШУ...

ТЕБЕ САМ ТРАЖИО, САМЕ!

ЗБОГ ПОСЛА, ГАЗДА?

ИЗГЛЕДА ДА СИ ОНОМ ЦРВЕНОМ ПСУ УКАЗАО ГОСТОПРИМСТВО НА МОМ БРОДУ! НАХРАНИО ГА МОЈОМ СЛАНИНОМ...

ЈА САМ ВЕРОВАО, ГАЗДА...

У КРИМИ ЈЕ ЗАВЛАДАО МУК...

ЗАИСТА? А ШТА ТИ ИМАШ ДА ВЕРУЈЕШ?

СИМПСОНОВА ПЕСНИЦА ПОГОДИЛА ЈЕ САМА ПО ЗУБИМА...

СТАРА БУДАЛО!

САМ ЈЕ КУТЕЊИ ОБРИСАО КРВ...

ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ КРОКЕТ ОБЕЊАО ДА ЋЕ СЕ ВРАТИТИ...

У СТАРОМ КРМАНОШУ ПРОБУДИО СЕ ПРКОС...

ТО ЈЕ ИСТИНА! ИСТИНА!

ВРАТИЋЕ СЕ СА СВОЈИМ „МЕДВЕДИМА“... И ТАДА ЋЕШ ТИ ПЛАТИТИ ЗА СВА НЕДЕЛА!

СИМПСОН СЕ ИЗБЕЗУМИО...

ИЗБАЦИТЕ ГА! УЊУТКАЈТЕ ТОГ СТАРОГ ИДИОТА! ОН МЕ ЈЕ ИЗДАО!

1069

5

СТАРИ САМ ЈЕ ОДЛЕЖАО ДЕ-
СЕТАК ДАНА А ОНДА СЕ
ОПЕТ ПРИХВАТИО ПОСЛА...

СЕЋАШ ЛИ СЕ,
ЕНДИ, ШТА
ЈЕ ОБЕЋАО,
ДЕЈВИ!

ЕНДИ ЈЕ СЛЕГНУО РА-
МЕНИМА...

НЕ ВЕРУЈ У ТО,
САМЕ! ОН СЕ
ВРАТИО СВОЈИМ
ШУМАМА И СВО-
ЈИМ ЗАМКАМА!
НЕЋЕ СЕ ВРАТИ-
ТИ... ТАКАВ
ЈЕ ЖИВОТ!

ВРАТИ-
ЋЕ СЕ! ОН
ЈЕ ЧОВЕК
ОД РЕЧИ!

ДАНИ СУ ПРЕЛАЗИЛИ У СЕДМИ-
ЦЕ... СЕДМИЦЕ У МЕСЕЦЕ... ДЕЈВИ
КРОКЕТ ЈЕ ПЛОВИО УЗ РЕКЕ
И НИЗ РЕКЕ, ПРЕЛАЗИО ИЗ
ЈЕЗЕРА У ЈЕЗЕ-
РО...

ЗА ТО ВРЕМЕ НОЋИО ЈЕ КРАЈ
МНОГИХ ВАТРИ, ОБИШАО МНО-
ГЕ ТРАПЕРЕ, ЛУЗ ПАЛАРДИЈ,
КАНАЂАНИН КОЈИ ЈЕ ЛОВИО
МРМОТЕ...

ТРЕБА ДА
РАЗГОВАРАМО,
ЛУЗ!

АЛЕНА ЈЕ НАШАО НА
ЈЕЗЕРУ ИРИ

ТРЕБА НЕШТО
ДА СЕ ДОГОВ-
ОРИМО,
АЛЕНЕ!

КОТЛАНЏАНИНА МЕКИНТО-
ША НА ВЕЛИКОМ ГОРЊЕМ ЈЕЗЕ-
РУ...

ЗДРАВО, СТАРИ
"МЕДВЕДУ"! ИМАМ
НЕШТО ДА ТИ
ПРЕДЛО-
ЖИМ!

НАШАО ЈЕ И ЛУЗА
ДИМОНА, ФРЕДИЈА
ДАЈАМОНДА, ЛУИСА
АНДЕРСОНА, МАЛУ
СИВУ СОВУ И МНОГЕ
ДРУГЕ...

СВИ СУ ПРИ-
СТАЛИ ДА СЕ 4.
ЈУЛА САСТАНЕ-
МО У ХАРТФОРДУ!
ШТА ТИ ВЕЛИШ,
МОНТИ?

МОНТИ ЈЕ ДУ-
ГО ГЛАДИО
БРКОВЕ...

БИЋУ С ТОБОМ
И ОСТАЛИМ
"МЕДВЕДИМА",
ДЕЈВИ!

И МИ ЋЕМО
ПОКАЗАТИ СВИМ
ТИМ ЛЕШНАРИ-
МА ДА НЕ
ДОЗВОЉАВАМО
ДА НАМ ДЕРУ
КОЖУ С
ЛЕЊА!

У ХАРТФОРДУ, КАО И У ЧИТАВОЈ ЗЕМЉИ ПРОСЛАВЉА СЕ 4. ЈУЛИ, ДАН НЕЗАВИСНОСТИ. ЊОШУА СИМПСОН СЛАВИО ЈЕ НА СВОЈ НАЧИН...

ПИСМО ЗА ДОБРИ ГРАД ХАРТФОРД, ПРИЈАТЕЉИ!

ТУ СУ СВИ КОЈИ МУ ПОМАЖУ ДА ДРЖИ ГРАД У РУКАМА... УРА ЗА СИМПСОНА!

ПИСМО ЗА НАШЕГ ДОБРОТВОРА! УРА!

СИМПСОН ЈЕ СВАКОМ ЧОВЕКУ ОДРЕДИО ЗАДАТАК. МАРЕЈ СЕ БРИНУО О "КУХИЊИ"...

СВЕ ЈЕ СПРЕМНО МИСТЕР СИМПСОН! СИЊИ БУ ИПАК ДА НАДГЛЕДАМ "ПЕЧЕЊЕ"!

ЧЕТИРИ ОГРОМНА ТИГАЊА ВЕК СУ НА ВАТРИ...

НА ТРГУ СУ СЕ ИСКУПИЛИ ЖОНГЛЕРИ И МАФИОНИЦАРИ, ПРОДАВЦИ СЛАТКИША, ГРАЂАНИ ХАРТФОРДА...

ДЕЈВИ И ЊЕГОВИ ПРИЈАТЕЉИ ОСТАВИЛИ СУ СВОЈЕ КАЊУЕ У ЈЕДНОМ ПОТОКУ ШТО СЕ УЛИВА У КОНЕКТИКАТ...

ОСТАЛИ СУ ВЕЋ У ГРАДУ! ОДЛИЧНО! ИДЕМО И МИ!

СВИ "МЕДВЕДИ" СУ ЗАСТА ТАМО... ПАЛАДИ, МЕКИНТОШ, АЛЕН...

МАРИОН ЕМИ, МАЛА СИВА, СОВА...

...И КРАЈ ЗАМКЕ ЈЕ ЧУЧАО МАЛЕНЦИ ПРИЗЛИ...

ТРАПЕРИ СУ СЕ УМЕШАЛИ У ГОМИЛУ СВЕЧАНО ОДЕВЕНИХ ГРАЂАНА...

ДЕЈВИ СЕ НАГАО ОКРЕНУО...

ГЛЕ! МЕДВЕЂЕ МИ ШАПЕ...

СИМПСОН СЕ СЛАТКО СМЕ-
ЈАО...

АЛА СУ СМЕШНИ!
ХО... БАШ СМЕШНО...
ХА! ХА!

У ИСПЕЧЕНИМ РУКАМА ЉУДИ СУ
СТЕЗАЛИ СРЕБРЊАКЕ СРАМА...

ИЗНЕНАДА ЈЕ
СИМПСОНОВО
ЛИЦЕ ПО-
СТАЛО КАО
КРЕЧ...

СТО
МУ
ПРОМО-
ВА...

СИМПСОН СЕ ОКРЕНУО СВОЈИМ ТЕ-
ЛОХРАНИТЕЉИМА...

ОНА ДВОЈИЦА
ТАМО... ПРЕДА-
ЈЕМ ИХ У
ВАШЕ
РУКЕ!

СИМПСОНОВИ
ПЛАЊЕНИЦИ СУ
ПОЛЕТЕЛИ...

СМРВИ-
ЋЕМО
ГА...

СТИЋИ ЋУ ДО ВАС,
МИСТЕР СИМПСОНЕ!
ВАС ОСЛОВЉАВАЈУ
СА "МИСТЕР"... ЗАР НЕ?

ПРЕКО ТРГА СУ МИР-
НИМ КОРАКОМ СТУ-
ПАЛИ ДЕЈВИ И
АЛЕН...

МЕКИНТОШ, ДИМОН, КОНАН, МОН-
ТИ И СВИ ОСТАЛИ ТРАПЕРИ КОЈИ
СУ НАПУСТИЛИ СВОЈЕ ШУМЕ И
ЈЕЗЕРА...

СТАРИ САМ ЈЕ БИО ОДУ-
ШЕВЉЕН...

НЕПТУНА
МИ... НЕ ЗОВУ
ИХ УЗАЛУД
МЕДВЕДИ-
МА!

СА ЧЕТИРИ
УГЛА ТРГА
КРЕНУЛИ СУ
"МЕДВЕДИ"

ПРЕД НЕЗАДРЖИВОМ НАВАЛОМ „МЕДВЕДА“ СИМПСОНОВИ МОМЦИ ПОВУКЛИ СУ СЕ У ЗГРАДУ. ЗА МАЊЕ ОД ТРИ МИНУТА ВЕЛИКА САЛА ПРЕТВОРЕНА ЈЕ У ПРАВО ПОПРИШТЕ...

ДЕЈВИЈЕВИ ДРУГОВИ УДАРАЛИ СУ ЛЕВО И ДЕШНО. ПЛАЊЕНЕ УБИЦЕ ЛЕТЕЛЕ СУ КАО ПЕРЈЕ...

„МЕДВЕДИ“ СУ ГОСПОДАРИ ТЕРЕНА...

ДЕЈВИ ЈЕ ЈУРНУО НА ГОРЊИ СПРАТ...

МАЧКА НИЈЕ ЗАБОРАВИЛА КУПАЊЕ, СИМПСОНЕ!

К... КРОКЕТ! ТО ЈЕ НЕ... НЕ-МОГУЋЕ!

НЕЋЕМО ВАТРЕНИМ ОРУЖЈЕМ!

СИМПСОН ЈЕ ПОЛЕТЕО ПРЕКО ОГРАДЕ БАЛКОНА..

ОХ!

НЕ!

ТРЕНУТАК, МИСТЕР! ОВО НИЈЕ ПРЕДВИЂЕНО!

УПОМОГ!

ГОМИЛА НА ТРГУ БУТАЛА ЈЕ, ЗАПРЕПАШЋЕНА. ЈЕДИНО ЈЕ СТАРИ САМ...

РЕКО САМ ВАМ ДА ЋЕ МЕДВЕДИ ДОЊИ! УРА, МОМЦИ!

ТАДА СЕ ПРОЛОМИЛО КЛИЦАЊЕ КОЈЕ ЈЕ ПОСТАЛО ЈОШ ЈАЧЕ КАД СЕ НА БАЛКОНУ ПОЈАВИО АЛЕН, И КАО ПРАЗНУ ВРЕКУ, БАЦИО ДОНОВАНА...

ИСТИМ ПУТЕМ СУ ПОШЛИ И СВИ ОСТАЛИ СИМПСОНОВИ ПЛАКЕНИЦИ КОЈИ СУ ДОТАД ДРЖАЛИ ГРАД У СТРАХУ...

ДАМЕ И ГОСПОДО!
СВЕ ВАС
ПОЗИВАМ
У ЛУКУ...
И ОБЕЉА-
ВАМ
ВАМ
ОДЛИ-
ЧНУ
ЗАБА-
ВУ!

СИМПСОН ЈЕ ПОЧЕО ДА ПРЕ-
КЛИЊЕ...

ЧЕКАЈТЕ... САСЛУШАЈТЕ
МЕ! ДА СЕ СПОРАЗУМЕМО...
ДАЋУ ВАМ 1000
ДОЛАРА!
АВЕ ХИЉА-
ДЕ!

НЕ
МИЦИ СЕ
СИМПСОНЕ!

ПРЕКАСНО, СИМПСОНЕ,
ПРЕКАСНО! ПРОБИ
ЋЕШ КРОЗ ПОНИЖЕЊЕ
КРОЗ КОЈЕ САМ
ЈА МОРАО ДА
ПРОЋЕМ!

НЕ! НЕЋЕТЕ
СМЕТИ...

„КУПАЊЕ МАЧКЕ“
ЈЕ ТВОЈ ИЗУМ,
СИМПСОНЕ!
ПРИЈАЋЕ
ТИ!

ПОСЛЕ ПОЈА
КАДА ГРАЂАНИ
ХАРТФОРДА
ОКУПИЛИ СЕ
ДА СЕ ОДЛУ-
ЧЕ О ТОЈ
ОДЛАЖАЈУ
ПРИЈЕМОМ
ВАМ

СИМПСОН ЈЕ ИЗВИЛЕО
КАО ПАС...

СПУСТИ-
ТЕ ГА,
МОМЦИ!

КАД ЈЕ ТРЕЋИ ПУТ
СПУШТЕН У ВОДУ ИЗГУ-
БИО ЈЕ СВЕСТ...

ДОСТА ЈЕ! ВЕРУЈЕМ
ДА ЋЕ ОВО ДОБРО ЗА-
ПАМТИТИ! ДАЈТЕ
МУ НЕШТО ДА СЕ
ЗАГРЕЈЕ!

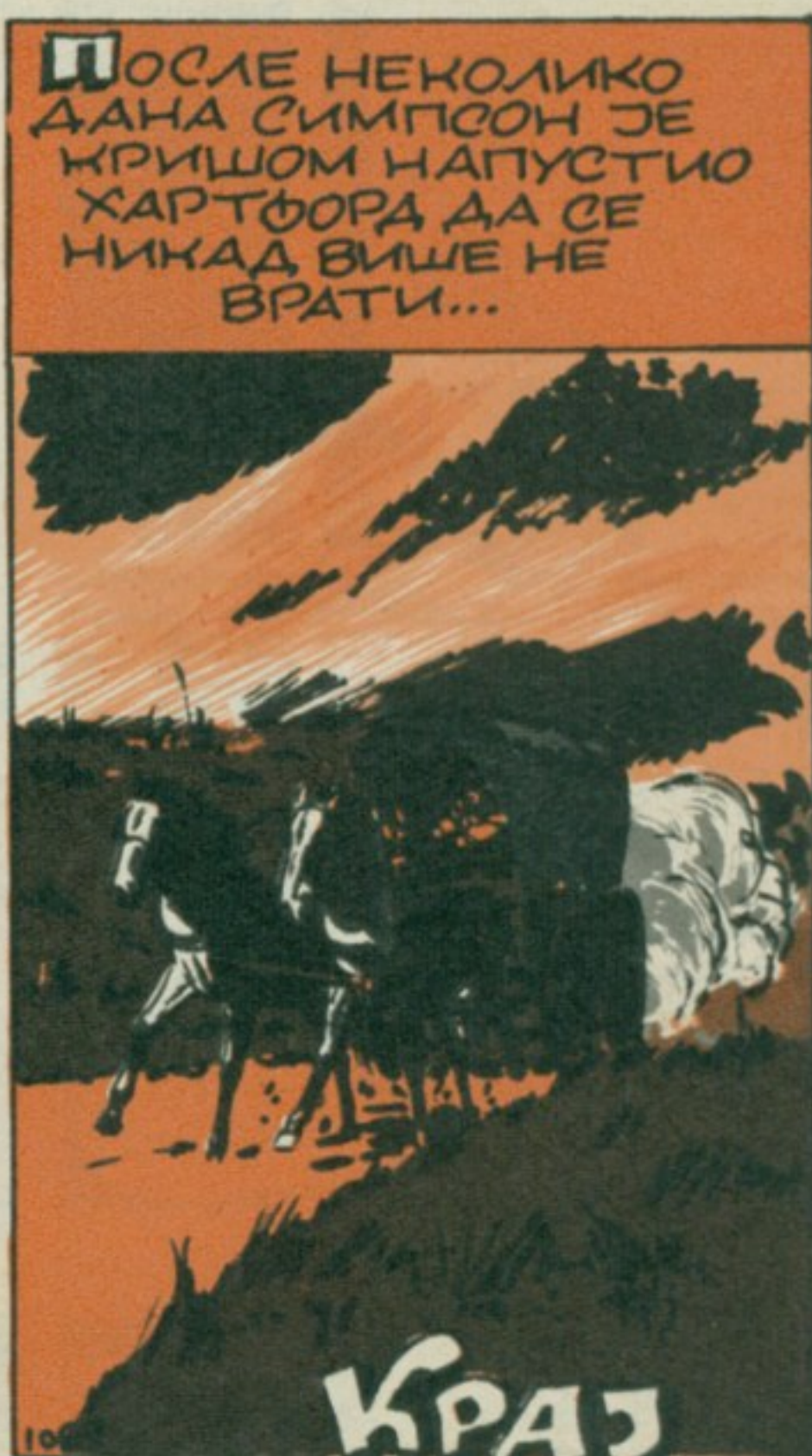
КАД ТИ КАЖЕШ,
ДЕЈВИ! МАДА БИ
ПО МОЈЕ ТОП ПСА
ТРЕБАЛО ПУСТИ-
ТИ ДА ЦРКНЕ...

ИСТОГ ДАНА „МЕДВЕ-
ДИ“ СУ НАПУСТИЛИ
ХАРТФОРД, ИСПРАТИО
ИХ ЈЕ ЦЕО ГРАД...

ЗБОГОМ, СВИМА! И НЕ
ЗАБОРАВИТЕ ДА СЕ ЧО-
ВЕК ДОСТОЈАН ТОГ
ИМЕНА НЕ БАЦА У
ПРАШИНУ ЗБОГ СИМП-
СОНОВИХ ДОЛАРА!

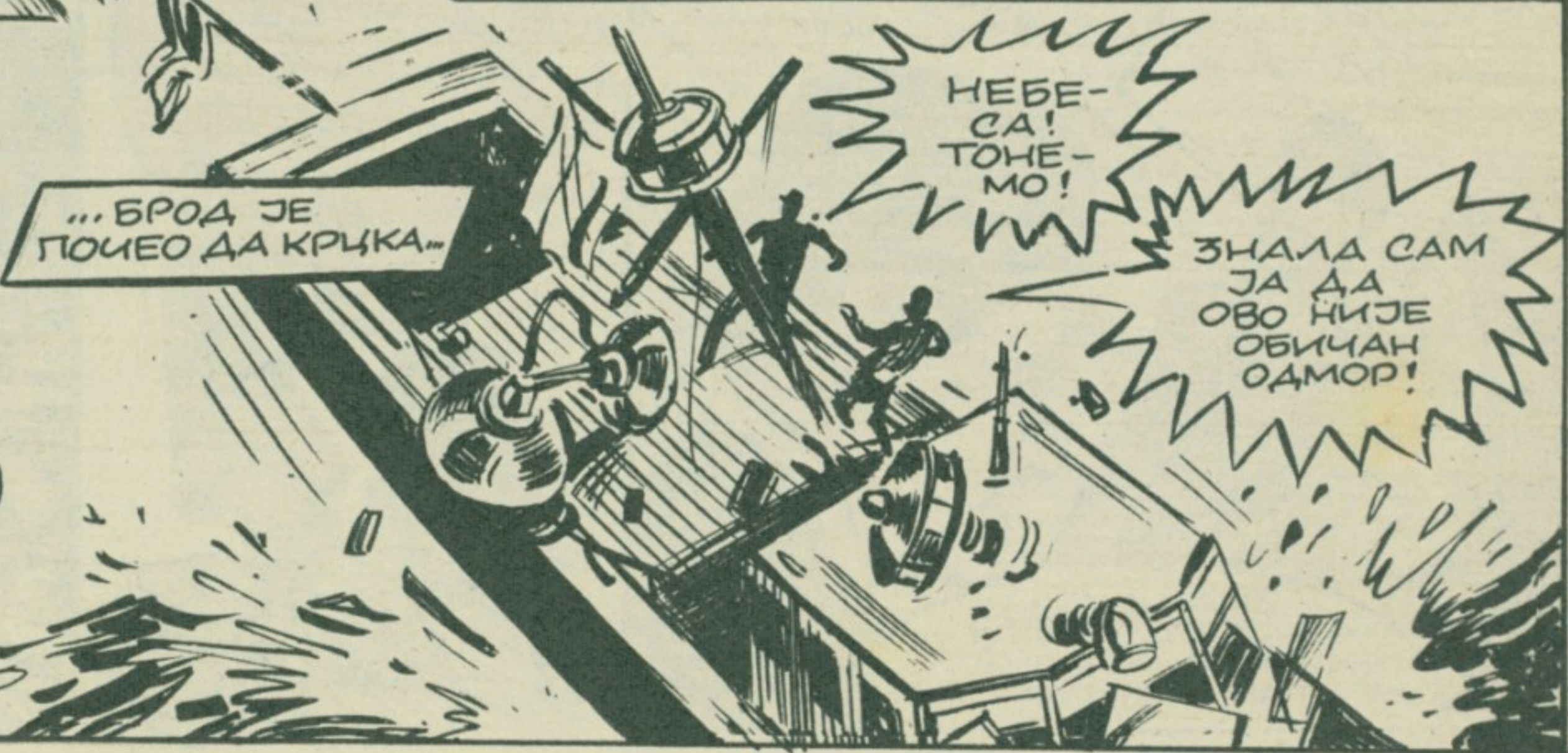
ПОСЛЕ НЕКОЛИКО
ДАНА СИМПСОН ЈЕ
КРИШОМ НАПУСТИО
ХАРТФОРД ДА СЕ
НИКАД ВИШЕ НЕ
ВРАТИ...

КРАЈ

ОСВЕТНИЦИ:

Ема
Пил
и
Мон
Синг

ПОД ДЕЈСТВОМ УЛТРАЗВУЧНОГ
ЗРАКА ЈАХТА ЈЕ
СТАЛА ДА СЕ РАСПАДА И ТОНЕ...

ГОСПОЋО
ПИЛ, ПОМОЗИТЕ
МИ ДА СПУСТИМ
ОВАЈ ЧАМАЦ
ЗА СПАСА-
ВАЊЕ!

ЗАР СЕ
НЕЋЕ
И ОН
РАСПА-
СТИ?

МИСЛИМ ДА
НЕ ТРЕБА ДА
СТРАХУЈЕМО ЗА
СОПСТВЕНЕ ЖИВО-
ТЕ! САМО... ИЗГУ-
БИЛИ СМО АПА-
РАТ ЗА ПРИСЛУ-
ШКИВАЊЕ!

КО ЈЕ
И КАКО
ПОТОПИО
ЈАХТУ?

ОДГОВОР НА ТО
ПИТАЊЕ ЗНАЈУ
САМО КРОГЕР И
ХЕНДРИК...

СЈАЈНО, ХЕНДРИК!
БРОД ЈЕ ПОТОНУО
БРЗО... НИСУ МО-
ГЛИ ДА СПАСУ
АПАРАТ!

НЕЋЕМО
МОЋИ ДА
ГА СЕ ДОМОГ-
НЕМО БЕЗ
ЉУДИ-
ЖАБА!

ОНДА
СИЊИМО
БРЗО ДА
ИМ ДАМО
УПУТ-
СТВА!

У ЗА-
ЛИВУ ЈЕ ЈЕДНА
ПОТОНУЛА ЈАХТА КО-
ЈУ ТРЕБА ДА НАЋЕМО!
ХЕНДРИК ЋЕ ВАМ СВЕ
ДЕТАЉНО ОБЈАСНИТИ!

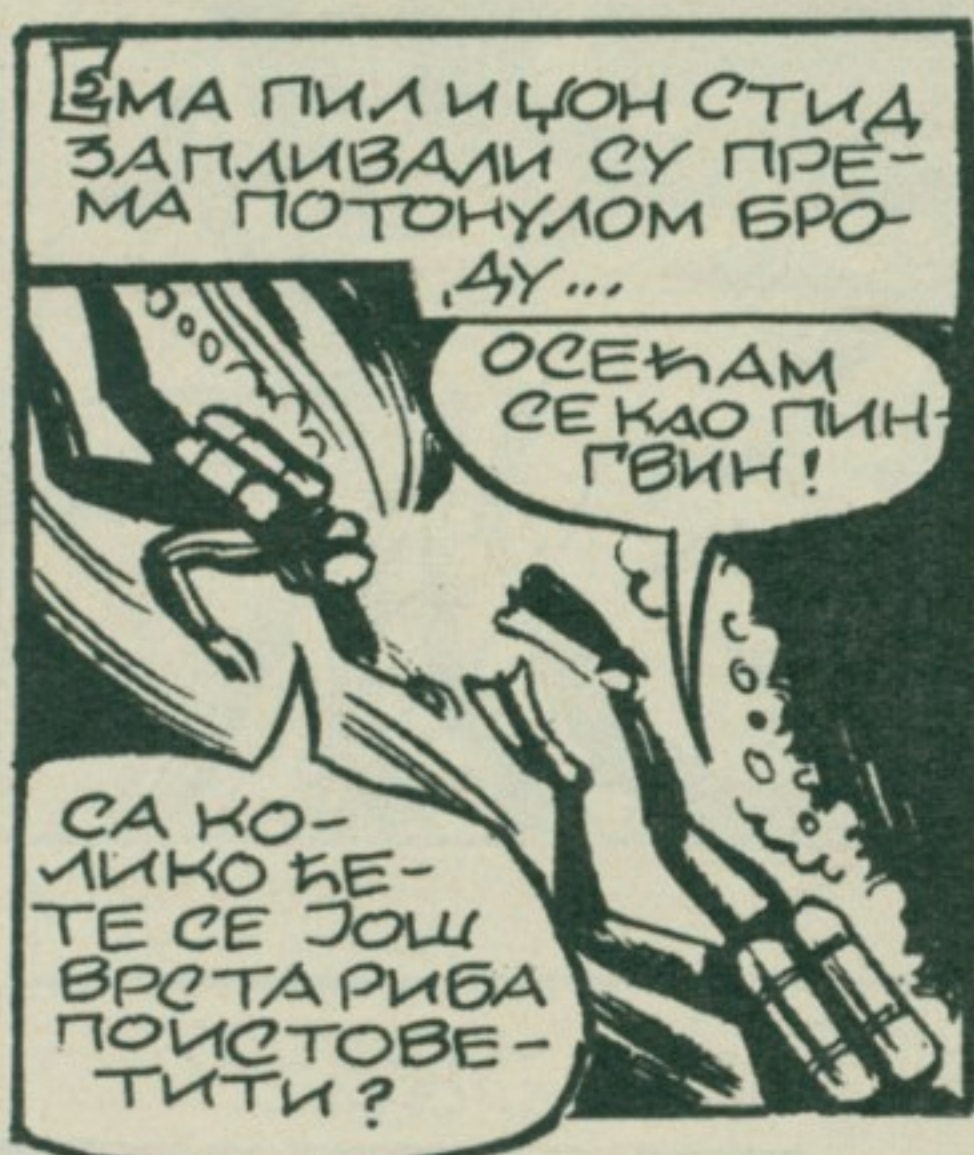
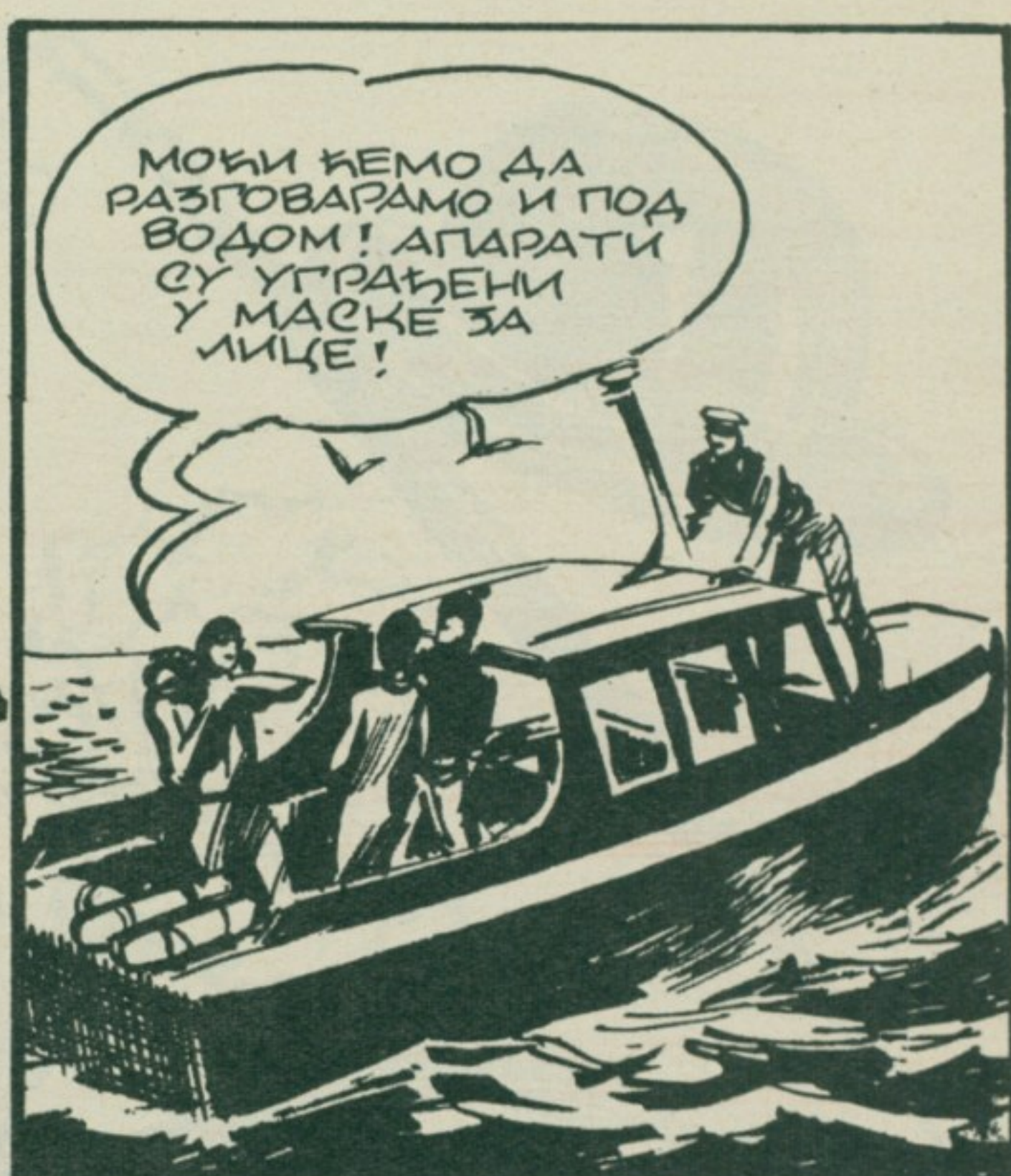
ДА! МО-
РАТЕ РАЧУНА-
ТИ И С НЕПРИ-
ЈАТЕЉЕМ!

ЗА ТО ВРЕМЕ СТИДА И ГОСПОЋУ
ПИЛ СПАСЛА ЈЕ ОБАЛСКА
СТРАЖА...

ПРВО ДА СЕ ДО-
БРО НАЈЕДЕМО,
ГОСПОЋО ПИЛ, А
ОНДА ЋЕМО СЕ
ВРАТИТИ НА
МЕСТО НЕ-
СРЕКЕ!

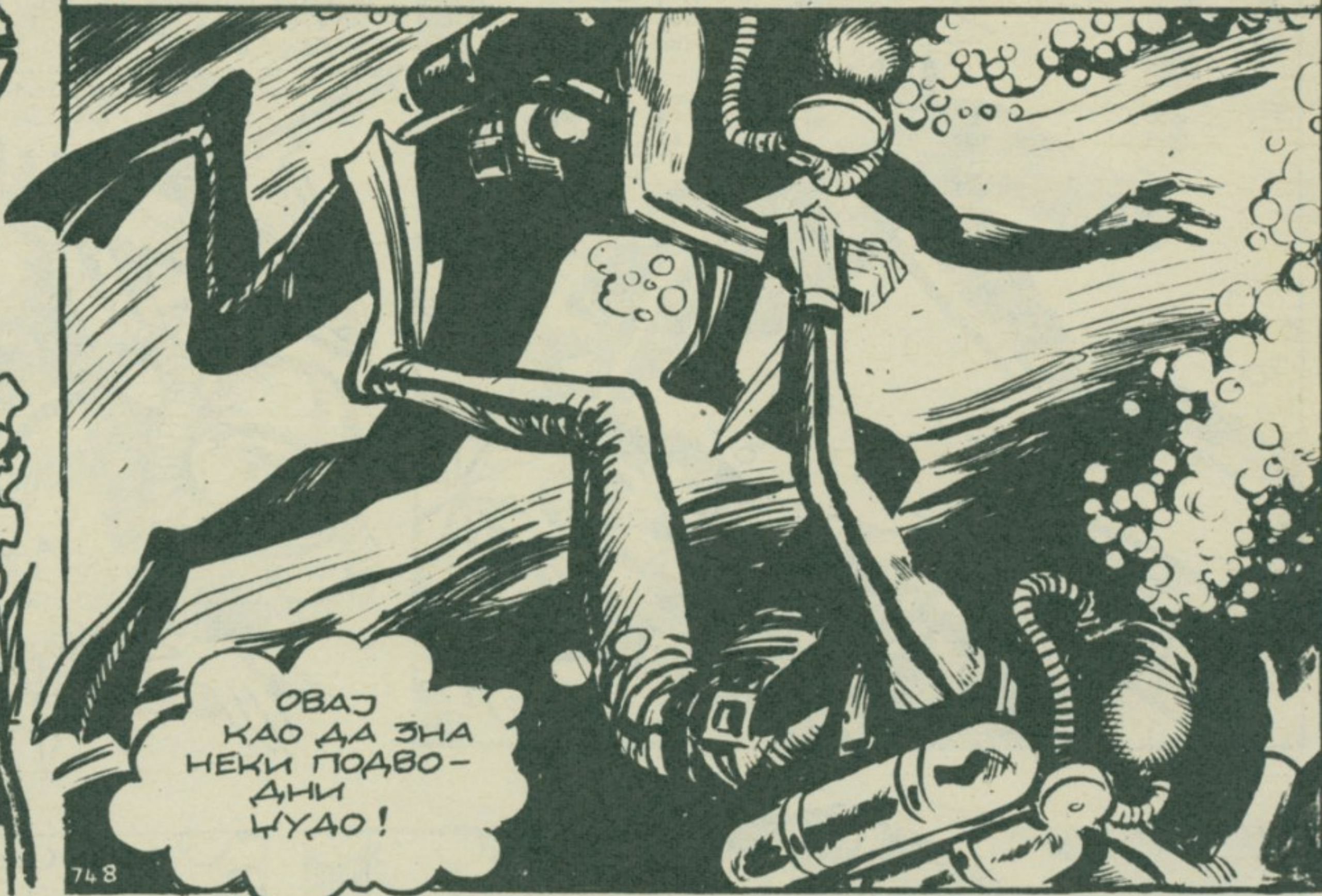
НАДАМ
СЕ ДА НЕЋЕ-
МО ЗАКАСНИ-
ТИ!

КРОГЕРОВ ЧОВЕК-ЖАБА ОДЛУЧНО ЈЕ НАСРХУО...

У БЛИЗИНИ ПОТОНУЛЕ
ЈАХТЕ ОДИГРАВА СЕ
ПРАВА ДРАМА...

ОВАЈ
КАО ДА ЗНА
НЕКИ ПОДВО-
ДНИ
ЋУАО!

748

НАПАДАЧ
ЈЕ ИЗВУКАО
ВАЗДУШНИ
ПИШТОЛ...

ОДУ-
ВА
МЕ К'О
ПЕРЦЕ!

...И ПРИТИСАК
ЈЕ ПРОСТО НА-
БИО СТИДА У
ОЛУПИНУ...

ОВО МОРА
ДА ЈЕ
МАШИНСКО
ОДЕЉЕ-
ЊЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ
ДРУГИ НАПА-
ДАЧ ГОНИ ХАР-
ПУНОМ ЕМУ
ПИЛ...

У
ОВОЈ
ПРИЛИЦИ
НЕМА БО-
ЉЕГ ЗА-
КОНА!

КРОГЕРОВИ ЉУДИ-
ЖАБЕ БИЛИ СУ СИ-
ГУРНИ ДА СУ СЕ ЗА-
УВЕК ОСЛОБОДИЛИ
СТИДА И ГОСПОЂЕ ПИЛ...

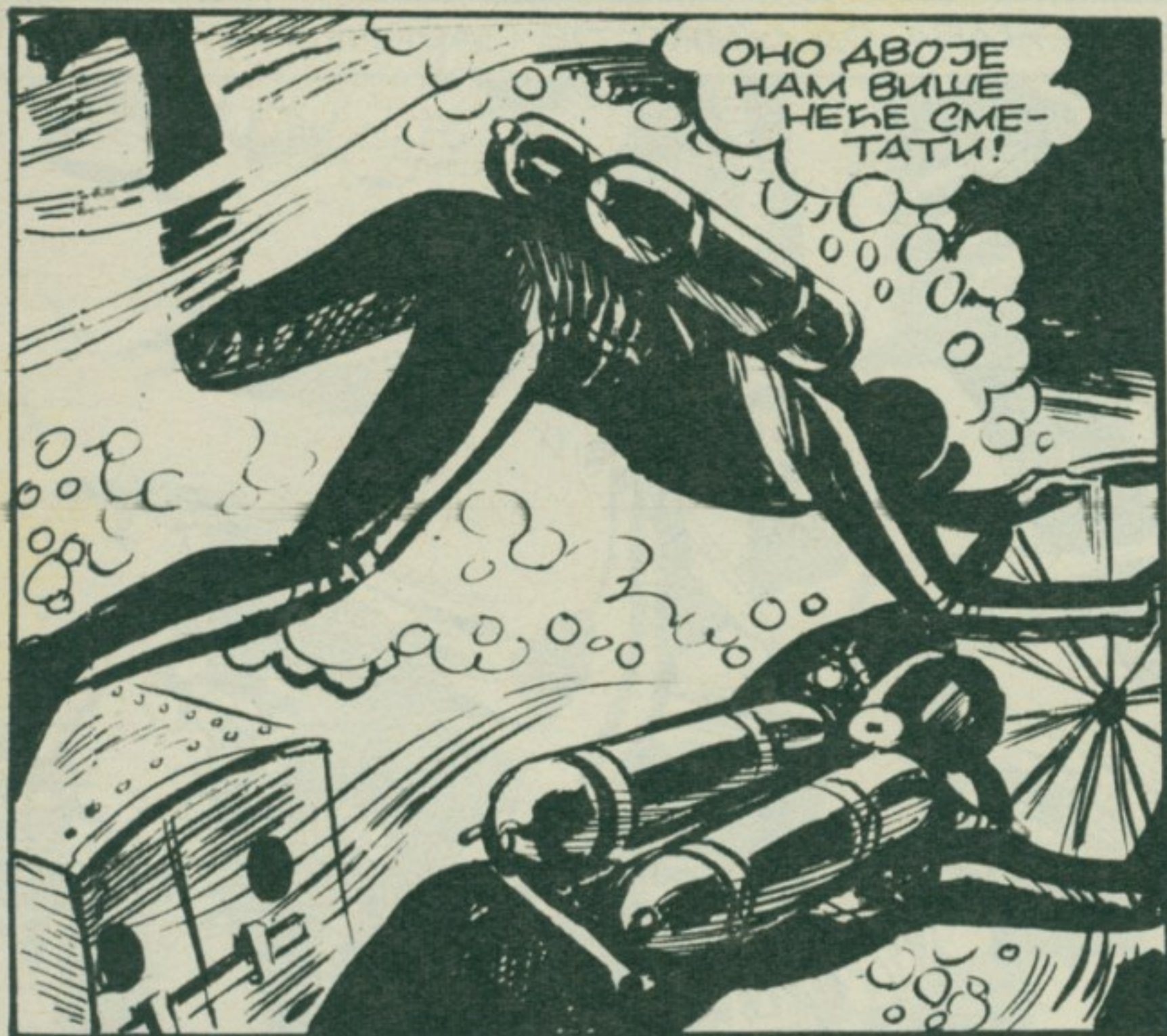
ГОТОВО ЈЕ
С ЊИМА!
ОДАВДЕ
СЕ НЕЋЕ
ИЗВУЋИ!

САД МИР-
НО МОЖЕМО
ДА ДЕМОНТИРА-
МО ТАЈ АПАРАТ...

ЉУДИ-ЖАБЕ
БРЗО СУ
НАШЛИ
"УВО"...

ЕВО
ГА! САД
САМО ДА
ГА ОДНЕСЕ-
МО КРО-
ГЕРУ!

ОНО ДВОЈЕ
НАМ ВИШЕ
НЕЋЕ СМЕ-
ТАТИ!

АЛИ СТИД И ГОСПОЊА
ПИЛ ПОКУШАВАЈУ ДА
НАЈУ ИЗЛАЗ...

ИМАМ
ИДЕЈУ!

НАДАМ
СЕ ДА ЈЕ
ДОБРА! ВАЗ-
ДУХ НАМ
НЕЋЕ ЈОШ
ДУГО ТРА-
ЈАТИ!

ЧИНИ МИ СЕ ДА
ИМАМО СРЕЋЕ! ПОД
КАБИНЕ СЕ ОДАВАЛИО...
МОЋИ ЋЕМО ДА СЕ
ИЗВУЧЕМО!

БИО
САМ У ПРАВУ!
ОВУДА СЕ
МОЖЕ
ПРОВУ-
ЋИ!

ОПРЕЗНО,
ГОСПОЊО ПИЛ!
НЕ ЗНАМО ШТА
НАС НАПО-
ЉУ ЧЕКА!

НАПОЉУ НИЈЕ БИЛО
НИЧЕГ СЕМ ВОДЕ...

ОХ!
ДА МИ ЈЕ
ДА УДАХНЕМ
МАЛО
ЧИСТОГ
ВАЗДУ-
ХА!

УПОМОК!
ЗАКЛУЧИТЕ
МЕ КУКОМ
КАО
МРТВУ
АЖКУЛУ!

ТЕК НА ПАЛУБИ МОТОРНОГ ЧАМ-
ЦА, СТИД И ГОСПОЊА ПИЛ ДО-
ШЛИ СУ ДО ДАХА...

НЕШТО МИ НЕ-
ОБИЧНО ИЗГЛЕ-
ДАТЕ, СТИДЕ!
НЕ ЛИЧИТЕ
НА СЕБЕ! АХ!
ЗНАМ ШТА
ЈЕ!

И ЕМА ПИЛ СТА-
ВИЛА ЈЕ СТИДУ
ЊЕГОВ ПОЛУЦИ-
ЛИНДАР...

ТАКО!
САД ЈЕ
СВЕ У
РЕДУ!

КАМО
СРЕЋЕ ДА ЈЕ-
СТЕ! АЛИ, ТРЕБА
ЈОШ ДА НАЂЕМО
АПАРАТ КОЈЕГ
СУ НАМ УКРАЛИ!

ДОК ЈЕ МОТОРНИ ЧАМАЦ
ЈУРИО ПРЕМА ОБАЛИ НАШИМ
ЈУНАЦИМА ВРАТИЛО СЕ ДОБРО
РАСПОЛОЖЕЊЕ...

ОСЕЊАМ ДА
САМ ОПЕТ ОНАЈ
СТАРИ
СТИД!

А ЈА
ОСЕЊАМ
ГЛАД!

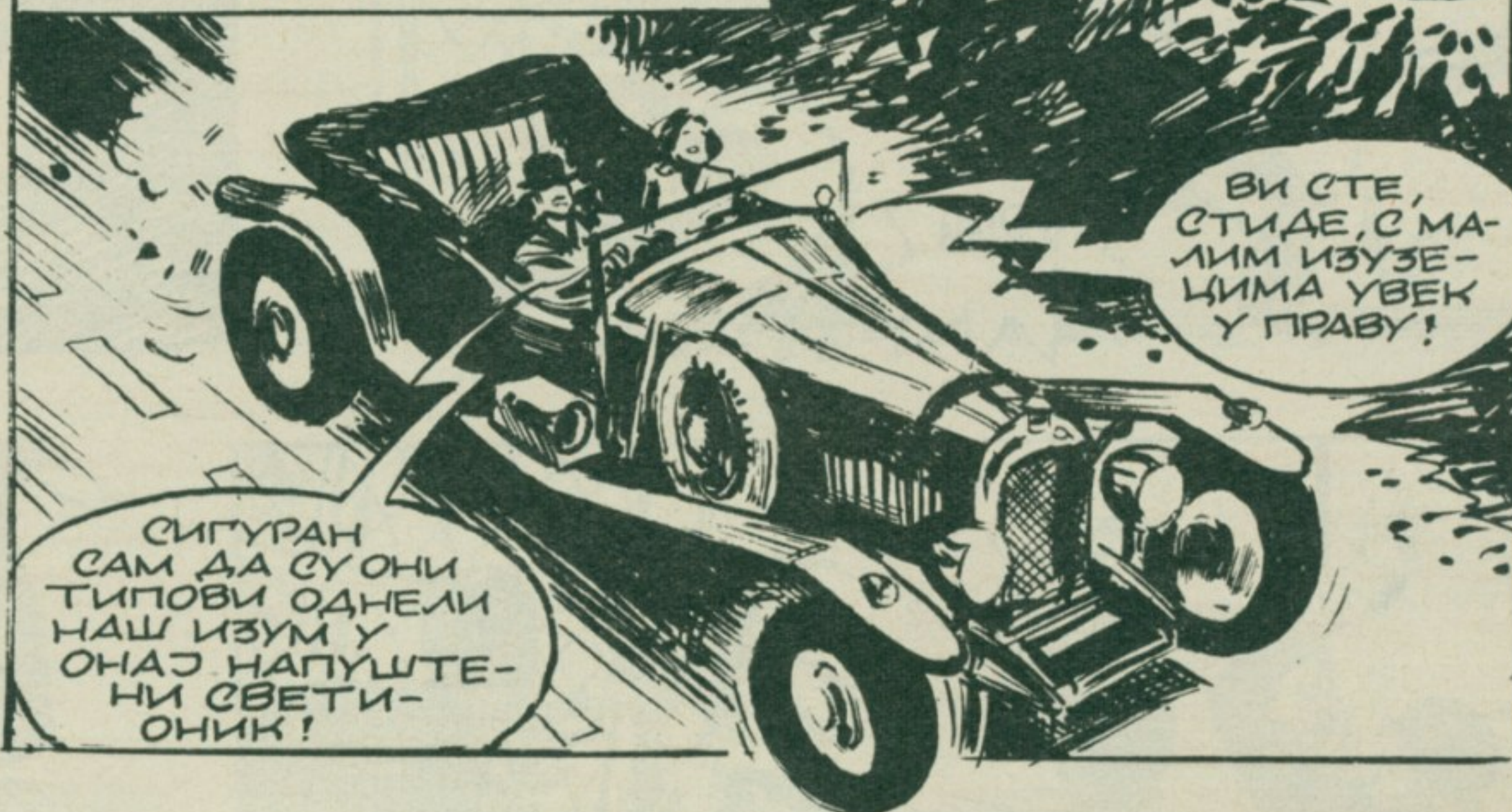
ПОШТО СУ СЕ НА ОБАЛИ ПРЕСВУКЛИ
ОДЛУЧИЛИ СУ ДА СЕ МАЛО ЗАЛОЖЕ...

ЈЕДИТЕ, ДРАГА
МОЈА! ЧЕКА НАС
ТЕЖАК
ПОСАО!

ШТО
НЕ ВОЛИМ
ТУ ПОСЛЕДЊУ
РЕЧ!

...А ОНДА СУ КРЕНУЛИ У
ПОТЕРУ ЗА УКРАДЕНИМ
"УВОМ"...

ВИ СТЕ,
СТИДЕ, С МА-
ЛИМ ИЗУЗЕ-
ЦИМА УВЕК
У ПРАВУ!

СИГУРАН
САМ ДА СУ ОНИ
ТИПОВИ ОДНЕЛИ
НАШ ИЗУМ У
ОНАЈ НАПУШТЕ-
НИ СВЕТИ-
ОНИК!

ОСТАВИЛИ СУ КОЛА НА ДРУМУ
И КРЕНУЛИ ПРЕМА КУЛИ СВЕ-
ТИЊИ...

БОЉЕ СЕ
ОСЕЊАМ КАО
ЧОВЕК НО
КАО РИБА!
ВОЛИМ ДА
КОРАЧАМ
НА СОПСТВЕ-
НИМ НОГА-
МА!

АКО БУДЕТЕ МО-
РАЛИ ДА СЕ ВЕ-
РЕТЕ ДО ВРХА
КУЛЕ ВИШЕ
БЕТЕ ЛИЧИТИ
НА МАЈМУНА!

АЛИ, СТИД ЈЕ БИО
ПРЕДОСТРОЖАН ПА
ЈЕ ПОНЕО ПОДВОДНУ
ПУШКУ...

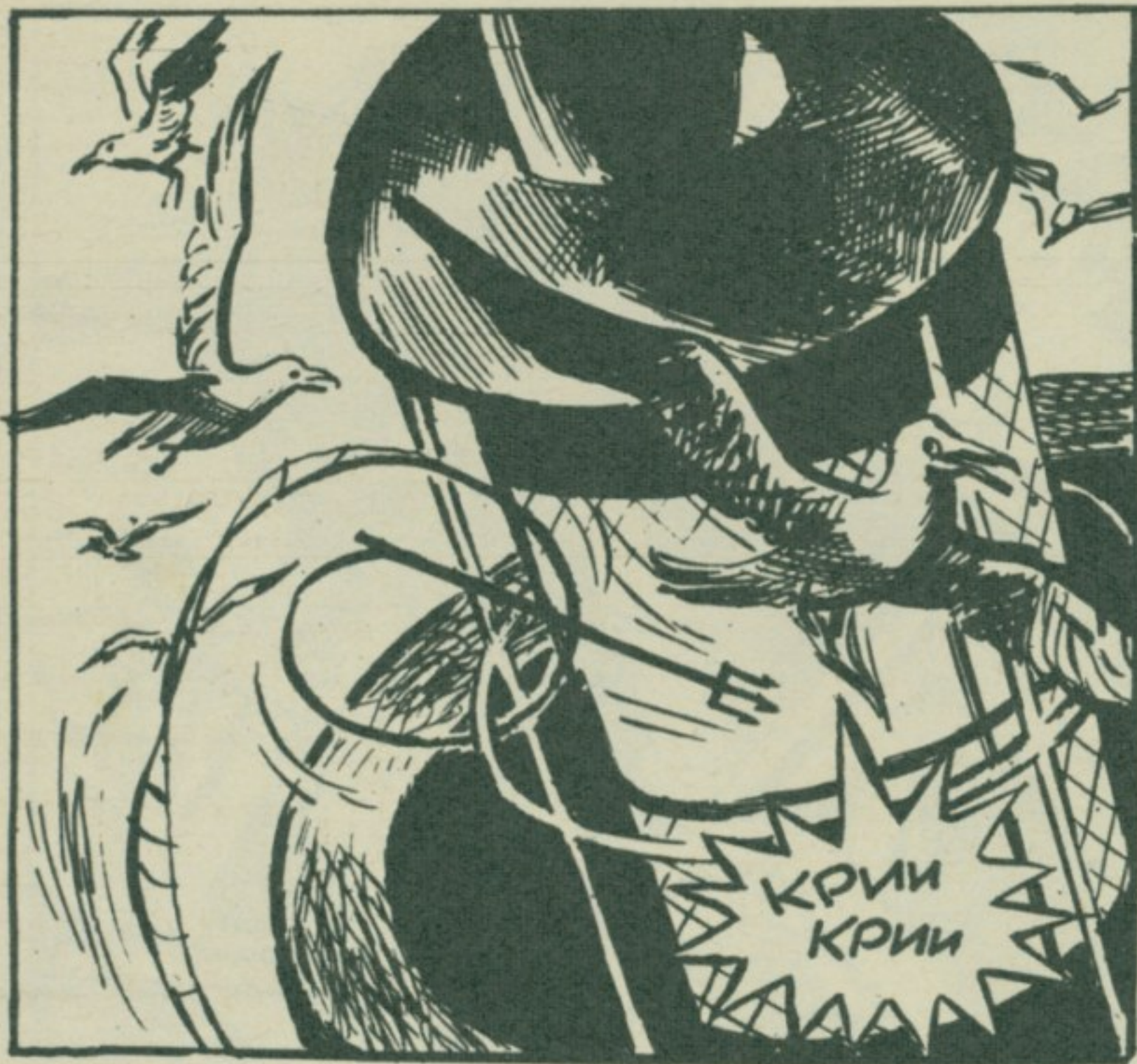
НА МАЈМУНА
НИКАКО,
ГОСПОЂО ПИЛ!
МОЖДА НА
СТАРОВРЕМ-
СКОГ КИТО-
ЛОВЦА!

ЗА ХАРПУН ЈЕ БИЛО ВЕЗАНО УЖЕ...

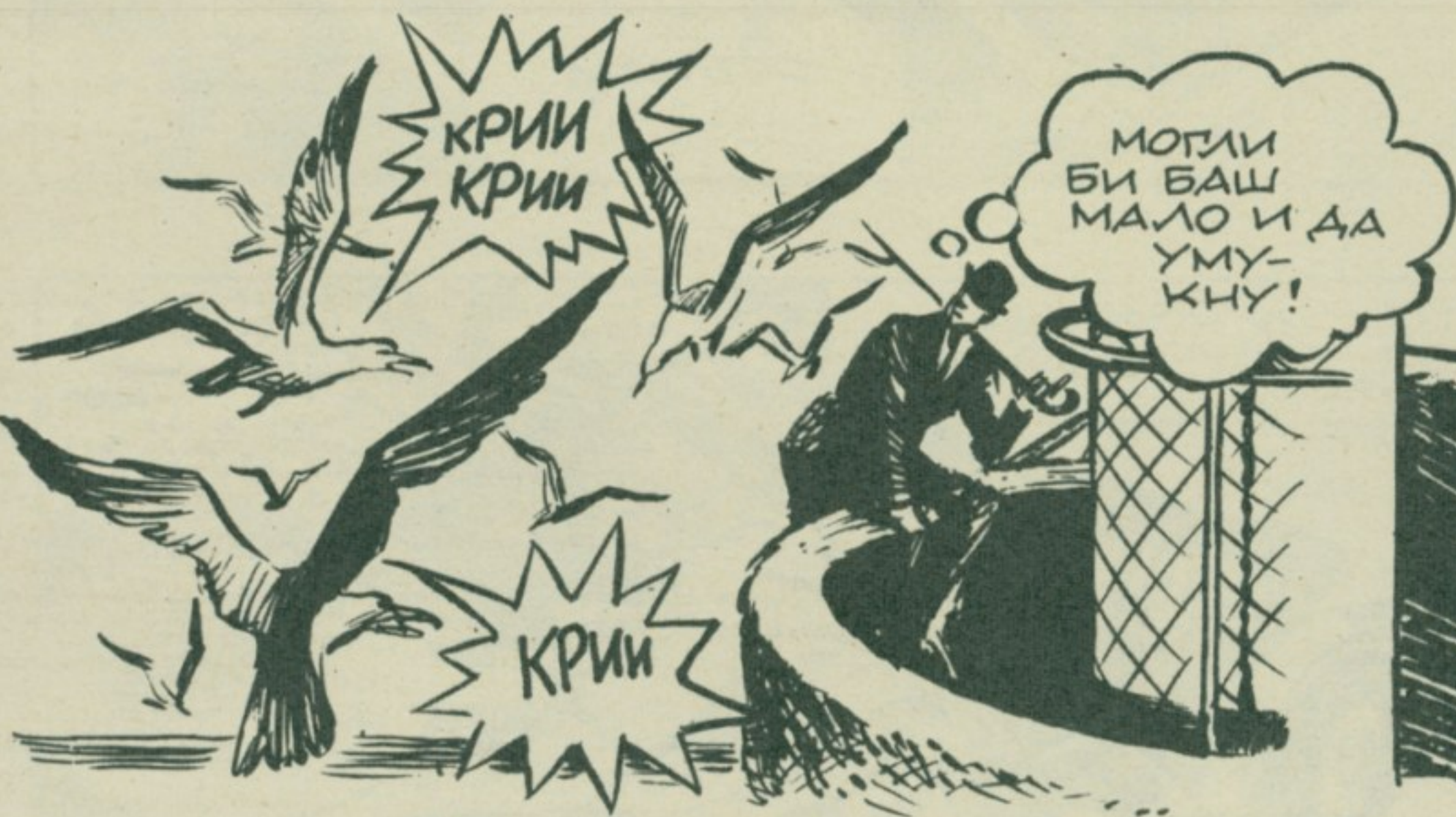
ДОЊИ
ЋЕМО ИМ У
ГОСТЕ ОДОЗГО...
КАО С НЕБА!

УЖЕ ОД ХАРПУНА
ОМОТАЛО СЕ ОКО ГВОЗДЕ-
НЕ ШИПКЕ...

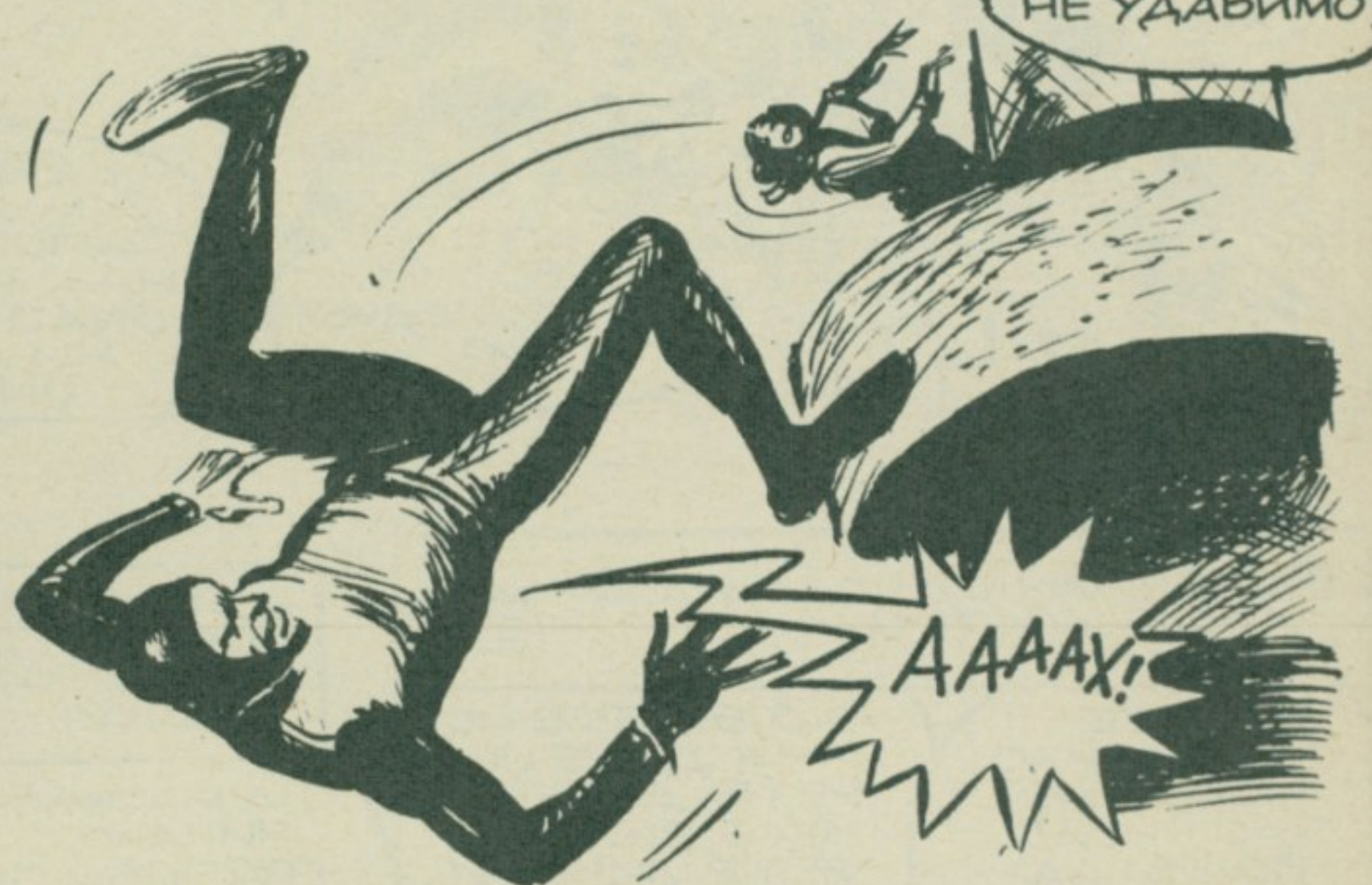

ЗА ТО ВРЕМЕ У СВЕТИОНИКУ...

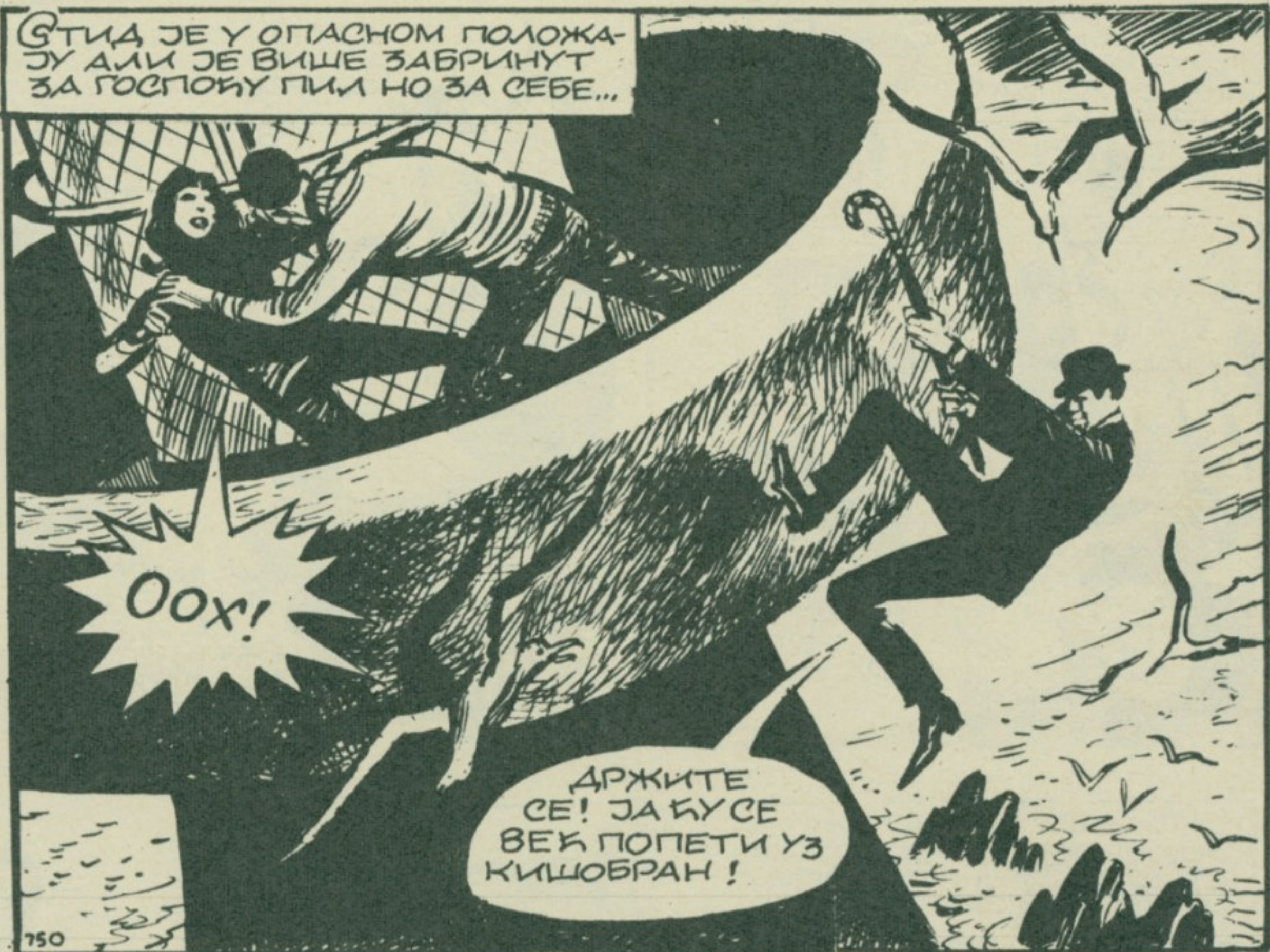
МОГЛИ
БИ БАШ
МАЛО И ДА
УМУ-
КНУ!

ХЕНДРИК И ЊЕГОВ ПРИЈАТЕЉ
ИЗИШЛИ СУ НА БАЛКОН...

Али, госпођа пил није у
узалуд била прави шампи-
он у људу и спремно је
дочекала нападача...

Стид је у опасном положа-
ју али је више забринут
за госпоњу пил но за себе...

Оох!

Држите
се! Ја бусе
век попети уз
кишобран!

750

Одлично, драга моја!
То је један од
оних што су покушали
да нас удаве!

НЕ
БУДИТЕ
СМЕШНИ,
ДРАГА, МОЈА!
ПА ОНИ УМЕ-
ЈУ ДА ПЛИ-
ВАЈУ!

ТЕШКО
МИ ЈЕ ШТО
ОВО ЧИ-
НИМ! НЕ
ВОЛИМ ДА
УБИЈАМ!

САД...
ПРЕ НО ШТО
ОНИ ДОПЛИВА-
ЈУ ДО ОБАЛЕ...
ДА НАЂЕМО
НАШЕ...
УВО!

Стид и ЕМА
КРЕНУЛИ СУ
УСКИМ, ЗАВОЈИ-
ТИМ СТЕПЕ-
НИЦАМА
СВЕТИОНИКА...

БУДИТЕ СПРЕ-
МНИ НА ОТПОР!
ТИ ТИПОВИ СУ
ОПАСНИ!

НЕ
МОГУ
ДА
ВЕРУ-
ЈЕМ!

ААА-Х!
ПА ВИ...ТРЕ-
БАЛО БИ ДА
СТЕ
МРТВИ!

МИ
ВОЛИМО
СВОЈЕ МЛА-
ДЕ ЖИВОТЕ!

ДРАГА МОЈА
ГОСПОЂО ПИЛ,
ПА ВИ ОБАВЉАТЕ
НАЈВЕЋИ ДЕО
НЕПРИ-
ЈАТНОГ
ПОСЛА!

ПА
ЈА САМ
ВЕШТИЈА
У ТОМЕ
ОД ВАС!

ЧЕСТИТАМ, ГОСПОЂО ПИЛ!
САД НАМ ЗАИСТА ПРЕО-
СТАЈЕ ДА САМО
МИРНО ПОКУПИМО
СВОЈ АПАРАТ...

БОЈИМ
СЕ ДА СЕ ВА-
РАТЕ, СТИДЕ!
ОНА ДРУГА ДВОЈИ-
ЦА СУ ОДЛИЧНИ
ПЛИВАЦИ!

ДОШ'О ВАМ ЈЕ
КРАЈ! ДВА ПУТА СТЕ
НАС ПРЕШЛИ
АЛИ...

ЋТИД СЕ СЕТИО УТРА-
ЗВУЧНОГ ЗРАКА КОЈИМ
СУ ШПИЈУНИ ПОТОПИЛИ
МОТОРНУ ЈАХТУ...

НЕ БУ-
ДИТЕ ТОЛИ-
КО СИГУРНИ,
МОМЦИ! ОНО ШТО
ЈЕ МОГЛО ДА ПО-
ТОПИ ЈЕДАН БРОД
МОЖЕ И ВАС...

БЕЖИ,
ЧОВЕЧЕ!
БЕЖИ! ОКРЕНУО
ЈЕ ЗРАК НА НАС...

НЕ СМЕ-
МО ИХ ПУСТИТИ
ДА ПОБЕГНУ,
СТИДЕ! ОНИ
ЗНАЈУ СВЕ О
НАШЕМ „УВУ“!

МОЖДА
ИХ ИПАК
МОЖЕМО
УХВАТИТИ!

ХЕНДРИК И НЕГОВ ПРИЈА-
ТЕЉ ПОКУШАЛИ СУ ДА
ПОБЕГНУ ЦИПОМ...

НАШИ
СУ...
ЧИНИ МИ
СЕ!

ОДЛИЧНО, ЦИ-
ПАТЕ, СТИДЕ!

ОД ЗРАКА СЕ
ЦИП
РАСПАО НА
КОМАДЕ...

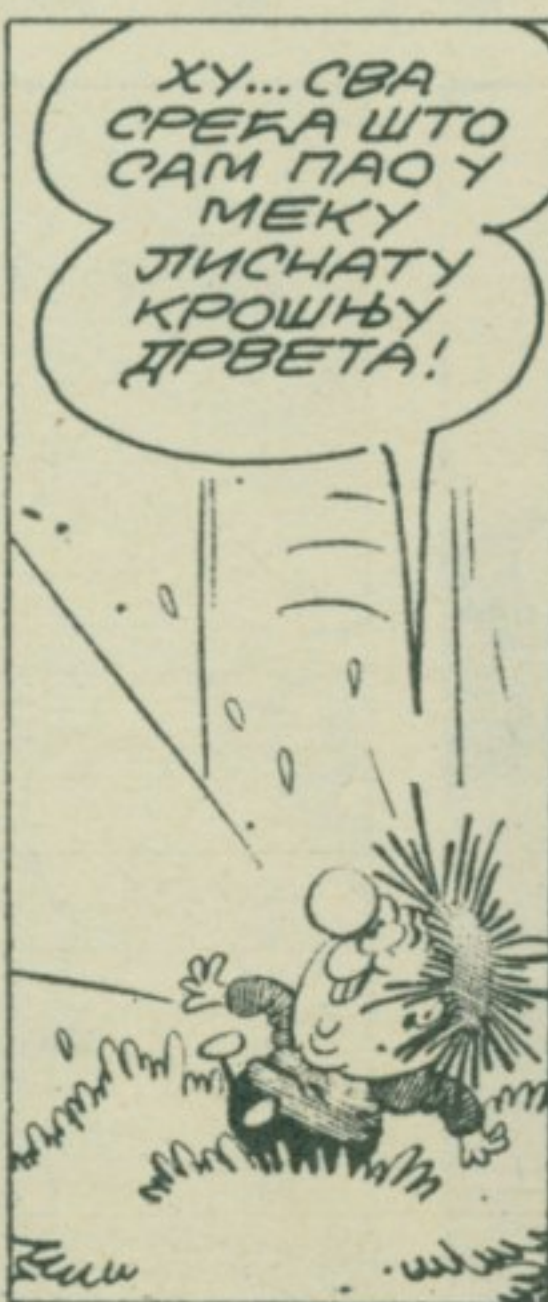
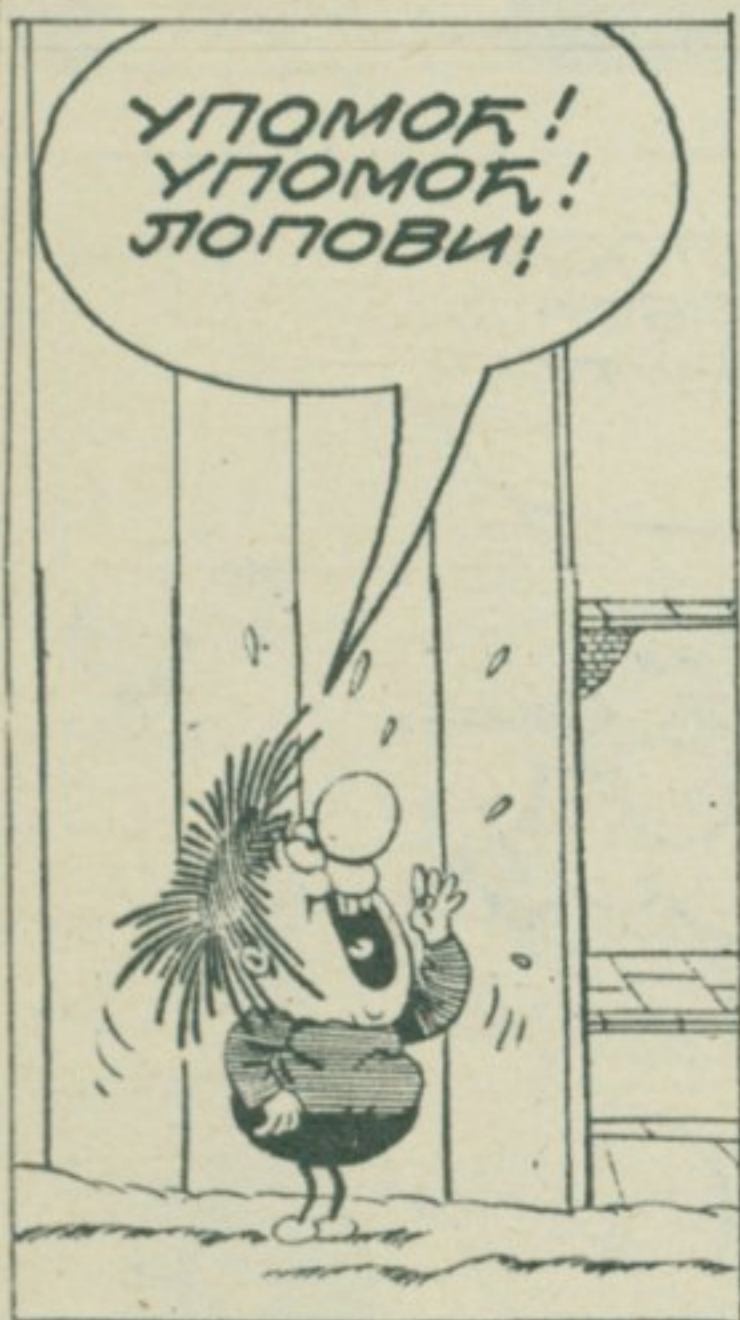
АААХ! ШТА
СЕ ТО ДО-
ГАЂА?

ШТО САМ ЗА
КОЛА БЕЗ ВОЗА-
ЧА АЛИ НИКАД
НИСАМ ВИДЕО ДА
НЕКО ВОЗИ
БЕЗ КОЛА!

ЖИВИМО
У ВЕКУ НАУКЕ,
И НАПРЕТКА, СТИ-
ДЕ! И ТО ЈЕ ДИВНО!

КРАЈ

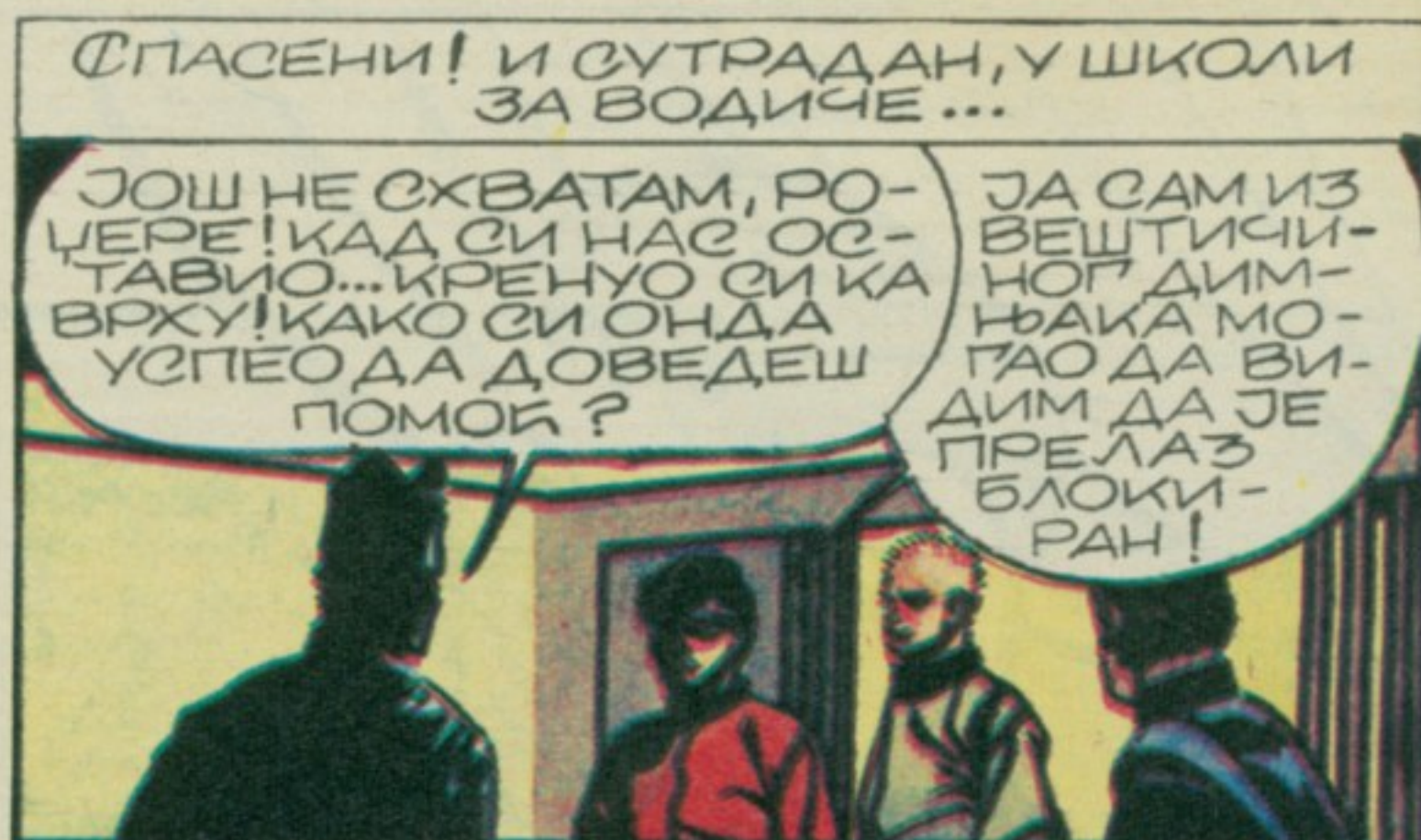
ПАТРОЛА ГРОМ

Али...

ПЛУГ ЗА СНЕГ! ПАТО ЈЕ... СПАСИЛА СКА ЕКИПА!

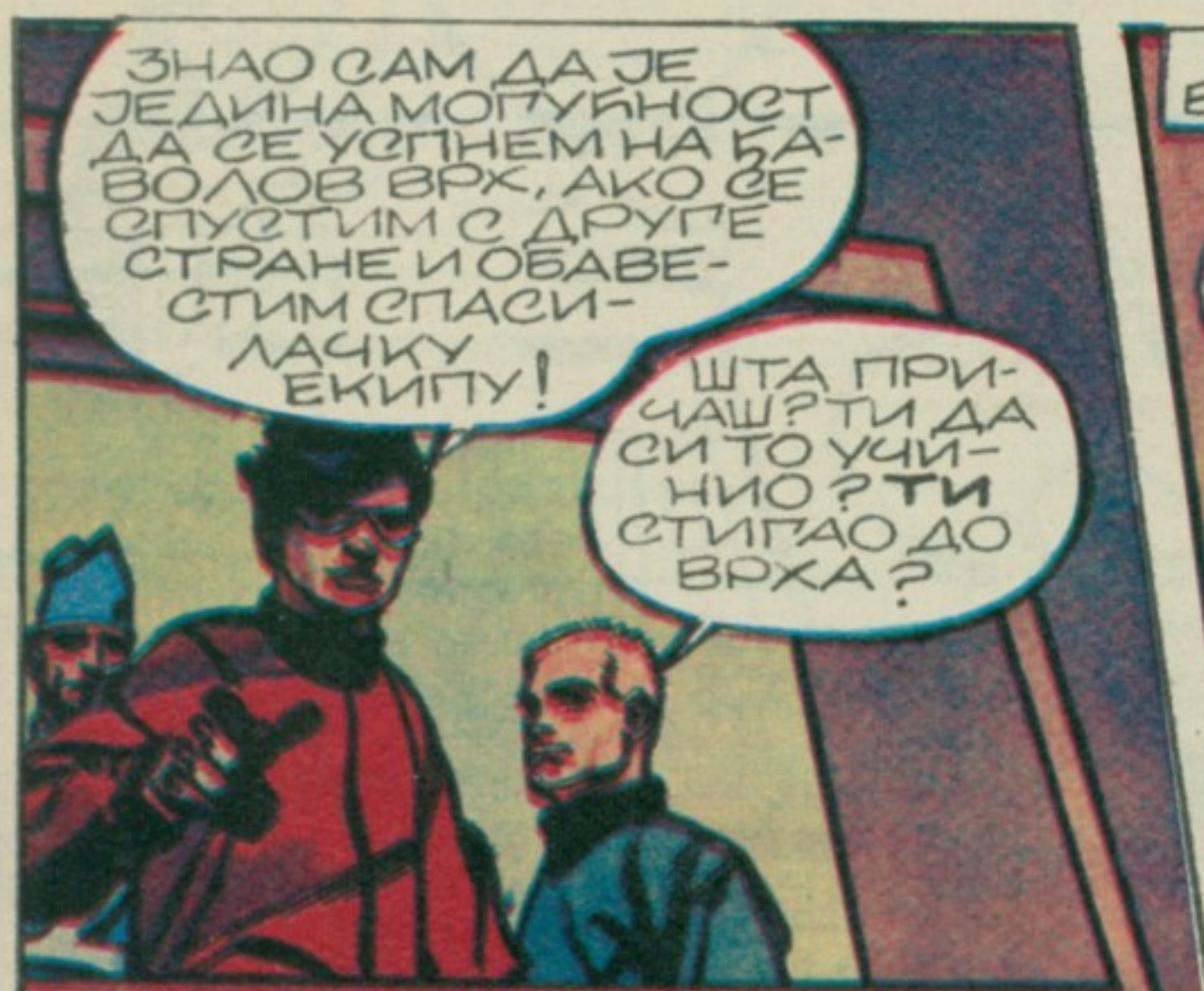
С. ЊИМА ЈЕ ВЕБ... РОЧЕР ВЕБ!

СПАСЕНИ! И СУТРАДАН, У ШКОЛИ ЗА ВОДИЧЕ...

ЈОШ НЕ СХВАТАМ, РОЧЕРЕ! КАД СИ НАС ОСТАВИО... КРЕНУО СИ КА ВРХУ! КАКО СИ ОНДА УСПЕО ДА ДОВЕДЕШ ПОМОК?

ЈА САМ ИЗ ВЕШТИЧИНОГ ДИМЊАКА МОГАО ДА ВИДИМ ДА ЈЕ ПРЕЛАЗ БЛОКИРАН!

ЗНАО САМ ДА ЈЕ ЈЕДИНА МОГУЋНОСТ ДА СЕ УСПНЕМ НА БАВОЛОВ ВРХ, АКО СЕ СПУСТИМ С ДРУГЕ СТРАНЕ И ОБАВЕСТИМ СПАСИЛАЧКУ ЕКИПУ!

ШТА ПРИЧАШ? ТИ ДА СИ ТО УЧИНИО? ТИ СТИГАО ДО ВРХА?

ФРАНЦ МИЛЕР НИЈЕ ВЕРОВАО РОЧЕРУ...

ХА! ХА! ХА! КАКВА ЛАЖ! ЗАР ТАКАВ СЛАВИН КАО ТИ...?

ПОГЛЕДАЈ ОНДА КРОЗ ТЕЛЕСКОП, ХВАЛИСАВЧЕ! УВЕРИ СЕ!

ДО ВРАГА! ВИДИМ ЗАСТАВУ! ПА ОН ГОВОРИ ИСТИНУ!

УЧИНИО СИ НЕМОГУЋЕ! ОСВОЈИО СИ ВРХ НА КОЈИ ЧОВЕК ДОСАД НИЈЕ СТУПИО!

ТАДА ЈЕ РОЧЕРУ ПРИШАО И ФРАНЦ МИЛЕР...

СТИДИМ СЕ СВОЈИХ РЕЧИ! ОПРОСТИ МИ АКО МОЖЕШ... АКО НИЈЕ КАШНО ЗА ИЗВИЊЕЊЕ!

НЕ, ФРАНЦЕ! НИКАД НИЈЕ КАШНО!

ЧИМТИ ЗАРАСТЕ НОГА, ВИРМИ ЛЕ, КРЕНУКЕМО КУКИ... НАШЕ АВИОНЕ ВЕБ СУ ОПРАВИЛИ!

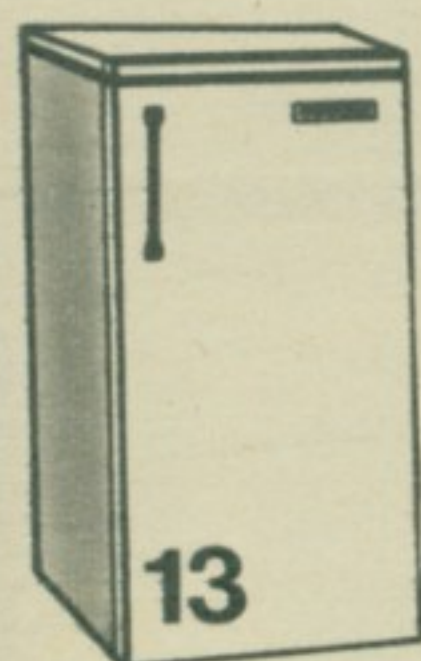
ДА, СКОТЕ!

ЗАМИСЛИ КАКО БЕ НАМ СЕ ОТАЦ СМЕЈАТИ КАД ЧУЈЕ ДА ЈЕ НАС СПАСАО ЈЕДАН ДЕЧАК!

КРАЈ ЕПИЗОДЕ!

ENERGOINVEST
ФРИЖИДЕРОМ РАСХЛАЂУЈЕ!
ФРИЖИДЕРОМ НАГРЂУЈЕ!

ПРВА НАГРАДА:
ФРИЖИДЕР „ОВОДИН“
(модел 008), 140 l

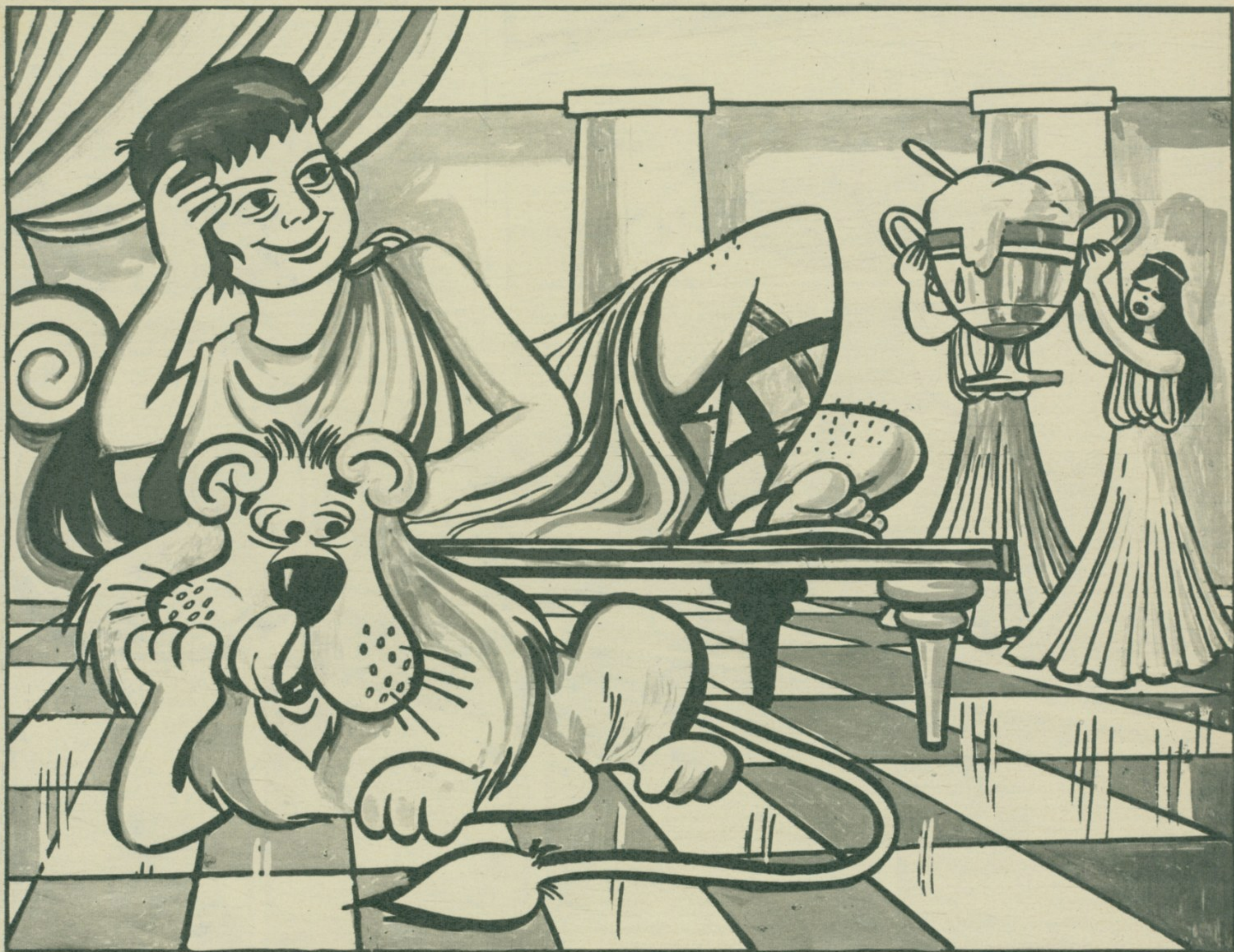

ENERGOINVEST
ПРАЊЕ СУЂА ОЛАКШАВА!
ДОМАЋИЦИ РАДОСТ ПРАВА!

ДРУГА НАГРАДА:
КАБИНЕТ
са дводелним праоником
„МЕТАЛ-ЕМАЈЛ“

МЕД ЗА НЕРОНОВ СЛАДОЛЕД

Римски цар Нерон јео је пре 2.000 година сладолед направљен од снега с планина и меда.
Одговори: да ли се у Енергоинвестовом фрижидеру „ОБОДИН“ може правити сладолед?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

1. Изрежи „Енергоинвестову“ супераутоматску машину за прање рубља „ОВОДИН“ K5-SA DE LUXE и залепи је на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

ТРЕЋА НАГРАДА:
КОМПЛЕТ КЊИГА
ИЗ БИБЛИОТЕКЕ
„МЛАДИ ДАНИ“
„СВЈЕТЛОСТ“

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИ-
ЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: КРАТАК СПОЈ!

СУДБОНОСНА ГРЕШКА

Ко зна докле би се уздигао министар Никола Фуке да једној дана није дошао на идеју да ујости Луја XIV

Дугачка поворка коњаника и кочија крета се лагано прашњавим друмом 17. августа 1661. из Фонтенблоа у правцу Менсија. Становници места кроз која је поворка пролазила, у празничној одећи, дубоко су се клањали, узбуђено жагорили и покушавали да препознају важне личности из ове изузетне групе. А прилика за то заиста није била свакидашња.

МЕТЕОРСКИ УСПОН

Поворку је у раскошним кочијама предводио главом француски краљ Луј XIV који је тада имао 23 године, а пратњу су сачињавала најчувенија имена његове државе: краљев брат Филип и снаха Хенријета од Енглеске, принц Конде, војводе од Гиза, Бурбона, Бефора, кардинали, бискупи, министри... једном речју сви који су нешто значили у Француској. Испред краља кретао се ескадрон мускетара под командом капетана Д'Артанјана. Расположење је било више ведро него свечано: ишли су на пријем који је обећавао изузетну забаву. Пријем је, у част краља, давао Никола Фуке, виконт

од Мелена и Воа, министар финансија и врховни тужилац Француске.

Никола Фуке рођен је у скромној породици адвоката из Анжера, да би се, за доста кратко време, успео дозвати и почести које су чак

ВИКОНТ НИКОЛА ФУКЕ

надмашивале и само огромно богатство којим је располагао. Зато није чудо што је на његовом грбу писало: »Quo non ascendum?« („Докле се нећу успети?“). Захваљујући својој амбицији и вредности, а највише томе што га је запазио кардинал Мазарен као ненадмашног у финансијским пословима, Фуке је незадрживо напредовао. По кардиналовој смрти постао је други човек у

држави, одмах после краља. Али није Фуке био само финансијски геније, већ и веома друштвен и образован, заштитник уметника, а и сам песник. Сви су се отимали за његово друштво и пријатељство. Наравно, брз успон донео му је и непријатеље, малобројне, али љуте и загрижене. На њиховом челу стајао је Фукеов помоћник Колбер.

И, ко зна докле би се Никола Фуке успео, да једног дана није дошао на идеју да угости краља и приреди у његову част свечаност какву Француска дотад није видела.

ЧУДО ОД ЛЕПОТЕ

Када се поворка приближила циљу, пред задивљеним очима гостију указао се чаробан приказ. У зеленој долини угледали су дворца од белог камена с великом куполом позлаћеног врха који је блистао на дневном сунцу. С обе стране дворца простирале су се прастаре шуме, а у позадини се пружала сребрнаста трака реке.

Поворка је прво ступила у пространо дворниште, са поткресаним шибљем и геометријски правилним цвет-

ним шарама, у чијем се дну видео велики рибањак. Са три стране дворниште је било ограђено прелепом оградом од кованог гвожђа позлаћених шиљака. С обе стране улаза и даље дуж приступљеног пута стајали су, као каква почасна стража, мермерни кипови.

У средини рибањака, преко кога је водио камени мост, уздигао се Во-ле-Виконт, Фукеов замак, ремек дело славног архитекта барока Луја ле Воа. То је велика грађевина богате фасаде по којој стално поигравају сенке колонада стубова и разиграних кипова који су постављени по ивици крова.

Најзад су радознали и задивљени посетиоци иза замка угледали парк као из бајке, чудо од лепоте: ту је 50 фонтана и 200 водоскока непрестано жуборило, а на сваком кораку наилазило се на фантастичне пећине, насељене мраморним митолошким бићима, бескрајне цветне алеје, базене, рибањак, кипове нимфи. Као круна свега био је ту и велики вештачки водопад!

Поносни домаћин Никола Фуке придржао је врата кочије, а затим повео краљевског госта да му покаже лепоте свога замка.

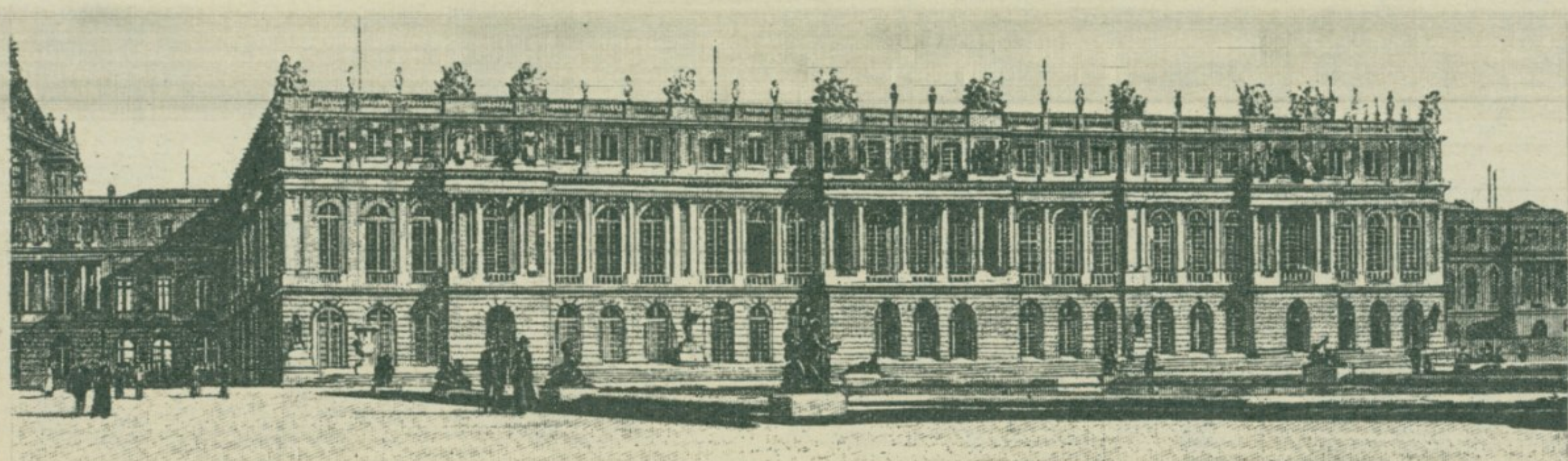
Краљ није могао да сакрије своју запањеност. Вртови Воа, дело архитекта Ле

Нотра, далеко су надмашили све што је Луј XIV дотле видео; вртови краљевског замка Фонтенблоа били су бедни у поређењу са овим.

КРАЉ СЕ УЋУТАО

Али, то није било све. Други шок тек је чекао краља: то су били највећи уметници Француске који су готово сви били у Фукеовој служби обучени у раскошне униформе. У њихово име кра-

ВЕРСАЈ СУ ГРАДИЛИ МНОГИ ЧУВЕНИ АРХИТЕКТИ, ЛЕ ВО, МАНСАР И ДРУГИ. ИЗА ГЛАВНЕ ЗГРАДЕ ДВОРЦА НАЛАЗИ СЕ ВЕЛИКИ, ИЗВАНРЕДНО НЕГОВАНИ ПАРК, ДЕЛО ЛЕ НОТРА, И ЗДАЊА ЗА КРАЉИЦУ И ЊЕНУ ПРАТЊУ, (ВЕЛИКИ И МАЛИ ТРИЈАНОН). ЗА ИСТОРИЈУ ЈЕ ВАЖНА ДВОРАНА СА ОГЛЕДАЛИМА У КОЈОЈ ЈЕ 1919. ГОДИНЕ, ПОСЛЕ ПРВОГ СВЕТСКОГ РАТА, ПОТПИСАН МИР С НЕМЦИМА.

ФУКЕ ЈЕ ХТЕО ДА ЗАДИВИ ЛУЈА XIV. АЛИ КРАЉУ ЈЕ БИЛО СУМЊИВО ШТО ЈЕ ЦЕП МИНИСТРА ФИНАНСИЈА ДУБЉИ ОД ДРЖАВНЕ БЛАГАЈНЕ.

ља је поздравио стиховима и пожелео му добродошлицу лично Ла Фонтен.

Фуке је на крају повео краља у дворца. Иако још не сасвим довршен, дворец је био величанствен. Великим степеницама улазило се у овалну дворану високу 18 метара, са низовима стубова и мермерним киповима, фрескама и таваницом коју је исликао Шарл Ле Брон. Из ове дворане улазило се у читав лабиринт раскошно намештених салона, соба и ходника.

Краљ је гледао и постајао све ћутљивији.

Најзад, почео је банкет. Сва јела је припремио чувени мајстор Вател, највеће име у уметности кувања уопште. Краљ је замишљено јео и повремено упућивао похвале поносном домаћину. У једном тренутку краљ је узео у руке и пажљиво загледао прибор за ручавање.

— То је најлепша позлаћена сребрна гарнитура коју сам видео — Задивљено је приметио.

У том тренутку је Фуке поносно додао:

— То није позлаћено сребро већ чисто злато! Чисто злато!

И чим је то рекао, Фуке

је схватио да је учинио грешку. Ипак није још знао да је та грешка судбоносна.

— Ми у Лувру немамо сличних ствари — љутито је додао краљ.

И то је био почетак краја Николе Фукеа.

ПОСАО ЗА Д'АРТАЊАНА

Када је раскошна вечера завршена, званице су прешле у врт, у летњу позорницу. Давала се Молијерова представа „Наметљивци“ написана специјално за ту прилику. У главној улози је наступио сам Молијер. Уводну реч је дао песник Полисон. Кад је после великог балета сат кула откуцала поноћ, започео је последњи чин свечаности. Најславнији мајстор за пиротехнику тадашње Европе, Италијан Торели, отпочео је свој ватромет који није био обичан ватромет. Торели је надмашао и самога себе. Успео је да „запали“ небо пожаром боја. Врхунац је наступио кад су испале ракете у облику крина, краљевског грба, праћене ерупцијама ра-

знобојних ракета и бенгалске ватре из пећина у вртovima, топовским салвама и јеком фанфара!

Свечаност је била завршена. Краљ је одбио да преноћи у Воу и одмах кренуо назад у Фонтенбло. Целим путем Луја XIV прогањала је једна мисао: како је могуће да је ризница Француске тако празна, а ризница господина Фукеа очигледно пуна. Одговор на то питање дао му је следећег јутра Фукеов помоћник Колбер. Из његовог извештаја краљ је сазнао да је врховни управитељ финансија краљевине Француске осим Во-ле-Виконта, две палате у Паризу, летњег замка у Сен Мандеу и бројних мањих посела, откупио и острво Бел Ил у Бретањи и да на њему утврђује стари замак, да га опрема артиљеријом и, чак држи у своју армију! Само изградња Воа стајала је око 10.000.000 долара у данашњем новцу (око 15.000.000.000 старих динара), не рачунајући паркове, намештај и друге „ситнице“. Фуке је, осим тога што је издржавао плејаду уметника, међу којима Ле Нотра, Ле Воа, Ле Брена, Молијера, Ла Фонтена, Корнеја и Скарона, поседо-

вао и библиотеку од 30.000 књига, збирку слика Белинија, Веронезеа, Бројгела, скулптуре, итд.

Три недеље краљ је са-

КРАЉ ЛУЈ XIV

купљао доказе у чему му је Колбер вредно помагао. А онда је капетан Д'Артањан упућен да ухапси државног министра Николу Фукеа.

Процес је био мучан и трајао је дуго да би на крају Фуке био осуђен због проневере и упућен на за-

точење у Бастиљу. Сва имовина му је конфискована. Краљ му је оставио племићку титулу и грб јер га је и поред свега сматрао необично отменим човеком, само нешто дужих прстију. Нови министар финансија је постао Колбер.

Фуке је умро после дугог тамновања на острву Св. Маргарета, где су упућивани најтежи злочинци.

Луј XIV никада није заборавио понижење које је доживео у Воу, али исто тако није заборавио ни величанственост и лепоту коју је видео на Фукеовом имању. Готово све уметнике које је Фуке издржавао, краљ је позвао на двор и поверио им највећи од свих грађевинских и уметничких подухвата тог времена, изградњу новог краљевог дворца који је по раскоши и лепоти требало да превaziђе све дотле виђено.

Луј XIV је одабрао и место на коме ће се подићи нови двор. Било је то насеље у близини Париза у коме је Луј XIV имао мали ловачки замак. Звао се ВЕРСАЈ.

Д. А.

ТАЈАНСТВЕНИ ДОШЉАК, ПРЕДСТАВНИК СИНДИКАТА ГАНГСТЕРА, ОТКРИО ЈЕ ДА ДЕВОЈКА КОЈУ ЈЕ ХАЗАРД СПАСАВАО НИЈЕ ВИЛОУ...

НЕ ЧЕКАЈ МЕ, БОБИ! БЕЖИ!

ГЛУП ПОКУШАЈ!

А ВИ... СВИ СТЕ ОБИЧНЕ ШЕПТЉЕ! СИНДИКАТ ЈЕ БИО У ПРАВУ ШТО ЈЕ МЕНЕ ПОСЛАО!

ЗАТО ЈА ЛИЧНО ПОТПУНО ПРЕУЗИМАМ ОВАЈ СЛУЧАЈ!

ОДНЕСИТЕ МОМКА У МОЈА КОЛА! ЈЕДАН ОД ВАС ЋЕ ШОФИРАТИ А ВИ ОСТАЛИ...

РУБИТЕ СЕ!

ВОЗИ! РЕЋИ КУТИ КАД ТРЕБА ДА СТАНЕШ!

ДОБРО ЈЕ! ЗАУСТАВИ!

А САД, ЛЕПА МОЈА ВАРАЛИЦЕ, УЧИНИЋЕМО ОНО ЗБОГ ЧЕГА СМО И ДОШЛИ! НАИМЕ...

...ДА СПАСЕМО МИС БОБИ БЕЈН И ЊЕНОГ ХРАБРОГ АЛИ НЕПРОМИШЉЕНОГ ПРАТИОЦА ХАЗАРДА!

МИСТЕР БЕНСОН?! МОЈ ШЕФ!

ТАЧНО! ЈА НИКАД НЕ НАПУШТАМ СВОЈЕ ОСОБЉЕ... НАРОЧИТО КАД ЈЕ ОНО У НЕВОЉИ! ДАКЛЕ, КАД ЈЕ ПРАВА ВИЛОУ, ПРОПЕВАЛА МИ СМО НА ОСНОВУ ЊЕНОГ ПРИЗНАЊА ПОХВАТАЛИ СВЕ ЧЛАНОВЕ БАНДЕ! ОД ЊИХ СМО ДОЗНАЛИ ДА ЈЕ ЈЕДАН ЧЛАН БАНДЕ АВИОНОМ КРЕЊУО У ЕВРОПУ...

ЈА САМ ЗАУЗЕО ЊЕГОВО МЕСТО! ЖАО МИ ЈЕ ШТО САМ УДАРИО ХАЗАРДА, АЛИ, МОРАО САМ... ДА БИХ БИО УБЕДЉИВИЈИ! УБИЛИ БИ ВАС...

ХВАЛА ВАМ... МАДА СТЕ МЕ ПОШТЕНО РАСПАЛИЛИ!

1008 КРАЈ ЕПИЗОДЕ

ОТЕТА СМРТНА ПРЕСУДА

Шкотском племићу сер Џону Кокрену остало је свега неколико дана живота. У августу 1685. године учествовао је у неуспешној завери против омрзнутог енглеског краља Џејмса II због чега је бачен у затвор у Единбург и осуђен на смрт.

Његову смртну пресуду потписао је лично краљ Џејмс. Остало је само да је специјални курир-коњаник донесе из Лондона у Единбург. За тај пут било му је потребно осам дана брзог јахања. Истог дана кад он буде стигао у Единбург сер Џон ће извести из тамничке ћелије и одрубити му главу.

ТАЈАНСТВЕНИ ЗАВЕЖЉАЈ

Изгледало је да ништа не може спасти бунтовног племића. Али, његова осамнаестогодишња кћерка Гризел чврсто је одлучила да нађе начин да се извршење казне одгоди. Ако јој то успе, веровала је, онда ће свим силама настојати да преко пречасног оца Питера, личног краљевог исповедника, издејствује код краља помиловање.

Приликом посете оцу, Гризел је у затвору дознала да ће специјални поштар ускоро стићи у Бервик, приморско место на граници Шкотске и Енглеске. Одатле до Единбурга има свега два дана на коњу.

На ту вест Гризелино срце задрхтало је од наде. Учинило јој се да је пронашла могућност да спречи да одлука о смртној пресуди стигне у Единбург.

Сутрадан, у рану зору, девојка је изјавила из града и кренула према граници. Да на себе не би скретала пажњу, обукла се као сиромашна сељанка. Стражарима на градској капији испричала је да је служавка код неке племкиње и да сад иде да јој одведе њеног коња. Ниједан од стражара није се потрудио да завири у завежљај који је био везан за седло девојчиног коња.

Стигавши у Бервик Гризел се упутила кући старице која јој је некад била дојиља.

Пред старом дадиљом Гризел није имала тајни. Из завежљаја је извукла два пиштоља и широки огртач какав су некад носили јахачи.

— Сада ми још само треба одело твог сина а мог брата по млеку — казала јој је. — Он је само мало виши од мене а витак као ја. Сигурна сам да ће ми пристајати.

КАД ЈЕ ПРЕРУШЕНА ДЕВОЈКА ЗАТРАЖИЛА БИСАГЕ, КРАЉЕВ ГЛАСНИК ИЗВУКАО ЈЕ ПИШТОЉ И ОПАЛИО ЈОЈ ПРАВО У ЛИЦЕ. АЛИ, ЧУЛО СЕ САМО ПРАЗНО »КЛИК«.

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Када се преоденула у мушкарца, девојка је изложила дадиљи свој смели план. Сачекаће краљевог поштоношу на усамљеном друму и пиштољем га приморати да јој преда смртну пресуду с краљевим потписом.

— Он ће поверовати да сам ја обичан друмски разбојник — објашњавала је старици — и неће ни посумњати да је препад у било каквој вези с мојим оцем.

ПЛАН ЈЕ ПРОМЕЊЕН

Гризел је тада одјавила у мали град Белфорд и одседа у истој крчми у коју је свратио на конак и краљев поштоноша. Он је читаву претходну ноћ провео на коњу па је прилегао да се одмори пре но што крене даље према Единбургу. Кад је то дознала, девојка је променила план. Одлучила је да се ушуња у поштоношину собу и покуша да му украде бисаге с поштом.

Полако се прикрала кроз ходник, дохватила кваку и под лаким притиском њене руке врата су се уз шкрипу отворила. Задржавајући дах Гризел је пришла постељи. Њено разочарење је било огромно. Поштоноша је спавао немирно трзајући се у сну и могао је сваки час, на најмањи њен покрет, да се пробуди. Најстрашније од свега било је то што су му обе торбе с поштом биле под главом, уместо јастука.

Тихо као што је и ушла девојка је напустила собу. Ипак ће морати да се врати свом старом плану и да га, као друмски разбојник, сачека на путу.

Оседлала је коња и похитала према северу. На главном друму између Белфорда и Бервика заузела је бузију и стала да чека. Ускоро се зачуо топот коња. Девојка је изишла на друм а кад ју је поштоноша сустигао, срдечно му је пожелела добардан и понудила му да

заједно наставе пут. Краљев поштоноша, који је већ данима јахао сам, обрадовао се „младићевом“ друштву.

У пријатном হাসкању јахали су према Бервику. А тада, када је у поштоноши нестало и последње зрнце подозрења, „младић“, је потегла пиштољ и уперила га свом сапутнику у чело.

Када је голобради младић затражио бисаге с поштом, човек је за тренутак седео укочен у седлу а онда се машио за свој пиштољ и опалио момку право у лице.

Али, на његово запрепашћење зачуло се само празно „клик“! Гризел је мудро испразнила његове пиштоље док је поштоноша спавао у крчми... кад већ није могла да му украде бисаге с поштом.

УСПЕЛА ЈЕ!

Када је „младић“ добио бисаге, наредио је краљевом гласнику да сјаше. И док је поштоноша беспомоћно стајао на друму, „младић“ је одјездио одводећи са собом и његовог коња.

Чим је довољно одмакла, девојка је скренула с дру-

ма у шуму да би прегледала садржину отетих бисага. У једној торби била је обична пошта а у другој одлуке о смртним казнама с краљевим потписом. Јер, поред Гризелиног оца на смрт је било осуђено још десетак шкотских родољуба. Девојка их је све исцепала на најситније комадиће. Затим је збацила са себе мушко одело и из шуме изишла као достојанствена, нежна девојка.

Извршење смртне казне над Џоном Кокреном морало је бити одложено. Док је вест о друмском разбојништву стигла у Лондон прошло је четрнаест дана. За то време Гризел је успела да преко краљевог исповедника пречасног оца Питера измоли помиловање за свог оца и остале осуђенике.

☆☆☆

Када се касније дознало за смели подвиг младе девојке и њено „друмско разбојништво“, Гризел је поста ла национална јунакиња коју су славили као „праву кћер Шкотске“.

Сер Џон Кокрен је после неколико година био ослобођен. До краја живота с поносом је причао о својој кћери „разбојнику“ која му је својом неустрашивошћу и досетљивошћу спасла главу.

К. В.

— СМЕСТА МИ ПРЕДАЈТЕ БИСАГЕ И ДОЛЕ С КОЊА — ИЗНЕНАДА ЈЕ ПОВИКАО ПОШТОНОШИН САПУТНИК.

УЛИЧНИ ЗАНАТИ

У прошлом веку улице европских градова нису биле закрчене аутомобилима као данас али је ипак на њима од раног јутра па до мрака било бучно и живо.

Јутарњу тишину најпре би разбило клопање млекацијских запрежних кола или ручних колица. Млеко је у градове доношено из околних села и са великих фарми. Допремано је у великим посудама а домаћицама одмеравао помоћу металних мерица различитих запремина: од четврт литра па навише. Сиромашнији сељаци сами су доносили млеко у град и разносили га од куће до куће. Имућнији су унајмљивали сиромашне дечаке који су једва чекали да разношењем млека зараде коју пару. То су обично били ученици који су устајали пре зоре да би пре одласка у школу обишли неколико улица и напунили млеком посуде које су домаћице, кад нису жепе да се рано буде, остављале пред вратима. Ако не би стигли да разделе чи-

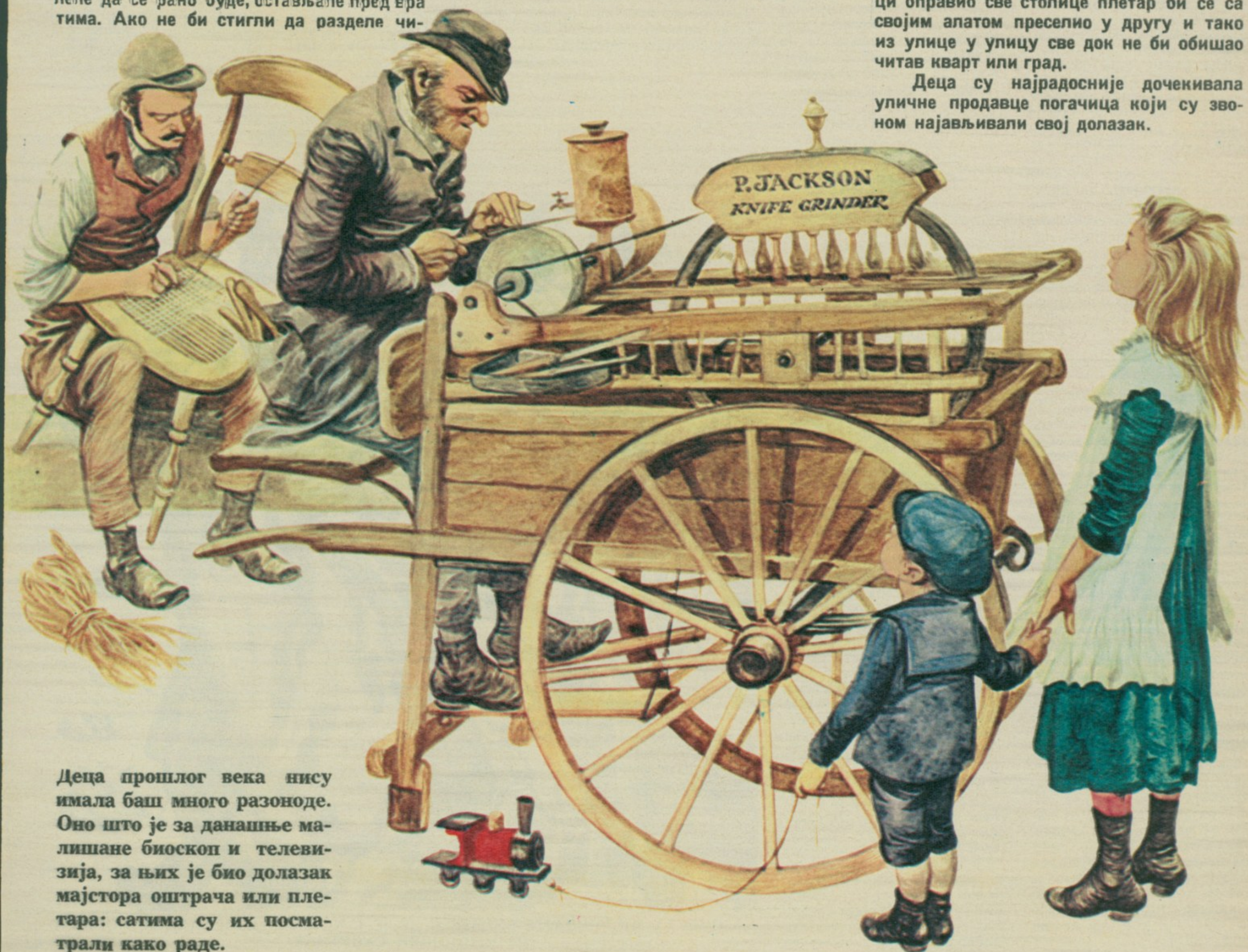
таву количину млека, дечаки су после јутарњег разношења одлазили у школу

а после завршене наставе, често и по мраку, настављали посао. Разуме се да је тим малишанима остајало мало времена за учење а на игру нису могли ни да помишљају.

Градске улице нису се у прошлом веку могле замислити без уличних оштрача. Ишли су полако гурајући пред собом своја колица с тоцилом и гласно позивајући домаћице да им повере своје тупе и зарђале ножеве и маказе. Посла је за њих било увек јер се ножеви у то време нису правили од квалитетног нерђајућег челика.

Можда су још више посла имали мајстори-плетари који су на улици оправљали столице чија су седишта била исплетена од трске. Пре једног века у градским кућама углавном су и коришћене такве столице с плетеним седиштима која су се често проваљивале па их је требало оправљати. Кад би у једној улици оправдио све столице плетар би се са својим алатом преселио у другу и тако из улице у улицу све док не би обишао читав кварт или град.

Деца су најрадосније дочекивала уличне продавце погачица који су звонком најављивали свој долазак.

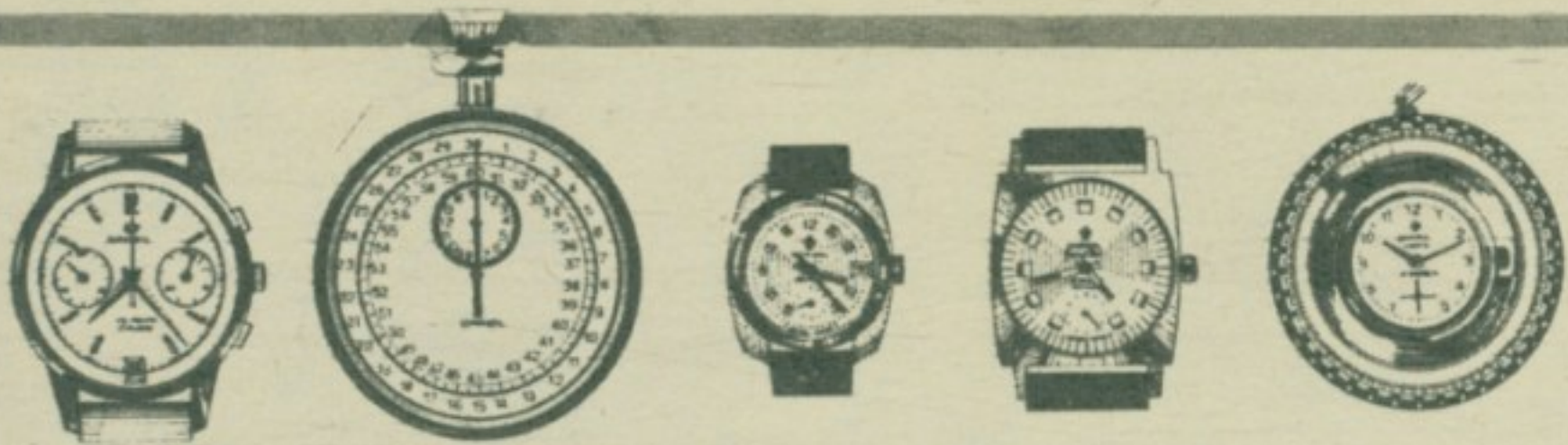

Деца прошлог века нису имала баш много разоноде. Оно што је за данашње малишане биоскоп и телевизија, за њих је био долазак мајстора оштрача или плетара: сатима су их посматрали како раде.

Звоно мајстора-погачара чуло се издалека. Оно је позивало децу да у џеповима маминих кецеља потраже ситан новац и купе топле укусне погачице које је он носио на послужавнику на глави. Послужавник је увек био покривен чистим белим убрусом да би погачице остале топле и да на њих не би падала прашина.

Оштрач покреће своје тоцило притискајући ногама »папучице« као у машине за шивење) које су ремем спојене с великим точком. Велики точак спојен је с тоцилом на који преноси своје кретање. Изнад тоцила је мала кантица из које капље вода и хлади камен који се услед трења с металом загрева.

РЕШЕЊЕ DARWIL-овог ПОШТАНСКОГ РЕБУСА

У броју 1004 од 26. III ове године објавили смо рубрику „DARWIL ВАС ПИТА ШТА ЈЕ ГО?“ и истовремено позвали читаоце да реше DARWIL-ов поштански ребус. Као што се сећате у питању ДАШТО-МИ-ТИ-ДАШТО поштар Пера задао је свом колеги један ребус служећи се поштанским бројевима два наша града и цртежом железничке пруге.

До одређеног рока, то јест 5. априла ове године у ЗАБАВНИК је стигло преко 10.000 одговора. Велика већина читалаца (преко 9.000) одговорила је тачно, односно да поштански бројеви 11000 — 81350 представљају ознаке градова Београд — Бар а цртеж истоимену железничку пругу. Према томе решење ребуса гласи: **пруга Београд — Бар**. Напомиње мо да нисмо узимали у обзир одговоре на којима је писало само Београд — Бар.

Међу оним читаоцима који су тачно одговорили жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена добитника пет DARWIL-ових часовника. То су:

I награду часовник-штоперицу са аутоматским календаром добила је **МЕРИМА ГУТИЋ**, 81335 Прчањ, Бока Которска.

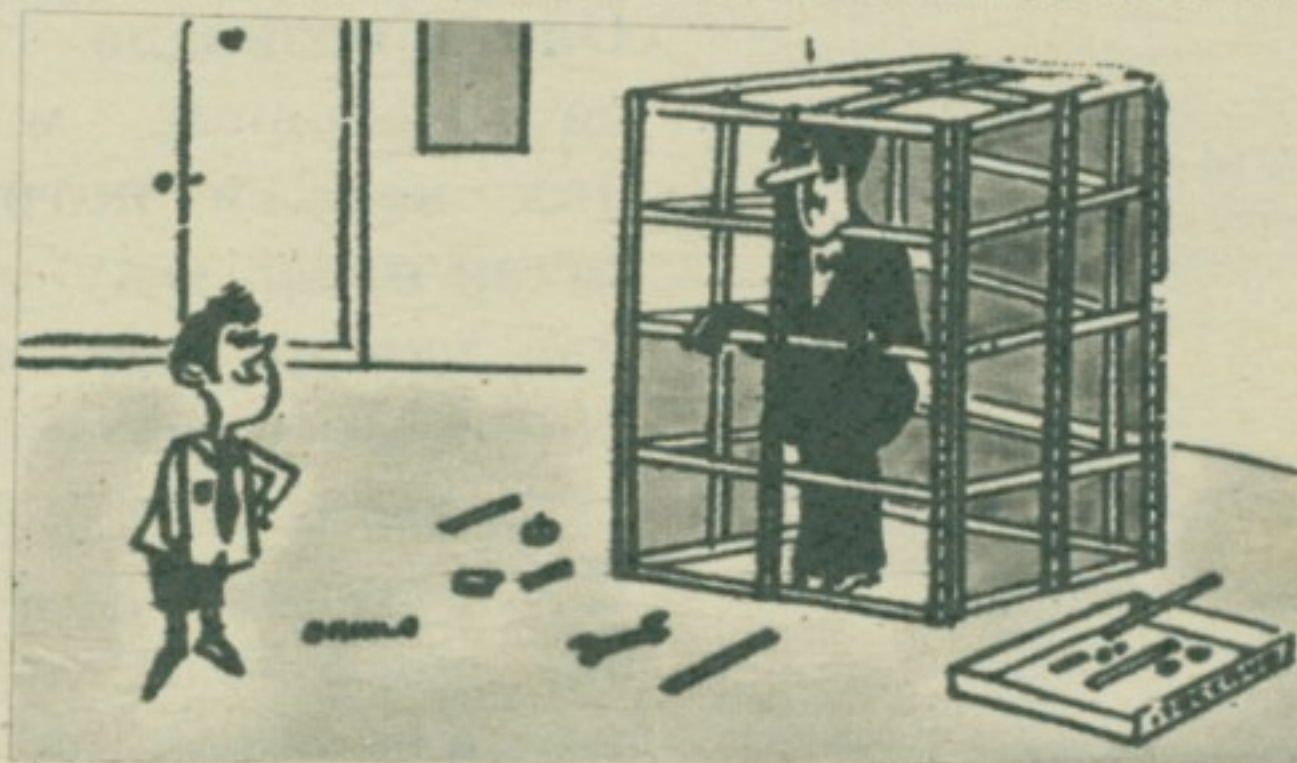
II награду спортску штоперицу добио је **ГАВРА ПЕЈАТОВИЋ**, ул. Омладинских бригада 10/62 11070 Н. Београд.

III награду женски часовник са календаром добила је **СВЕТЛАНА ЈОВАНОВИЋ**, уч. VII разр. основне школе „Бата Булић“ 12300 Петровац на Млави.

IV награду мушки часовник добио је **ВЕРОЉУБ ЂОКИЋ**, Церска 9, 35250 Параћин.

V награду часовник-привезак добио је **МОМЧИЛО ЈАГОДИЋ**, Јабучки пут 1-а, 26000 Панчево.

ХУМОР

— Ово је последњи пут да ти купујем конструктор!

— Кад смо је купили била је сасвим мала рибица а онда је порасла...

БЕЗ РЕЧИ

БЕЛА БОЈА ОДБИЈА СУНЧЕВЕ ЗРАКЕ

Енергоинвестови задаци све више привлаче читаоце. Уосталом, то је показао и изузетно велик број учесника — 50.000 — у деветој Енергоинвестовој наградној игри „НЕМА ВЕЛИНЕ БЕЗ МАШИНЕ“ објављеној у ЗАБАВНИКУ бр. 1004 од 26. III 1971. године. Већина читалаца одговорила је тачно: **бела боја одбија сунчеве зраке**.

Извлачење награда обављено је у Енергоинвестовој Пословници на Скендерији у Сарајеву а награде су међу тачним одговорима извукли **Химзо Половина**, певач народних мелодија и **Зорица Родић**, кошаркашица Железничара.

I НАГРАДУ Енергоинвестову машину за прање рубља „Ободин“ добио је **БОРЪ ЗОЛТАН**, Вранка Плеташа 18, Земун.

II НАГРАДУ електрични радијатор „Енергоинвест“ **АНТО ПРАЊИЋ**, Ос. школа „Пасице“, Доње Дубраве, Тузла и

III НАГРАДУ бицикл „УНИ“, поклон УНИСА из Сарајева добила је **МИРЈАНА ЂАТОВИЋ**, Вуре Ђаковића 4/3, Сисак.

ЗОРИЦА РОДИЋ И ХИМЗО ПОЛОВИНА ИЗВЛАЧЕ ЕНЕРГОИНВЕСТИВЕ НАГРАДЕ.

БЕЗ РЕЧИ

— После двомесечне паузе поново почиње хладни рат.

Богаташа негује доктор а сиромаша спасава рад

(Пољска пословица)

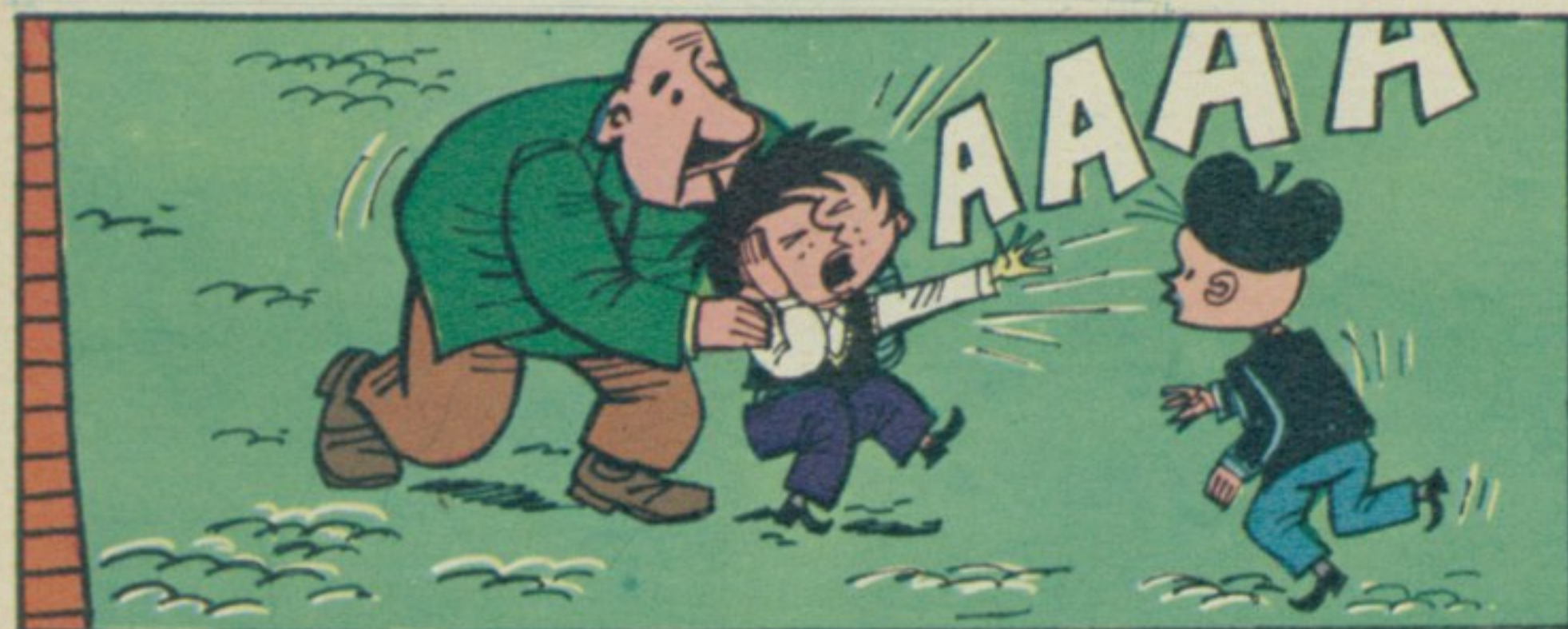
$$3x + 5y = 5(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разред средњих школа — једна књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче **КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!** Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштара. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: **МАТЕМАТИКА**, Сарајево, Д. Манџина 16.

7
дана
увек
с вама

НАГРАДА ЗА ХРАБРОСТ

НЕВИДЉИВИ БРОД

На обали, сасвим уз реку, стајала је невидљива свемирска лађа.

Да је људско око могло да је види било би засењено лепотом њених савршених облика.

Спољни део свемирског брода изгледао би човеку као неки циновски, шупаљ и празан оквир. У том спољњем делу лађе живела су, радила и посматрала свемир и звезде четири члана посаде.

У средњем делу компликоване летелице били су мотори чија је невероватно велика снага покретала брод и носила га по целој галаксији.

Међутим, таласи су мирно запљускивали обалу а људи пролазили и чак радили близу чудне летелице — не примећујући је.

Примиџивни становници

У унутрашњости свемирског брода капетан је разговарао са својим специјалистом прве класе.

— Твој извештај је значи готов — упитао је капетан специјалисту — Можемо ли да полетимо?

— Да, капетане — одговори специјалиста. — Све сам завршио.

— Извештај је био врло брзо готов, брже него иначе — примети капетан.

— Све примитивне цивилизације су врло сличне свуда у свемиру — узврати специјалист. — Зато је мој извештај једноставан: становници ове планете су сувише примитивни да би схватили наше присуство на свом свету за који мисле да је једини у космосу.

— Шта ћеш да предложиш Центру? — упита га капетан радознано.

— Предложићу да организујемо нову посету овој планети, али тек после неколико хиљада година — рече специјалиста. — Најинтелигентнија врста ће тад вероватно бити много развијенија и ми ћемо моћи с њима да успоставимо везу, културну и научну размену, трговину и слично, као и са осталим цивилизованим расама свемира.

У разговор се умешао и пилот:

— Да ли је могуће да су толико примитивни? — упита он специјалисту. — Па већ имају језик, законе, веру...

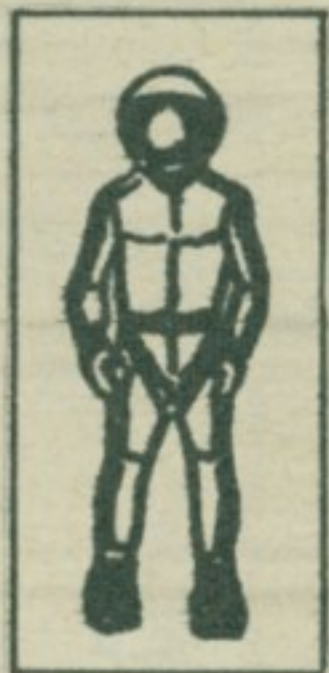
— Да, али немају оно што је најважније: немају технологију — узврати специјалист. — Они једноставно не би могли да схвате да ми долазимо са друге планете зато што је појам „планета“ изван њихове моћи разумевања...

— Али кад бисмо ипак покушали... — поче пилот али га специјалист одмах прекиде.

— Не, не и не! — узвикну он.

— Сваки покушај да са њима сада успоставимо контакт завршио би се врло лоше. Не само што они сами не би могли да се поврате од страшног шока кад би нас видели, него би и генерације после њих трпеле од нашег непромишљеног поступка.

— Знате и сами — објашњавао је специјалист пилоту и капетану —

РЕЈ РАСЛ

Стари рукописи и предања нису само измишљотина

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

да је то једно од најважнијих правила нашег Истраживачког центра. Кад бисмо им се показали, то јест кад бисмо искључили невидљиви омотач, дошло би до непредвиђених последица. То би личило на...

— На таласиће? — упита капетан гледајући у реку.

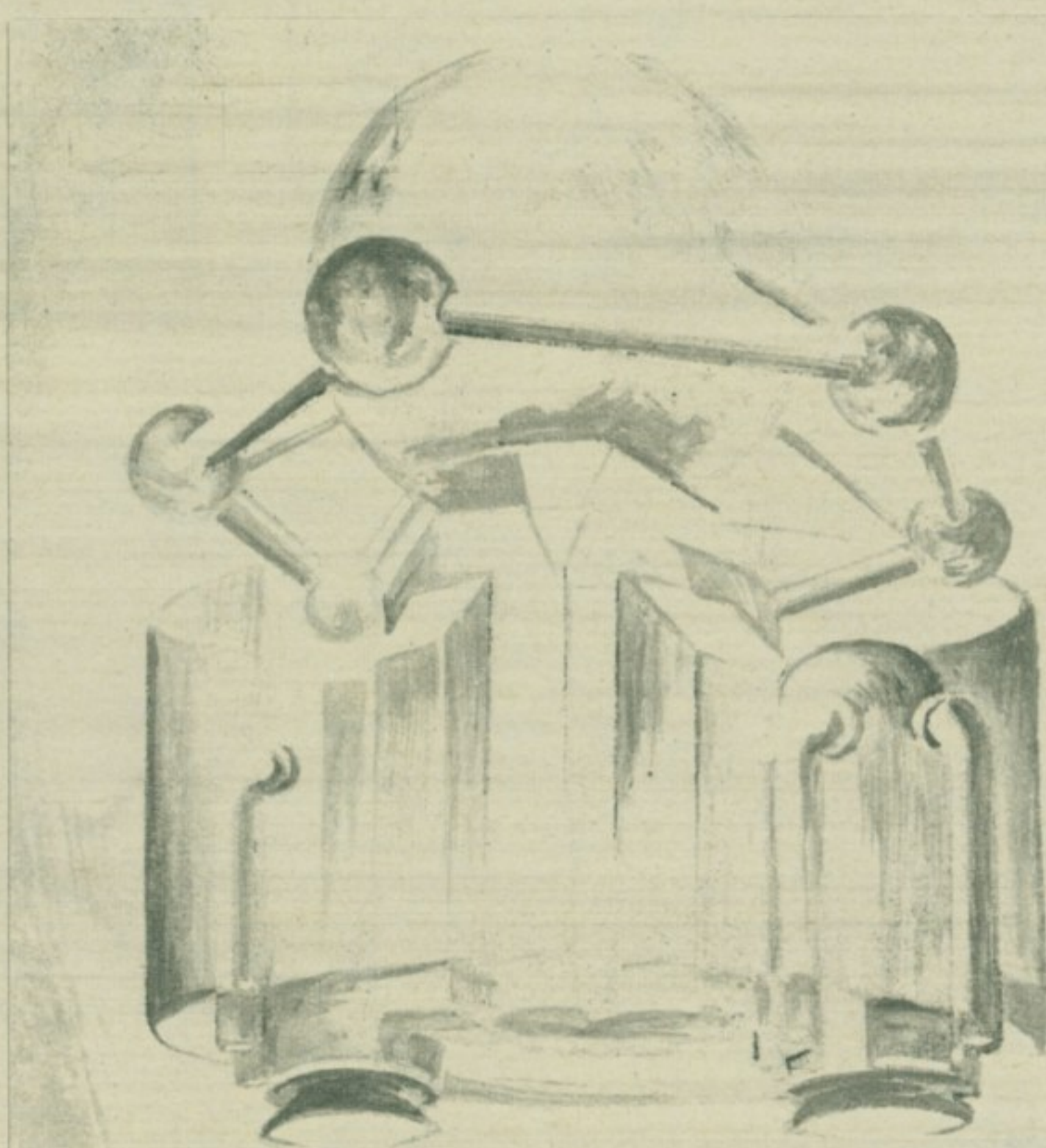
— Да, баш на таласиће — рече специјалист. — Било би то као кад бисмо бацили камен у реку. Таласићи би се ширили, постајали све

већи и већи и на крају бисмо и сами заборавили шта их је изазвало.

Неочекивани квар

— Нешто слично догодило би се кад би нас становници ове планете угледали макар и само за један тренутак — продужи специјалист.

— Њихова представа о нашој лађи би временом постала тако преувеличана да би из ње настало нешто што ни ми не бисмо могли да предвидимо, а камоли решимо кад будемо поново дошли!

— Онда да одмах узлетимо и вратимо се кући на заслужени одмор — закључи капетан.

— Код куће ме чека девојка — рече пилот задовољно. — Надам се да још није изгубила стрпљење...

— Ах, та младост... — поче капетан, али изненадан долазак навигатора прекиде његову омиљену тему о неозбиљној младежи.

Навигатор је изгледао врло забринут.

— Неки проблем? — упита капетан навигатора.

— Да, капетане — одговори навигатор. — Врло озбиљан проблем.

О чему се ради? упита капетан и сам забринут.

— Главни мотор не ради — узврати навигатор. — Тога сам се баш и бојао...

— Изгледа да је наше „меко“ спуштање било тврђе него што је требало — прогунђа пилот.

— Шта је са помоћним моторима — упита капетан навигатора.

— Помоћни мотори ће нас „догурати“ до куће али ни они неће издржати приликом полетања ако не...

— Шта кажеш? — узвикну капетан запањено.

— Ни они неће издржати — продужи навигатор — ако не успемо да искористимо енергију из свих осталих уређаја.

— Не мислиш ваљда на... — промуда специјалист.

Навигатор га само мрко погледа и продужи:

— Мораћемо да искључимо сва светла, систем унутрашње везе, топао ваздух, па чак и невидљиви омотач!

— ПОГЛЕДАЈ! ТАМО... ИЗНАД ВОДЕ ЛЕБДИ НЕШТО КАО МЕТАЛНИ САНДУК!

— Онда искључи енергију из свих уређаја! — нареди капетан.
— Разумем, капетане, — одговори навигатор и пожуре да што пре изврши наређење.

»Они личе на људе!«

Специјалист је био врло узбуђен.
— Капетане! — узвикну он. — Не смемо да искључимо невидљиви омотач! Ти знаш шта ће се догодити ако нас види неки становник ове примитивне планете!

— Чуо си шта каже навигатор — рече капетан одлучно. — То је наша једина шанса.

— Невидљиви омотач ће бити искључен само неколико секунди објасни пилот. — Толико траје полетање.

— Спремни за узлетање! — нареди капетан.

Гледајући кроз провидну куполу свемирског брода, капетан замишљено рече:

— Кажеш да су становници овог света примитивни. Па, у сваком случају, ти си стручњак за то да оцениш да ли су бића на једној планети довољно цивилизована да бисмо са њима успоставили везу. Међутим, мислим да је заиста штета што то нисмо могли са овим бићима. Они тако личе на нас!

— Да, заиста — рече пилот. — Они изгледају готово као људи!

— Па, то се баш не би могло рећи — умеша се специјалиста док је свемирски брод узлетао. За разлику од нас, они имају само једно лице, немају канце и ноге су им другачије, немају крила... Али разумем шта си хтео да кажеш: и они су двоношци и сличног раста и телесне грађе као ми...

Сћари зайис

У међувремену, уз саму обалу реке, баш на месту на коме је био невидљиви свемирски брод, стајала су два становника примитивне планете. Старији од њих двојице, који је имао дугу седу браду, изненада се загледа у нешто и узвикну показујући према броду:

— Погледај! Ветар је усковитлао површину реке! Види се велики облак и циновски пламен у коме лебди неки метални сандук! Људи са крилима и два лица! Тамо... Изнад воде... Брже погледај! Ех, нестали су...

— Шта? Где? — упита његов пријатељ збуњено.

Он је за неколико тренутака закаснио да погледа у правцу свемирског брода који је у моменту узлетања имао искључен невидљиви омотач. Он није ништа видео...

Међутим, касније, на сада мирној површини велике индијске реке Ганг поигравали су таласићи...

о о о

Стари Индус записао је оно што је видео:

„На средини летелице тежак метални сандук представља извор снаге. Од тог сандука снага је излазила у две велике покретне цеви смештене на супротним странама летелице. Осим тога, снага је утирала у осам цеви које су биле причвршћене испред и иза две велике и стајале усправно, одозго надолу.“

„Кад је летелица пошла, из отвора на дну свих осам усправних цеви покуљао је страшан пламен који је ударио у тло, а летелица се подигла у вис.“

„Кад је летелица постигла висину, пламен је почео да куља и из две велике цеви и тако се брод кретао од удара који је стварала ослобођена снага...“

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

КАД ЈЕ СТРАХ МАЛО ПРОШАО, ЉУДИ ИЗ ПЕЌИНА СУ СЕ ПОЛАКО ПРИБРАЛИ И ПОНОВО ГРУПИСАЛИ...

ТУНГИНИ ПРИЈАТЕЉИ БИЛИ СУ СВЕ УЗНЕМИРЕНИЈИ...

ПОДСЕТНИК

КУГЛАНА дечија. Поклон који ће забавити дечаке у слободним данима. Продаје се у свим робним кућама „Београд“. Цена је 9,60 н. дин.

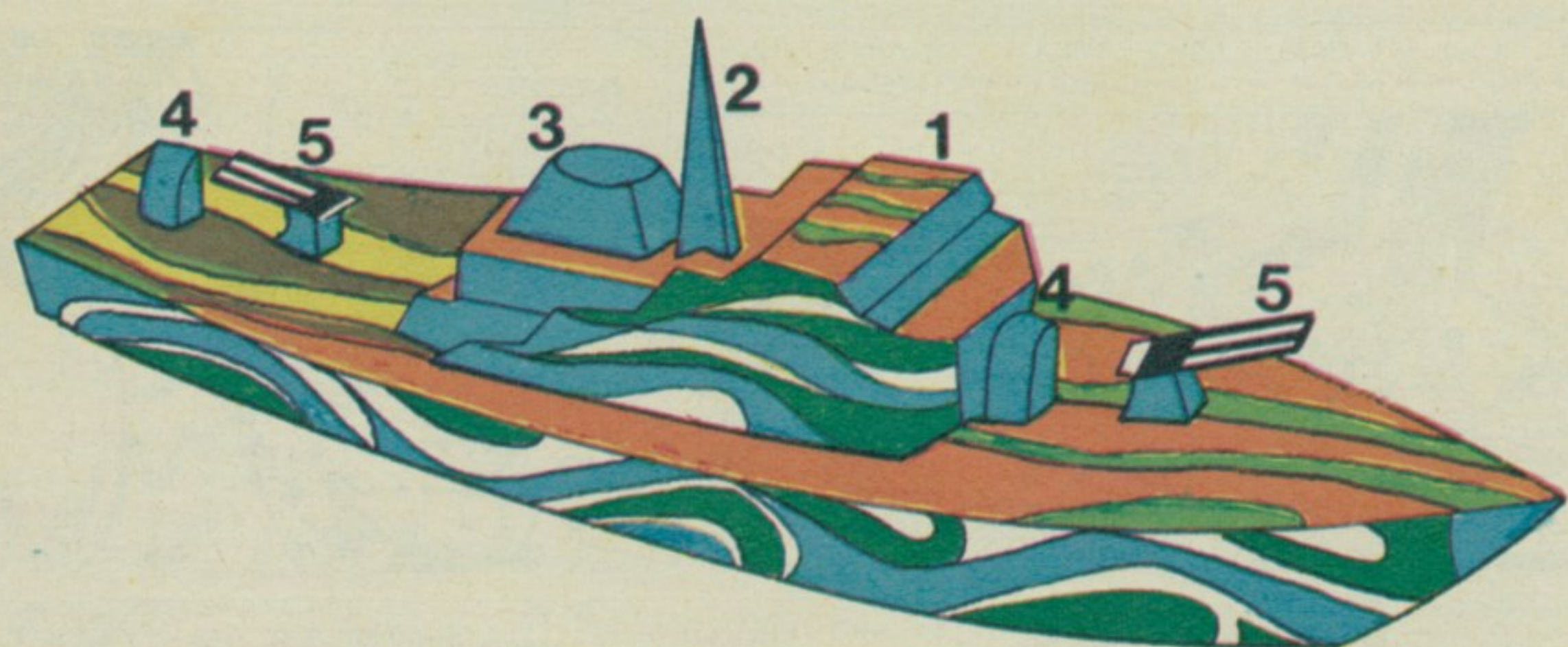
ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЛУЧО БАТИСТИ

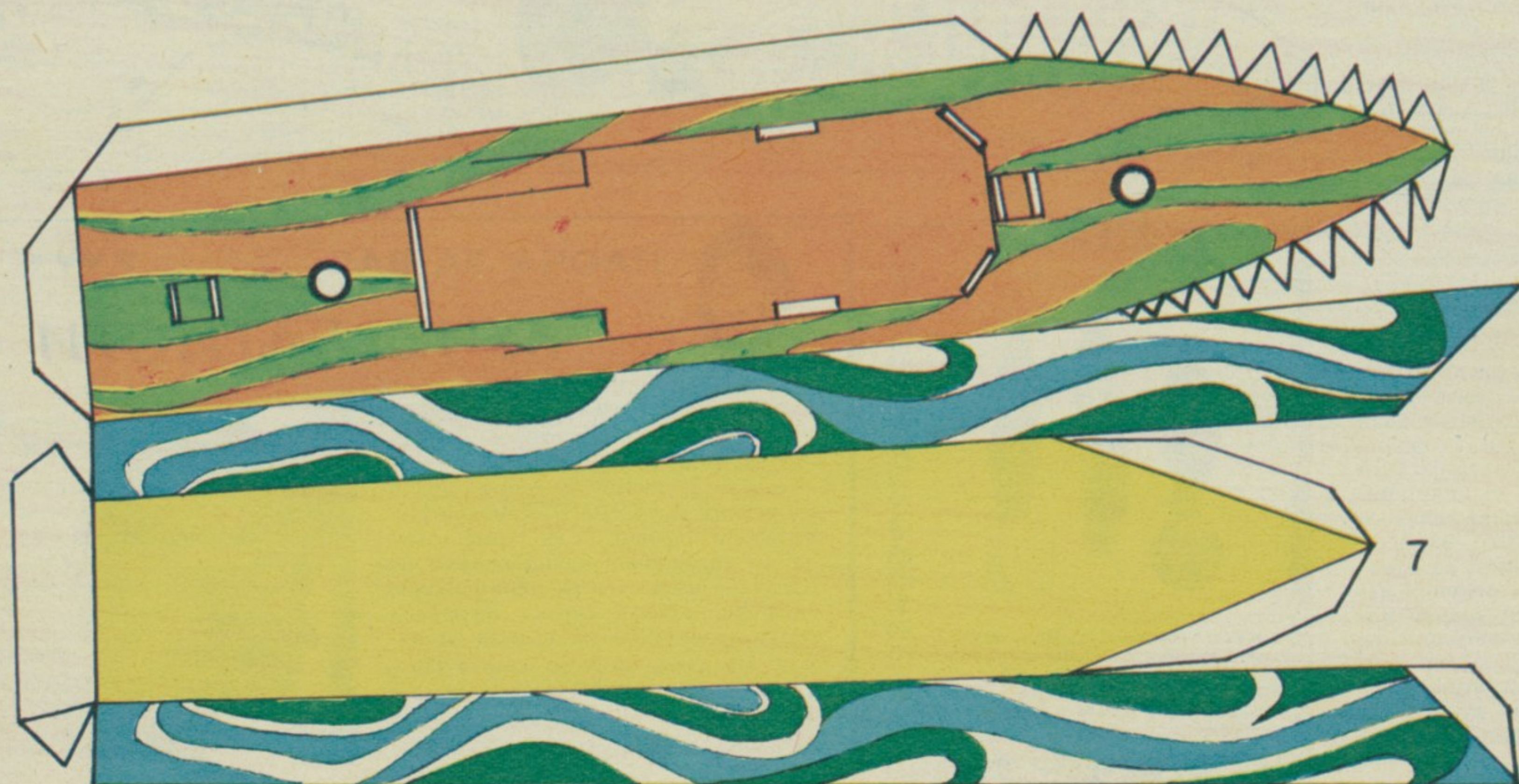
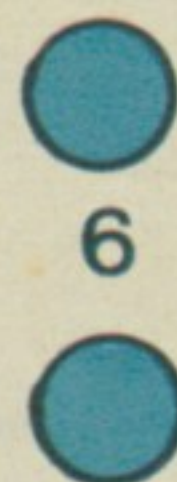
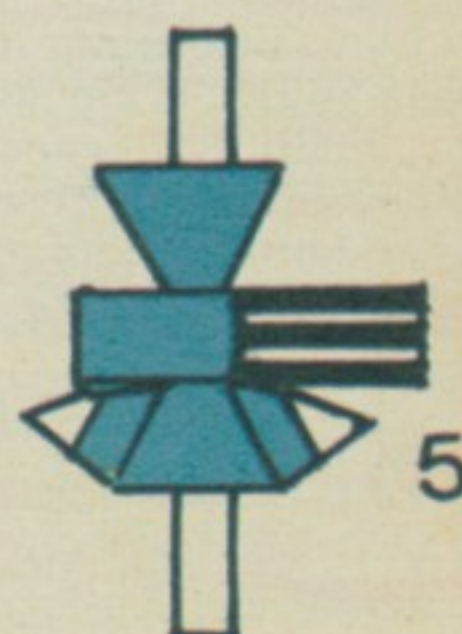
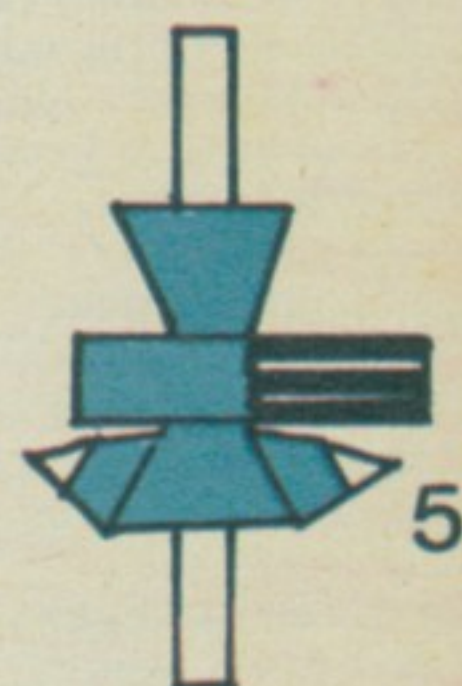
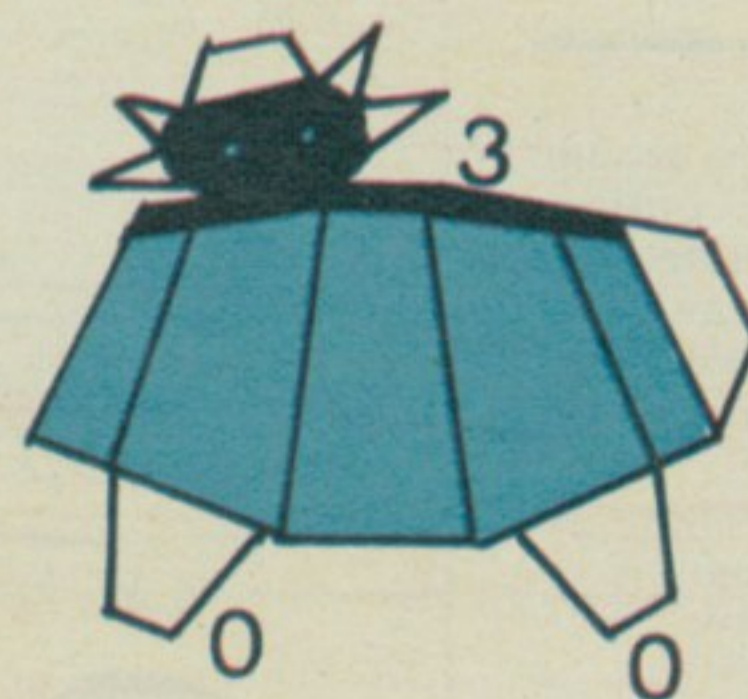
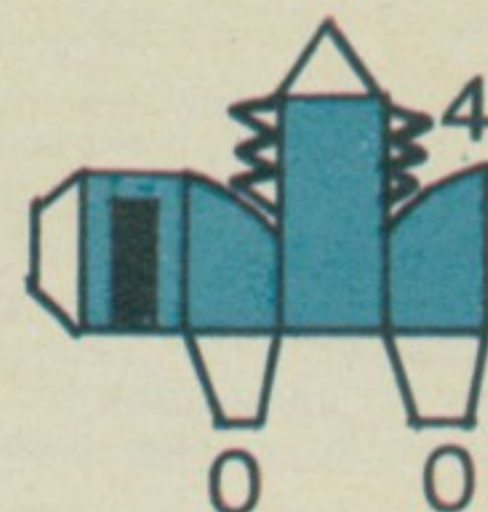
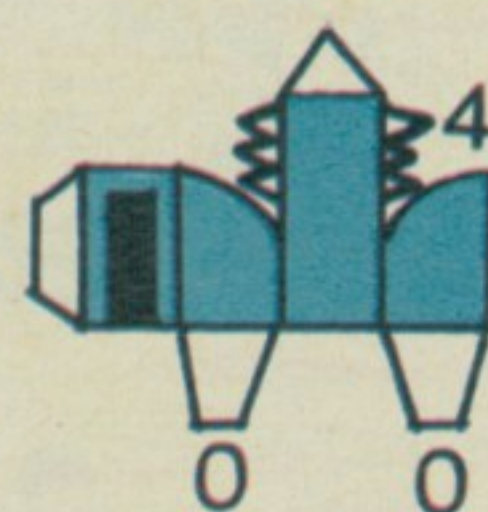
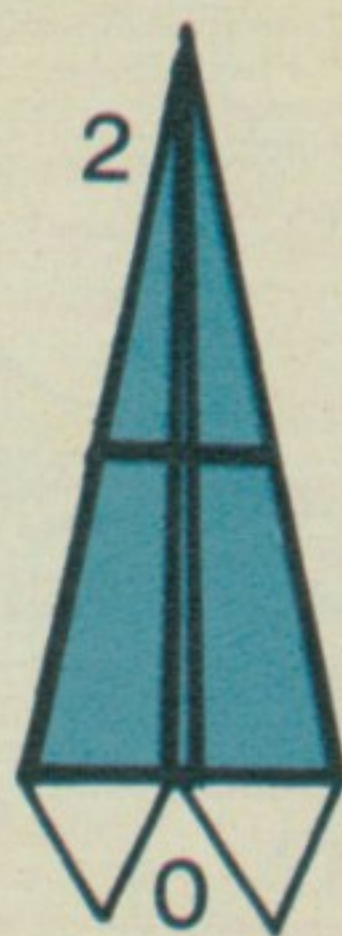
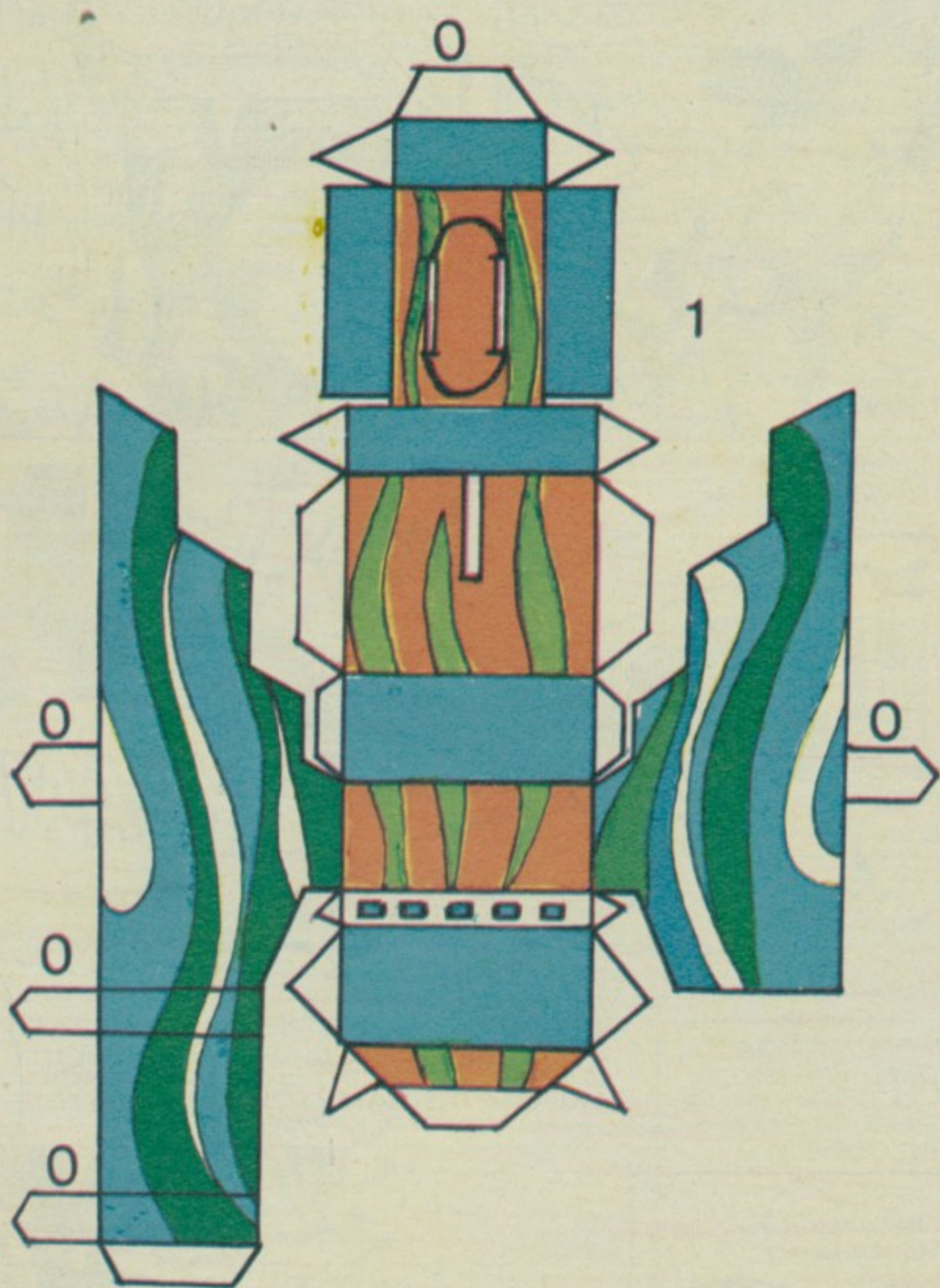
У Италији, земљи са пуно извршних певача и композитора, има веома мало људи који се баве модерном прогресивном музиком. Један од ретких је ЛУЧО БАТИСТИ. Некадашњи учесник „Сан Рема“ каже да му досадашњи начин певања не одговара и да зато експериментише тражећи најбољу форму да изрази своју музику. То му полази за руком. На плочи коју је издала Продукција плоча РТБ су две композиције: „АНА“ и „ОСЕЋАЊА“. Цена плоче је 9,30 н. дин.

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ И САСТАВИ ТОПОВЊАЧА

Делове нацрта топовњаке (ратни брод с јаким артиљеријским наоружањем) залепи на тањи картон, изрежи их и обради према узор на модел (горе, лево). Продужетак „0“ провучи кроз одговарајуће прорезе на палуби, пресавиј их у страну и залепи с унутрашње стране модела. Две необојена продужетка на топу „5“ провучи кроз одговарајући кружни отвор на палуби, пресавиј их у страну и залепи за кружић „6“. Тако ћеш добити топ који се обрће око своје осовине. С неколико оваквих модела имаћеш праву ескадру топовњака. Уколико желиш да ти топовњака плови, претходно је излакирај лаком за паркет или лаком за чамце. Кад се први слој лака добро осуши, премажи је и други пут.

МИ-РИЗ

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Навијам за „Првену звезду“. Скупљам салвете. Имам 11 година. Гордана Гајин, Маријане Грегорић 74. Београд 11060.

Имам 12 година. Ученица сам V разреда. Желим да се дописујем са младима из иностранства. СССР, ВКО, Лениногорск, ул. Шевченко 12-6, Лена Кадићева.

Желела бих да се дописујем са девојчицама и дечама. Скупљам фотографије глумаца и певача. Имам 14 година. Славица Богосављевић, В.Ј.Н.А. 73, село Раковица — Јајинци 11222.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Идем у I разред основне школе. Скупљам значке. Борис Радановић, „Дил“ Цигларска 5, Винковци 56000.

Имам 15 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама. Навијам за „Првену звезду“. Волим и забавну и народну музику. Скупљам адресе певача. Језик дописивања: српскохрватски, енглески, руски и мађарски. Зоран Савић-Цане, Дечја болница, Принциповац, Илок 56236.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Ученица сам VIII разреда. Скупљам разгледнице градова. Горица Леденчанин, Дунавска 61, Ердут 54206.

Имам 14 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе Југославије. Скупљам салвете и слике „Животињско царство“. Анаита Вобан, VIIБ О. Ш. „Која Гиздић“, Мегдан 48, Клис 58231 (код Сплита).

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Бавим се спортом. Играм рукомет и навијам за „Партизан“. Имам 16 година. Милаи Јездић, I разред СШУП, Сремска Каменица 21208.

Имам 15 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и СССР. Језик дописивања: српскохрватски и руски. Волим бит музику. Скупљам слике глумаца и певача и значке. Милорад Лукић, Бојанска 9, Осиек 54000.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше домовине. Навијам за „Хајдук“. Имам 14 година. Селфираз Мемич, О. Ш. „Братство-јединство“, Котор-Варош 78220.

Имам 16 година. Ученица сам II године Техничке школе геолошког смера. Волим бит музику и скупљам разгледнице и салвете. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије на српскохрватском и македонском језику. Стефка Наумова, ул. „Славо-ко Ваеб“ 8, Пробиштип 92210.

Желео бих да дописујем са девојкама и младићима из целе Југославије. Владимир Карпишеч, Матије Гупца 2, Дарувар 43500.

* укршшене речи *

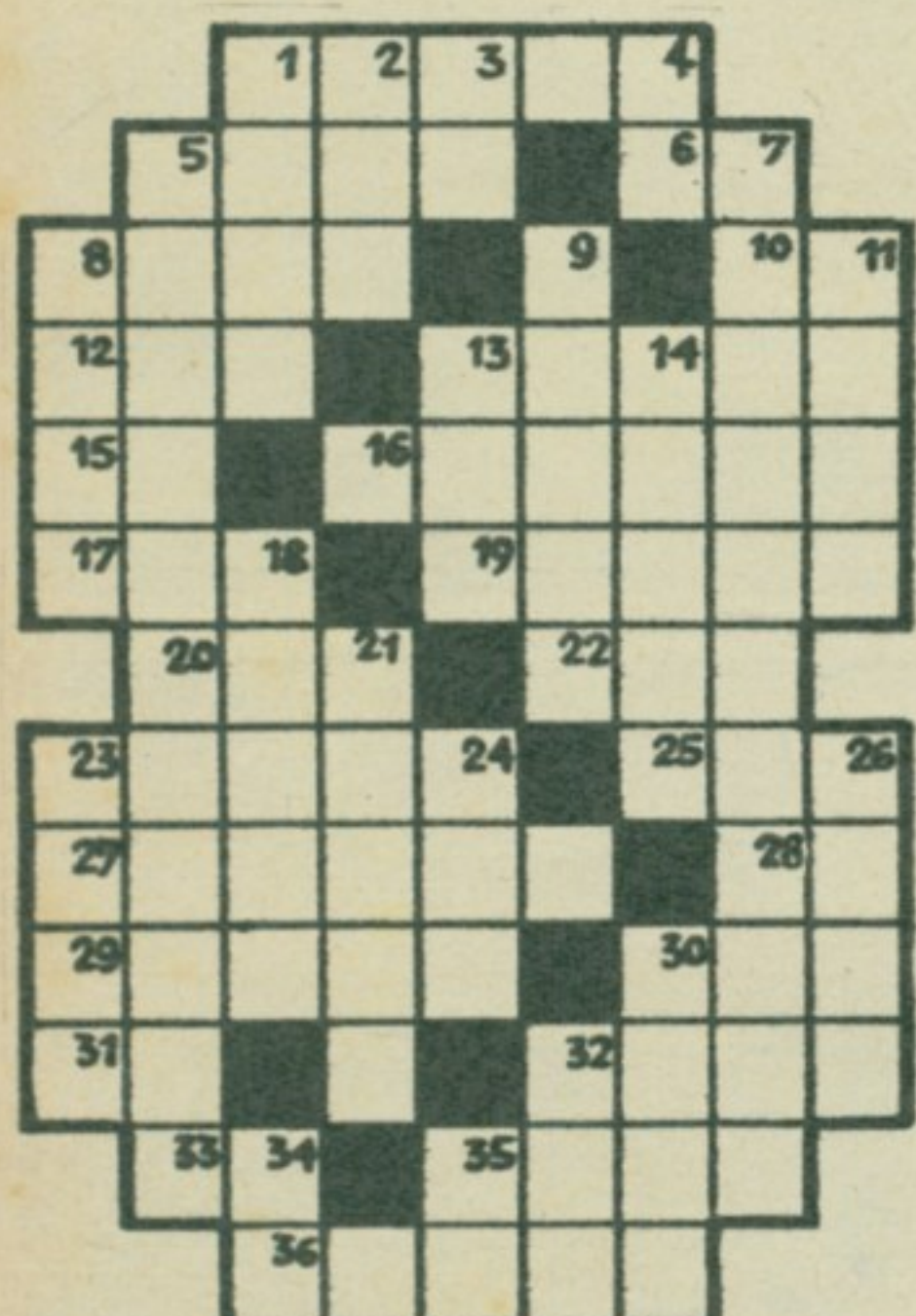
Водоравно: 1) град у УАР; 5) промене на кожи проузроковане обољењем од дечјих болести; 6) скраћеница за едисију; 8) почетни део прибора за варење; 10) два иста самогласника; 12) зимски спорт; 13) немачки физичар, нобеловац за 1918; 15) два самогласника; 16) холивудски филмски глумац (Мар-

лон); 17) крчаг; 19) творац неког дела; 20) муња; 22) свезак; 23) држава у Азији; 25) јужно воће; 27) чуперак косе; 28) хемијски знак за рутенијум; 29) планинска област у Алпима; 30) део прибора за јело; 31) иницијални руског књижевника („Ујка Вања“); 32) фарба; 33) река у Сибиру; 35) славни немачки песник („Фауст“); 36) слагање.

Усправно: 1) град у Италији; 2) бања у Белгији; 3) узвик; 4) негација; 5) име и презиме нашег књижевника („Песма“); 7) комедија Марина Држића; 8) лавина; 9) староримски комедиограф; 11) дисциплинска казна; 13) предметак у сложенацима који означава давну прошлост; 14) мушко име; 18) скуп дивљих звери; 21) официјерски чин; 23) индустријска биљка; 24) личност из индијског пева „Махабхарата“; 26) врста цвећа; 30) музички знак; 32) стара турска титула; 34) иницијални нашег књижевника („Коштана“); 35) неодевен.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) бресква; 7) Црес; 8) рели; 10) вод; 11) Котов; 12) ем; 13) Канада, т; 14) курир, н; 15) Либан; 16) ПЕ; 17) пет, б; 18) Гец; 19) рт; 20) помоћ, о; 22) пород, к; 24) залеће; 26) ба; 27) одане; 28) рум; 29) Ринт; 30) Пири; 31) окарина.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“, 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88 дина, полугодишња 44 дина, тримесечна 22 дина. Претплата за иностранство: годишња 264 дина, полугодишња 132 дина. Годишња претплата у страниј валути: DM 52. — \$ 14. — Ft 78.40. — Sfr 61.60. — Skr 72.80. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-628-3-3-32009-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ЈАКШИЋЕВЕ ДРАМЕ

Драги Забавнице,

Редован сам твој читалац и желео бих да ми одговориш на следеће питање: када су изишле из штампе Јакшићеве драме „Сеоба Србаља“ и „Јелисавета, кнегиња црногорска“?

Унапред ти велико хвала.

МИЛЕНКО ГВОЗДИЋ,
Дим. Туцовића 96, Вршац

Јакшићева драма „Сеоба Србаља“ изишла је из штампе 1863, а „Јелисавета, кнегиња црногорска“ 1868. године.

МИТЕСЕРИ И БУБУЉИЦЕ КОД МУШКАРАЦА

Драги Забавнице,

Изво ми је већ 19 година, имам много бубуљица и још више мите-сера по телу и лицу. Молим те дај ми адресу неког мушког салона и упуту ме коме да се обратим. Пуно поздрава.

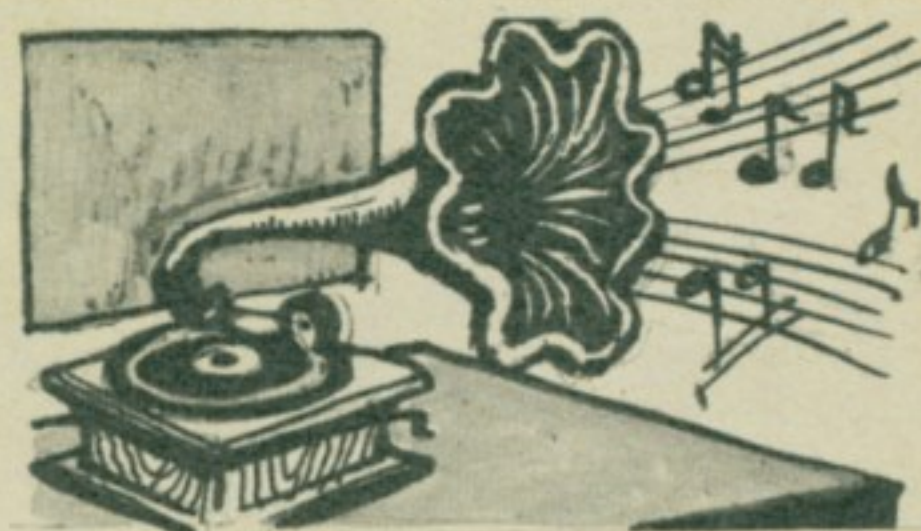
НЕНАД

Да би одстранио бубуљице и мите-сере са лица, најбоље је да се придржаваш савета који смо дали у недавно објављеном чланку о бубуљицама („БУ-БУЉИЦЕ КВАРЕ ЛИЦЕ“ у броју 997 од 5. II 1971). У томе ће ти помоћи и лекари специјалисти на Кожној клиници у Београду. Јави се у козметичку амбуланту Кожне клинике, Вишеградска 26, ради чишћења лица.

ДОКТОР

ГРАМОФОН С ТРУБОМ

Надам се да ћеш ми помоћи у остварењу давнашње жеље. Волео бих да имам стари грамофон с трубом (фонограф). Зато преко тебе молим читаоце који га имају а није им интересантан да ми се јаве. Оцени бисмо се договорили преписком и-

ли, пак, нека је одмах назначе у писму.

Радо бих купио и неисправан, само да има све делове.

МИЛЕ ЦИНИЋ, Ниш, Катићева 3, улаз I, стан 11, тел. 42-276

ОБАВЕШТЕЊЕ ЧИТАОЦИМА!

За досадашње претплатнике „Политикиног забавника“ поскупљење не важи! Они ће примати лист за оно време за које су се претплатили. Нове претплате су, наравно, по новој цени (види доле лево).

МИНИ-МОПЕД

Драги Забавнице,

Молио бих вас да ми одговорите да ли се мини-мопед „Pony express“ може купити у Београду за динарска средства и где.

БРАНИСЛАВ ДРАЖИЛОВИЋ,
Косовска 37, Београд

Може и то у „Југобициклу“, Београд, Генерала Жданова 21.

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ

Драги Забавнице,

Молим те да ми одговориш у којој се улици у Сарајеву налази „ЗОРА“, фабрика чоколаде.

АЛМАСА СЕЛИМОВИЋ,
село Хријеца,
ЗП Каљина 71355

Ево адресе:

Фабрика чоколаде ЗОРА, 71000 Сарајево, Димитрија Туцовића број 9.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

ФАНТОМ

ОЛИМПИЈАДА У ЏУНГЛИ

